

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis

In Quatuor Partes Distributæ

In qua de Incarnatione Verbi & Mysteriis vitæ Christi, nec non de Sacramentis in genere & singulis in specie succinctè & dilucidè tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiæ, 1675

Index Præcipvarvm Rervm Quæ In Hac Quarta Parte Continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72963](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72963)

I N D E X

RÆCIPVARVM RERVM

QUÆ

IN HAC QUARTA PARTE

CONTINENTUR.

A.

Abbas.

ABBATES Sacerdotes ex priv.legio possunt conferre minores Ordines. pagina 506. num. 54.
Immo ex concessione Pontificia possent conferre etiam Subdiaconatum ac Diaconatum pagina 507. num. 55. & 56. Vide Ordinis Minister.

Absolutio.

Formula Absolutionis sacramentalis ex Rituali Romano allegatur. p. 381. n. 22. vide Pœnitentiæ Forma.

Absolutio a Reservatis.

possunt a reservatis absolvere. p. 464. n. 14.
facultas sic concessa Episcopis in Tridentino. ibid. n. 15.
derogetur per annuam Bullæ Cœnæ publicationem quoad casus in ea contentos, vel per reprobationem capitularem sententiæ factam ab Alexandro VII. ibid. num. 16.
et adhuc resisteat penes Episcopos Belgii. ibid.
articulo mortis cessat omnis reservatio. p. 464. numero 17.
non posse tamen præsentem ordinario vel Delegato approbato querrius alium Sacerdotem ab omnibus absolvere, communis censent Doctores. p. 465. n. 18.
essum esse probabile ostenditur, & prioris sententiæ fundamenta dissolvuntur. ibid. & n. 19. & seqq.
ob reservationem liceat superiori absolutionem, vel pœnitenti confessionem sumidiare. p. 466. n. 22. & seqq. vide Confessionis integritas.

Absolutio moribundi.

Moribundus, qui solum nutu, al. d.ve signo Confessario præsentem pœnitentiæ seu desiderium corctendi ostendit, certo est absolvendus. p. 414. n. 63.
probatur ratione Theologica, & simul occurritur objectionibus. ibid. n. 64.
quæ quid tunc cadat absolutio. ibid. n. 65.
vera pœnitentiæ in moribundis, quando aliud Herinx Sum. Theol. Pars IX.

non constat, præsumuntur esse edita in ordine ad claves. ibid. n. 66.

Quid faciendum in dubio an sint signa interioris pœnitentiæ. ibid.

An, qui non habet materiam necessariam sufficienter etiam extra necessitatem confiteatur accusando se de omnibus peccatis in genere, aut de venialibus in communi. ibid. n. 67.

Absolvendus est moribundus, etsi solum signa pœnitentiæ dare poterit ante adventum Confessarii juxta Rituale Romanum. p. 415. n. 68.

Responsiones ad Rituale enervantur. ibid.

Idem clare præscribitur ab Arausiano I. Caribaginesi III. & IV. & Leone I. ibid. n. 69.

Est obligatio tali casu impendendi absolutionem. ibid. n. 70.

Quæ, an danda sub conditione. ibid.

Sufficit desiderii seu pœnitentiæ testis unus, etiam mendicatus, ad impendendum tali casu absolutionem. ibid.

Immo juxta nonnullos eger absolvendus est sub conditione, etsi nullus testis adsit, si dubitari possit, an forte aliquod signum dederit nemine vidente vel audiente. ibid. n. 71.

Obijciunt Decretum Clementis VIII. quo damnatur Confessio facta absenti. p. 416. n. 72.

Responsiones variorum referuntur & refelluntur. ibid. n. 73. & 74. & p. 417. n. 75.

Verior responsio assignatur. p. 417. n. 76.

Moribundus, qui catholice vixit, absolvendus est, & si aliud signum pœnitentiæ dare nequiverit. ibid. n. 77.

Probabilitas ostenditur ex Sacrodotali Romano, statutis Synodibus Ecclesiæ Lemovicensis, & auctoritate gravissimorum Presulum & Doctorum. ibid. & pag. 418. n. 78.

Corollarium notabile pro praxi. ibid. n. 79.

Objectiones proponuntur & solvuntur. ibid. n. 81. & seqq.

Accidens.

Accidens potuisset assumi à Verbo, à quo tamquam mero termino dependeret. p. 4. n. 5.

Accidentia Eucharistica, Vide Eucharistia §. Accidentia Eucharistica.

Actus Conjugalis.

Vide Debitum Conjugale.

Adoratio.

Adorationis Definitio. p. 51. n. 1.

Alia interna, alia externa. p. 52. n. 2.

Fff

Actus

INDEX RERUM.

Actus in adoratione concurrentes ibid.
Qui Deus habeat in Angelis. ibid.
Adoratio item alia est Latria, alia Dulia, alia Hyperdulia; & quid singule. ibid. n. 3.
Per quid Latria distinguatur ab adoratione creaturae. ibid. num. 4.
Adoratio Christi, vide Christi Adoratio.

Affinitas.

Affinitas quid sit, quomodo computanda, & quibus sit species. p. 580. n. 58. Vide Matrimonii Impedimenta.

Altare.

Ad celebrandum requiritur altare lapideum consecratum. p. 356. n. 125.
Aliud est fixum, aliud portatile. p. 357. n. 127.
Hoc non amittit consecrationem, si separetur à ligno cui includitur: est in eo sit locus Reliquiarum. ibid.
Quae non requiruntur ad valorem consecrationis. ibid.
Quando amittit portatile Consecrationem. ibid. n. 128.
Quando fixum. ibid. n. 127.
Instar altaris portatilis posset consecrari longa mensa lapidea. ibid. n. 129.
Altare quot mappis debeat esse coopertum. ibid. n. 130.

Anabaptista.

Anabaptista negant parvulos posse baptizari. p. 195. num. 21.

Angelus.

Natura angelica potuit assumi à Verbo. p. 3. n. 5.
Angelus utrum possit intueri incarnationem iam factam. pag. 4. n. 9.

Anima.

Singulae animae hominum post egressum à corporibus iudicantur, sententiamque aeternitatis accipiunt. p. 94. num. 1.
Vide Iudicium extremum.

Antichristus.

Antichristus erit verus homo. p. 96. n. 7.
Non diabolus incarnatus. ibid.
An ab eo corporaliter sit possidendus, non satis constat. ibid.
Saltem erit ei summe devotus & maximus Dei adversarius. ibid.
Erit quoque unus & determinatus homo. ibid. n. 8.
Explicatur ea, quae Joannes in Epistolis Canonicis tradit de Antichristo quasi non unico. ibid. n. 9.
Antichristi regnum nondum venit. ibid. n. 10.
Cujus signum ponitur defectio Romani Imperii. ibid. pag. 97.
Seu defectio spiritualis quasi generalis à fide atque Ecclesia. ibid.
Plura Antichristo competentia recensentur, quae in nullo habentur apparuerunt. p. 97. n. 11.
Clarissime redarguitur insanae Haereticorum calumniantium Pontificem esse Antichristum. ibid. n. 12.
Explicatur illud Apostoli 2. Thess. 2. Mysterium jam iniquitatis. ibid. n. 13.
Ex numero nominis Bestiae fundatè praeosci requiritur

determinatum nomen; multo minus inde contra Pontificem inferri potest. ibid.
Antichristus verosimiliter nascetur ex tribu Dan. ibid. num. 15.
Magis receptum est fore Iudaeum. ibid.
Finget se de familia David. ibid.
Similiter genus Iudaicum simulare posset. ibid.
Nascetur in Babylone juxta phreses veteres. ibid.
Ridicule detorqueunt id quidam Sectarii ad unquam. ibid.
nam. ibid.
Erunt potentissimi orbis Monarcha. p. 98. n. 16.
Figet regni solum in Iudea seu Ierusalyme. ibid. num. 17.
In principio regni simulabit Iudaismum. ibid. num. 18.
Quem, & Messia titulum deum repudians nullo modo se tamquam Deum celi volet. ibid.
Ipse tamen in occulto Daemonem coler. ibid.
Persecutionem gravissimam adversus Ecclesiam exercet. ibid. n. 19.
Omnem ei non adherentes occidet. ibid.
Plerosque Deum & falsis signis seducet. ibid.
Omnem cultum alterius Religionis, praesertim Christiani, interdicet. p. 99. n. 20.
Habebit quoque insignem Pseudoprophetae velis. ibid. num. 21.
praeconem & praecursorem descriptum Apoc. 13. n. 2. ibid. n. 21.
Monarchia ejus durabit tribus annis cum dimidio. num. 22.
Post quos occidat Christum per Sanctum Spiritum juxta multos in Monte Oliveti. ibid. num. 23.
Modus occisionis describitur. ibid.
Cum eo occidatur pseudopropheta & exercitus aliorum. ibid. p. 100.
Quanto post mortem Antichristi tempus sequatur periculum, non constat. p. 100. n. 24.
Rejicitur, quod quidam ex Dan. 2. conjiciunt de draginta quinque diebus. ibid.
Longius omnino tempus supererit. ibid.

Apostoli.

Apostoli fuerunt instructi de forma Baptismi christiani. p. 179. n. 5.
Non est improbabile aliquos ab ipso Christo fuisse baptizatos. ibid.
Apostoli ante Resurrectionem Christi fuerunt Sacramentum. p. 178. n. 5.
Non tamen Episcopi. p. 222. n. 25.
Utrum Apostoli unquam contulerint Sacramentum Confirmationis sine Chrismate. ibid. num. 26. seqq.

Approbatio.

Approbatio quid. p. 452. n. 27.
Non exigitur à Tridentino approbatio pro Religiosorum. ibid. n. 28.
Obtinentes beneficium curatum, quousque illud habent non indigent speciali approbatione. ibid.
In ceteris requiritur approbatio pro Consecratione Sacerdotum, etiam Sacerdotum. p. 453. n. 29.
Idque ad valorem. ibid. n. 30.
Per eam non datur jurisdictio; est jurisdictio concessio plerumque jungi solet. ibid.

INDEX RERUM

Episcopi approbatio requiritur, ubi refertur opinio
 multorum putantium sufficere approbationem cuiusvis
 ibid.n.37.
 Inter in hac opinione responderi posset ad Declaratio-
 nem Cardinalium & ad Bullam Urbani VIII. ibidem
 n.38. & seq.
 Ita tamen hanc sententiam adfertur novissima de-
 creta Congregationis confirmata per Innocen-
 tum X. & breve Alexandri VII. ibid.n.40.
 Sententia Suarez & aliorum exigentium ap-
 probationem Episcopi ipsius Confessarii. pag. 494.
 ibid.n.41.
 Confessionum aliorum sine fundamento exigentium
 approbationem Episcopi loci, in quo fit Confessio. ibid.
 n.42.
 Refertur sententia probabilissima eorum, qui re-
 quirunt approbationem Episcopi poenitentium. ibid.
 n.43.
 Confessionem auctoris. ibidem.
 Confessio posset ubivis assumi ad audiendas Con-
 fessiones. ibid.n.44.
 Confessarius secularibus non sufficit approbatio petita,
 nisi iniuste negata. p.455.n.45.
 Confessio Regularibus. ibid. & n.46.
 Confessio dari approbatio limitata Regularibus. ibid.
 n.47.
 Confessio data posset revocari vel suspendi? ibid.n.48.
 Aqua.
 Aqua competat aquae benedicta. p.153.n.86.
 & seq. Vide Baptismi Materia.
 Archiepiscopus.
 Archiepiscopus potest an sit iuris divini. p.499.
 n.20.
 Archiepiscopus possunt assistere Matrimonio subdito-
 rum suorum Suffraganeorum. p.563.n.12.
 Archiepiscopi possunt concedere indulgentias pro tota
 Provincia. p.437.n.38.
 Arrha.
 Arrha quid sint. p.529.n.31.
 Arrha quas lus approbet arrhas, quam poenas sponsalibus
 apponit. ibid.
 Athanasius.
 Athanasius adhibet parvulus aequales ad ludum, & ta-
 men serio & valide baptizavit. p.139.n.20.
 Attritio.
 Attritio sufficit cum Sacramento in articulo mor-
 tis. p.393.n.36.
 Attritio etiam cognita iustificat cum Sacramento Bap-
 tismi. p.397.n.19.
 Attritio cum Sacramento poenitentiae. p.394.n.38. & 40.
 Bona doctrina D. Bonaventura dissentiente Ma-
 gistro, qui perfectam praerequirat contritionem, quod
 damnavit facultas Patiensis. p.393.n.37.
 Contritio in Tridentino, & multiplici ratione theologica.
 p.394.n.38. & 39.
 Contritio in articulo mortis. ibid.n.41.
 Contritiones notabiles ex ipso Tridentino desumptae sol-
 ventur. ibid.n.42. & seq.
 Contritio peccator fiat ex attrito contritus. p.395.n.45.
 Herinx Sum. Theol. Pars IV

Primus & secundus sensus refertur ac rejicitur. ibi-
 dem.
 Sensus legitimus statuitur. p.396.n.46.
 Attritio debet esse formalis, efficax, integra de omnibus
 mortalibus & supernaturalis. ibid.n.47. & seq.
 Haec requiritur ad valorem. p.397.n.52.
 Species duas attritionis, qua securius adhibentur, af-
 signat Tridentinum, scilicet conceptam ex turpitudi-
 ne peccati, vel ex gehenna & poenarum metu. p.
 396.n.49. & seq.
 Quinam actus huc spectent. ibid.
 An qui peccatum odit propter poenam magis odiat pec-
 catum quam poenam. ibid.n.51.

B.

Baptismi Essentia, Institutio.
 Baptismus generaliter idem est, quod ablutio. pag.
 177.n.1.
 Interdum significat afflictionem. ibid.
 Ex Christi instituto sumitur pro primo Sacramento.
 ibidem.
 Varia sortitur nomina. ibid.
 Est verum sacramentum. p.178.n.2.
 Baptismi definitio varia. ibid.n.3.
 Est institutus ante passionem Christi. ibid.n.4.
 Opposita tamen sententia, non meretur censuram. ibid.
 Christus ante passionem suam baptizavit per discipulos
 suos, non Ioannis, sed suo Baptismo. ibid.
 Non est improbabile ipsum aliquos etiam propriis mani-
 bus baptizasse. p.179.n.5.
 Ante passionem fuerunt Apostoli instructi de forma Bap-
 tismi. ibid.n.6.
 Baptismus Christus non instituit antequam baptiza-
 retur a Ioanne. ibid.n.8.
 Neque tunc quando a Ioanne baptizabatur. ibid.
 In isto tamen baptismate aquas suo actu sanctifica-
 vit & quomodo. ibid.n.9.
 Et ad vivum expressit Baptismus a se instituendum,
 quoad materiam & formam. ibid.
 Non est etiam institutus Baptismus tempore colloquii
 Christi cum Nicodemo, sed paulo post captam predi-
 cationem. p.180.n.10.
 Baptismi Materia.
 Materia, essentialis & remota Baptismi est aqua natura-
 lis. p.180.n.11.
 Referuntur errores Flagellantium & Iacobitarum circa
 materiam Baptismi. ibid.n.12.
 Eorumdem objectiones proponuntur & solvuntur. ibid.
 & seq.
 Recensentur variae aquae, in quibus valide confertur
 Baptismus. p.181.n.15.
 Debet tamen sub gravi obligatione, adhiberi aqua con-
 secrata, dum potest haberi, saltem in Baptismo sacramenti.
 ibidem.
 Recensentur varii humores, in quibus invalide confer-
 tur Baptismus. ibid.n.16.
 Materia dubia, seu non certa, qualiter sit adhibenda.
 ibidem.
 Talis est succus e vite aut arboribus stillans, item sal re-
 solutum. ibid.
 Regula generalis pro adhibenda materia dubia. p.181.
 num.17.
 An aqua rosacea censenda sit materia dubia. ibid.
 F ff 2 Mate

Materia proxima Baptismi est Ablutio. *ibid.* num. 180.
 Quid nomine ablutio proprie intelligatur. *ibidem* num. 19.
 Ablutio non includit abstersionem sordium a corpore. *ibidem*.
 Resolutio nivis fieri debet, priusquam recipiatur in corpore baptizati; incertum, an id ad valorem necessarium. *ibid.*
 Que quantitas aqua requiratur. p. 182. n. 20.
 Qualis pars corporis sit abluenda. *ibid.* n. 21.
 Minimam partem sufficere ad valorem est verosimile. *ibidem*.
 Extra necessitatem tamen caput abluendum est. *ibidem* num. 22.
 In necessitate etiam pars minima; sic tamen baptizatus debet iterum sub conditione baptizari. *ibid.*
 Debet corpus immediate attingi ab aqua. p. 182. num. 23.
 An sufficiat tangi capillos, incertum; & magis adlu de secundoris aut galea natiuitatis. *ibid.*
 Ad valorem indifferens est; siue ablutio fiat immersione, siue infusione, siue aspersione. *ibid.* n. 24.
 Item siue una tantum, siue tria adhibeatur, immersta vel infusio. *ibid.*
 Respondetur ad quasdam auctoritates, que trinum immersionem videntur asserere necessariam ad valorem. *ibidem* num. 25.
 Quoad hac retinendus est sub gravi obligatione ritus Ecclesiarum. p. 183. n. 26.
 Trina mersio Trinitatem, una divinitatis Unitatem significat. *ibidem*.
 Quelibet ablutio est pars Sacramenti, si sit prior completionem formae; secus, si secunda vel tertia subsequatur. *ibid.* num. 27.
 Quantumvis id minister intenderet. *ibid.* n. 28.
 An peccet minister negligens in adhibenda temporivè secunda & tertia ablutione. *ibid.* n. 29.
 Cur potius concurret tertia ablutio procedens, quam sequens completam formam. p. 184. n. 30.
 Pro opposita sententia frustra queritur patrocinium ex forma absolutionis. *ibid.* n. 31.
 Aut ex Sacramento extreme Unctionis. *ibid.* n. 32.
 Etiam dato quod singulae Unctiones cum singulis formis proportionatis concurrant tamquam partes integrales. *ibidem*.
 An valeat Baptismus, si parvulus projicitur in puteum. *ibid.* n. 33.
 Opinio negativa cum suis Auctoribus allegatur. *ibid.*
 Affirmativa aequè vel magis probabilis est. pag. 185. num. 34.
 In hac sententia talis projectio haberet rationem physicae & moralis ablutionis. *ibidem*.
 Spectando rationem difficulter apparet, quomodo talis projectio sit directa occasio moralis. *ibid.*
 Certius valet Baptismus, si infans per calathum dimittatur in aquam, dein extrahatur. *ibid.* in fine.
 Qualiter procedendum, si parvulo ex ablutione imminuat grave detrimentum corporale. *ibid.* n. 35.
 Baptismi forma.
 De forma Baptismi fuerunt Apostoli instructi ante passionem Christi. p. 179. n. 6.
 Haeretici recentiores formam usitatam non improbant; sed nulli necessariam negant. p. 185. n. 36.

Cautela pro praxi.
 Assignatur legitima forma Latinorum. *ibid.* n. 37.
 Forma Graecorum est similiter legitima. *ibidem* numero 38.
 In hac tacite subintelligitur respectus ad ministrum. *ibidem*.
 Et coincidit cum forma Latinorum quoad sensum substantialem. *ibidem*.
 Unde orta putetur diversitas ista quoad expressionem. *ibidem*.
 An valeat Baptismus, debet in eius forma exprimi. *ibid.*
 siue actio ministri. p. 186. n. 39.
 Non tamen necessario per verbum baptizo.
 Neque per aliud verbum activum vel indicativum. *ibidem*.
 Latinus valide, sed illicite usurparet formam Graecorum. *ibid.* n. 40.
 Dubia est haec, Baptizat te Christus in nomine Patris & c.
 Necessaria etiam est expressio persona baptizanda. *ibid.* n. 41.
 Saepè per nomen Te, vel particulam aequivalentem. *ibidem*.
 Opponitur & solvitur argumentum difficile desumptum ex forma Baptismi & Confirmationis Graecorum. *ibid.* n. 42.
 Insuper exprimi debet in forma divina natura. *ibid.* n. 43.
 Quod sit dum dicitur, In nomine, non si, In nomine. *ibid.*
 Quid importet ly In nomine. *ibid.* n. 44.
 Non potest aliud vocabulum substitui sine invalidatione periculo.
 Neque ad singulas personas repleti ly In nomine. *ibidem*.
 Cautela pro praxi. *ibidem*.
 Necessaria demique est expressio trium personarum. *ibid.* n. 45.
 Obicitur & solvitur auctoritas Nicolae Papae, & S. vrosii. *ibid.* n. 46.
 Apostolos numquam baptizasse in solo nomine Iesu, & valde verosimile. *ibid.* n. 47.
 Oppositum tamen docent plerique Theologi antiquiorum & Theologorum Principes. p. 189. n. 48.
 Quorum opinio immerito volatur error. *ibid.*
 Eaque admisa non sequitur, valere modo Baptismum si collatum. *ibid.* n. 49.
 Neque huic opinioni obstat Canon 50. Apostolorum. *ibidem*.
 Vti nec Pauli Apostoli interrogatio, Act. 19.
 Non valet Baptismus collatus in nomine Trinitatis. p. 189. n. 50.
 Eius tamen insufficientiam non certo probari putat Protestans. *ibid.*
 Non valet etiam Baptismus, si detur in nomine primae & secundae & tertiae personae.
 Aut in nomine omnipotentis, & sapientis, & boni. *ibidem*.
 Quid censendum de Baptismo, si loco Filii ponatur Verbum. *ibidem*.
 Aut dicatur in nomine Genitoris, & Genitii, & Patris dentis ab utroque. *ibidem*.
 An omisso praepositionis In vitiet formam. p. 190. num. 51.

INDEX R E R U M

consensum, si emittatur conjunctio Et. ibid.
 num. 52.
 pronominis Ego est peccatum veniale, ly Amen
 ibid.
 nullum.
 Baptismi Minister.
 homo ratione utens est validus minister Baptismi.
 p. 190. n. 3. & seq.
 extra necessitatem. ibid.
 quam omnis sacerdos validus minister Sacra-
 menti Penitentiæ. ibid.
 variæ auctoritates & explicantur. ibid. n. 2.
 & seq.
 objectioni Calvinii. p. 191. n. 4.
 Baptismi ordinarius est solus sacerdos. ibid. n. 5.
 requiritur jurisdictio. ibid.
 jurisdictionem habeant, & in quos. ibid.
 extra necessitatem baptizantes per se loquendo graviter
 peccant. ibid.
 tamen sunt irregulares, nec excommunicantur.
 ibid.
 jurisdictionem haberi possit ac debeat ante Baptismum
 baptizandum, magis declaratur. ibid. n. 5.
 potest ex rationabili causa committi solemniter
 baptizatio. p. 192. n. 7.
 Diaconus in extrema necessitate citra commissio-
 nem solemniter baptizare. ibid. n. 8.
 causa censetur sufficiens ad committendum Diacono
 ministerium solenniter Baptismi. ibid. n. 9.
 Diacono inferior potest baptizare solemniter etiam
 in extrema necessitate. p. 192. n. 10.
 tamen Papa id committere clericis inferioribus. ibid.
 tempore necessitatis debeant aliis præferri in col-
 latione Baptismi. ibid. n. 11.
 ordinis est mortalis, si fiat in præjudicium sacer-
 dotis. ibid.
 est de Diacono. ibid.
 religiosus in Christo excommunicatus non est mortalis. p. 193.
 num. 12.
 per accidens quandoque est licita. ibid.
 ordinis in clerico, causat irregularitatem solum
 quando baptizat solemniter. ibid. n. 13.
 status est dubium. ibid.
 unus minister plures simul valide baptizare. ibid.
 num. 14.
 minister tamen extra necessitatem non sine culpa gra-
 videtur. ibid.
 si fuerint plura baptizata. p. 193. n. 15.
 unum in valide baptizant, si unus materiam adhi-
 beat, & alter proferat formam. ibid. n. 16.
 forma Baptismi est falsa. p. 194. n. 17.
 prodesse formam gratulam. ibid.
 quam prodesse si diceretur, nos te baptizamus. ibid.
 omnes eundem conentur baptizare, singuli tamquam
 omnes totales, solus primò absolvens baptizat. ibid.
 num. 18.
 abstant, baptizant singuli. ibid.
 que tunc physice plures baptismi, moraliter tantum
 unum. ibid. n. 19.
 Baptismi subjectum.
 capaces sunt capax Baptismi, etiam parvuli. p. 194.
 num. 20.
 procedendum cum monstris, de quibus dubitatur
 an sint homines. ibid.
 dum dubitatur, an sint plures persone. ibid.
 Herincx Sum. Theol. Pars IV.

Quomodo id discernendum. ibid.
 Parvulos posse baptizari negant Anabaptista. p. 195.
 num. 21.
 Hos baptizandos esse, habet fides Catholica. ibid.
 Fundamentum Hæreticorum destruitur. ibid. num. 22.
 In parvulis & perpetuo amenibus non requiritur intentio
 suscipiendi Baptismum. ibid.
 Parvuli necdum in lucem editi, cur baptizari nequeant.
 ibid. n. 23.
 Possunt tamen hi baptizari si artificiose possint in utero
 physice ab aqua tangi. ibid.
 Non licet ob Baptismum proles secare matrem vivam.
 ibid.
 An vel quale sit præceptum baptizandi parvulos. ibid.
 num. 24.
 Proles baptizatorum deficiente à fide possunt tamen inviti
 valide, & per se loquendo licite baptizari. pag. 196.
 num. 25.
 Proles infidelium non baptizatorum valide, & si sint man-
 cipia, de consensu Dominorum suorum licite baptizan-
 tur. ibid. n. 26. & 27.
 Domini per se loquendo, tenentur providere parvulis suo-
 rum mancipiorum de Baptismo. ibid.
 Possunt etiam licite baptizari proles veterorum infidelium,
 si urgeat periculum mortis. ibid. n. 28.
 Vel si sint parvulis subtrahere sine spe restitutionis. ibid.
 Idem est, si alteruter parentum vel unus tutorum sit fidelis.
 p. 197. n. 29.
 Idem est, si alteruter parentum licet ethnicorum consentiat,
 etiam si mulier, immo etsi matre vidua invitata consen-
 tiat avus fidelis & tutor. ibid.
 Idem, si Baptismum petat proles usu rationis prædita.
 ibid.
 Qui præsumitur in dubio post completum septennium. ibid.
 Immo jure nature sufficit consensus principis ad baptizan-
 dum licite infantes infidelium ei politice subditorum.
 ibid. n. 30. & seq.
 Satisfit objectionibus. p. 197. n. 32. & seq.
 In Ecclesiastico posset talis Baptismus conferri illicitè.
 p. 198. n. 34.
 In parvulis & perpetuo amenibus nulla requiritur dispo-
 sitio. ibid. n. 35.
 In adulto requiritur fides, & si sit in peccato mortali per-
 sistenti, actus penitentiæ. ibid. & n. 36.
 Non requiritur tamen hic actus in habente solum originale.
 ibid. p. 199.
 Penitentiæ hinc non necessarium est perfecta contritio. ibid.
 num. 37.
 Non sufficit penitentiæ concepta ex motivo naturali. ibid.
 Saltem requiritur attritio, ex motivo supernaturali proce-
 dens: quæ non necessarium existimari debet bonâ fide con-
 tritio. ibid.
 Baptismi Initerabilitas.
 Baptismus valide collatus non potest iterari. p. 199. n. 38.
 Hoc esse de fide non concluditur evidentè ex Scripturis al-
 legari solitis. ibid. & n. 39. & seq.
 Congruentiæ, cur iterari nequeat. p. 200. n. 40.
 De penes rebaptizantium remissionem. ibid.
 In dubio an baptismus valeat, sub conditione est iterandus.
 ibid. n. 41.
 Et quidem ante suspensionem aliorum sacramentorum, præ-
 fertim Ordinis sacerdotalis. ibid. n. 42.
 An idem censendum de Baptismo probabiliter tantum vali-
 do. ibid.
 Circa

Citra dubium nequidem sub condicione licet iterare Baptis-
mum. *ibid.*
De natis & educatis inter Catholicos presumendum est
per se loquendo, quod sint baptizati. p.200.n.43.
Baptizati ab hereticis nostri temporis an vel quando re-
baptizandi saltem sub condicione. *ibid.* n.44.
Baptizati ab hereticis non sunt indiscriminatim, sed
sub certa cautela interdum rebaptizandi. p.201.n.45.
Qualiter procedendum cum infantibus expositis. *ibid.*
num. 46.
Baptizatus ob necessitatem in digito vel in alia parte de-
beret postea sub condicione rebaptizari. p.182.p.22.
Idem est de eo cuius tantum capilli essent abluti, & se-
cundine aut galea natiuitatis. *ibid.* n.23.
Baptismi Reviviscentia. Vide Sacramentorum Revi-
viscentia.
Baptismi necessitas.
Baptismus esse necessarium ad salutem, est de fide. p.202.
num. 1.
Resutantur heretici torquentes varie verba Christi. Joan-
3. *ibid.*
Baptismus in re est parvulis necessarius necessitate medii
extra casum martyrii. *ibid.* n.2.
Idque sine exceptione; quae saltem temeraria feret. *ibid.*
Oppositum censent nostri Sectarii, saltem quoad filios fide-
lium. *ibid.* n.3.
Quorum fundamenta solvuntur *ibidem* & pag.203. fere
per totum.
Baptismus est adultis necessarius necessitate praecepti divi-
ni, & medii, saltem in voto. p.203.n.7.
Cur potius Baptismus quam alia res praecepta sit necessa-
rius necessitate medii. p.204.n.8.
Quale debeat esse votum Baptismi. *ibid.* n.9.
Adultus satis instructus non potest Baptismi susceptionem
diu differre. *ibid.* n.10.
Non quaevis dilatio Baptismi censetur notabilis. p.205.
num. 11.
Immo consulto idem differtur usque ad duo tempora solem-
nis Baptismi. *ibid.* n.12.
Obligatio accelerandi Baptismus non potest adultis impo-
ni ab Ecclesia. *ibid.* in fine.
Baptismi Effectus.
Baptismus remittit omnem culpam praecedentem. p.205.
num.13.
Nisi ponatur obex, qui etiam impedire potest seorsum venig-
lium remissionem. *ibid.*
Attamen plenarie ad hanc reviviscit Baptismus postea
retractatione. p.206.n.14.
Idque sine accessu nova gratiae baptismalis. *ibid.* n.15.
Quid feret cum moriente post Baptismus sine retractatione
venialium. *ibid.*
Baptismus remittit omnem poenam proprie dictam. *ibid.*
num. 16.
Probat ex Conciliis & traditione Ecclesiae. *ibid.* n.17.
Nec non ex congruentiis. *ibid.* n.18.
Non convenit id Baptismo ex natura rei. *ibid.*
Baptismus non auferit poenales huius vitae; & quare.
p.206.n.19.
Quae differentia inter has & poenam proprie dictam. *ibid.*
num.16.
Baptismi Ceremoniae.
Duobus anni temporibus baptismus adultorum conferendus
olim ex praecepto, nunc ex condicione. p.207.n.20.
Catechismus alius substantialis, alius ceremonialis. *ibid.* n.21.

Prior ex natura rei, posterior ex statuto Ecclesiae
batur.
Varia ceremonia baptismum praeter. *ibid.* n.22.
Ceremoniae Baptismus concomitantes. *ibid.* n.23.
Nomen in Baptismo positum licet commutare. *ibid.*
Ceremoniae Baptismus consequentes. p.208.n.24.
Extra necessitatem in Baptismo, illicitè adhibetur
alterius anni.
Dies octava Paschae unde Dominica in Albis
ibidem.
Ad quid deserviat Catechismus infantium baptismum
ibid. n.25.
Virum ceremoniae ab hereticis omisse debeat
ibid.
In Baptismo solemniter debet adhiberi patrinus ex anti-
quo Ecclesiae usu. p.208.n.26.
Patrini officium, & obligatio; & quando haec
ibidem.
Monachi non possunt esse patrimi, sicut Abbates. p.209.
num.27.
Nomine Monachi non comprehenduntur religiosi
cantes. *ibid.*
Quid censendum de Abbatis & Sanctimonialibus
ibidem.
Specificantur alii, qui non possunt esse patrimi. *ibid.* n.28.
Solum unicus tantum patrinus, nunc unus & una
adhiberi, non plures. p.209.n.29.
Parochus plures admittens peccat. *ibid.*
Qualiter & inter quos oritur cognatio spiritualis.
num.30.
Cur Ecclesia illud impedimentum ordinaverit, & con-
strinxerit ad pauciores personas.
Olim erat triplex species cognationis spiritualis, videlicet
Paternitas, Compaternitas & Confraternitas. *ibid.*
pag.210.
An etiam oriatur cognatio in patrino ex Baptismo
p.210.n.31.
Cur potius in patrino baptizante, quam suscipiente
ibid.
Quenam requirantur ad contrahendam hanc cognationem
ibid. n.32.
An, si plures quam unus & una designentur & admittan-
tur, omnes contrahant cognationem. *ibid.* n.33.
Si nulli designentur, & tamen plures simul suscipiant, non
cognationem contrahunt. p.211.n.34.
Oppositae sententiae fundamentum dissolvitur. *ibid.* n.35.
Suscipiens prolem per procuratorem est verus suscipiens
trahitque cognationem. *ibid.* n.36.
Procurator ipse cognationem non contrahit. *ibid.* n.37.
Cur potius ex commissione alterius baptizans, quam suscipiens
cognationem contrahit. *ibid.*
Oritur cognatio in suscipiente & baptizante, est remota
illam oriri. p.212.n.38.
Item oritur obligatio ex Baptismo in necessitate collata.
ibid.
Susceptio vel baptizatio propriae prolis etiam extra neces-
sitate non impedit usum matrimonii contracti. *ibid.*
num.40.
Nec ex natura rei, nec ex jure semper impedit matrimonii
usum, quod quidam matrimonium contrahendum dixerunt.
ibid. n.41.
Matrimonium contractum suscipientium propriis
numquam fuit diremptum. *ibid.*
Textus Deus dedit Papa in contrarium distinctum. *ibid.*

INDEX RERUM

... iuxta aliquos contrahitur, etsi baptizans sit infidelis. p. 212. n. 42.
 ... ibid.
 ... si susceptor sit fidelis, & parentes prolii. p. 213. n. 43.
Baptismi Divisio.
 ... alius est fluminis, alius fluminis, alius sanguinis. p. 213. n. 12.
 ... fluminis est sacramentum. ibid.
 ... sanguinis. Vide Martyrium.
 ... Resuscitatio. Vide Sacramentorum Re-
 ... suscitatio.
Banatum.
 ... est de necessitate Sacramenti Confirmationis. p. 222. n. 16. & seq.
 ... ad Sacramentum Confirmationis sufficiens satis haberi potest. p. 224. n. 23.
 ... licet à Palestino specie diversum, est sufficiens.
 ... Videt Matrimonii Unitas.

C.

Campagna.

Ampara an ab Episcopis sint consecranda. p. 360. num. 144.
 ... ibid.
 ... ibid.
Casus Reservatio.
 ... Reservatio casuum.

Catechumenus.

... quinam dicantur. p. 207. n. 22.
 ... alii Auditores, alii Competentes olim appellati. ibid.
 ... qualiter possit pro eis offerri Sacrificium. p. 341. à ...
 ... p. 42. n. 60. & p. 441. n. 76.

Celebratio.

Ceremonia.
 ... nomine Ceremonie intelligatur. p. 151. n. 78.
 ... sunt divinae, aliae Ecclesiasticae. ibid.
 ... adhiberi est clarum lumine naturae. p. 152. n. 79.
 ... Deus instituit in lege veteri. ibid.
 ... Christus us fuit usus. ibid.
 ... Ecclesiae earum usum aut institutionem inhiabit.

... à principio illas praescripsit. ibid. n. 80.
 ... contra universalem usum, disputare, in sanum certum.
 ... Augustinus, qui eorum originem refert ad ipsos philosophos. ibid.
 ... circa alia, sic & circa ceremonias instituendas pernes Ecclesiam. p. 152. n. 81.
 ... obligatione in conscientia. ibid. n. 82.
 ... hereticorum frivola, ipsi mei adversatur. ibid. n. 83.
 ... Ceremoniarum Ecclesiasticarum utilitas declaratur. p. 153. n. 84.
 ... sunt signa patenter distinctiva Catholicorum à modernis hereticis. ibid. n. 85.

Ritus nonnulli veterum Christianorum, quos detestantur Sclerari. ibid.
 ... pleaque ceremoniae gratias & remissionem venialium per modum impetrationis. ibid. n. 86.
 ... Non tamen ex opere operato. ibid. n. 87.

Character.

Quid sit Character. p. 172. n. 59.
Illum imprimunt sola tria Sacramenta initerabilia. ibid. num. 60.
Officium Characteris. p. 173. n. 66.
An sit signum naturale, an ex instituto. ibid.
An circumcisio, & medium legis naturae impresserint Characterem. ibid. n. 67.
Character non est mera denominatio extrinseca, sed forma realis. p. 174. n. 68.
Non est quoque relatio, sed transcendentalis, sive praedica- mentalis, sive extrinsecus adveniens. ibid. n. 71. & 72.
Sed est qualitas verosimilius terrae speciei, quamvis multi constituent in primâ vel secundâ. p. 175. num. 73. & 74.
Stens Scoti declaratur. ibid. n. 74.
Subiectum Characteris, voluntas. ibid. n. 75.
Fundamentum collocantium Characterem in essentia animae dissolvitur. ibid. n. 76.
Character est in hac vita omnino indelebilis. ibid. n. 77.
Immo & in aeterna. p. 176. n. 78.
Aliud quoad hoc est de fide, ceterisque donis gratiae. ibid. num. 79.
Qui poterit Characterem cedere in opprobrium aut videri à damnatis. ibid. n. 80.

Christus. Vide Verbum.

Quo sensu Deus componat Christum; quo non. pag. 3. num. 1.
Quo sensu Christus dici possit compositus. ibid.
Refertur error Nestorii dividens in Christo personas. p. 8. num. 2.
Refertur error oppositus Eutichetis statuens in Christo unicam naturam. ibid. n. 26.
In Christo est unica persona, Deus homo. p. 9. n. 27.
Solvuntur objectiones. ibid. n. 28.
In Christo sunt duae naturae integrae & inconfusa, divina & humana. ibid. n. 29.
Alias Christus non foret verus Deus, aut verus homo. ibid.
Figmentum Eutichianorum de confusione naturarum im- pugnatur. ibid. n. 29.
Eorum objectiones solvuntur. p. 10. n. 30.
Verbum non conversione, sed assumptione, caro factum est. ibid.
Explicantur Athanasius & Cyrillus. ibid.
Ostenditur ex dualitate naturarum in Christo non sequi dualitatem personarum. ibid. n. 31.
Idque facilius declaratur statuendo cum Scoto personalita- tem in negatione communicabilitatis. ibid.
Christus incipit esse iuxta multos non nisi cum addito, quâ homo. p. 25. n. 101.
Recte tamen id dicitur simpliciter, si Christus supponat for- maliter pro ipso composito ex humanitate & divina per- sona. ibid.
Si autem connotet suppositam, adhuc quodam sensu posset subsistere, non tamen in rigore dialectico. ibid. n. 102.
Non possunt de eadem persona Christi ratione diversarum naturarum simpliciter affirmari contradictoria. ibid. num. 103.

Christus

Christus est & predicatur hominibus cum ceteris hominibus. p.26.n.104.
 An etiam homo predicetur univocè de Deo & Christo: respectu quorum saltem est predicatum univocum. ibid.
 An Christus fuerit homo in triduo mortis. ibid.n.105.
 An hæc, Christus est homo, sit simpliciter necessaria. ibid.
 Christus antequam dicatur membrum Ecclesie. p.34.n.23.
 Christi Conceptio.
 Conceptio Christi quoad mutationes & alterationes perfectæ organizationi prævias potuit fieri successivè. p.8. num.68.
 Hæc tamen ex communi doctrina fuerunt instantaneæ. ibid.
 Conceptio proinde Christi fuit miraculosa quoad modum, utpote mirâ celeritate, immo instantaneè perfectâ, idque sine opera viri. ibid.
 Christi Prædestinatio. Filiatio.
 An filius Dei sit prædestinatus, ut sit homo. p.26.n.106.
 Christus est simpliciter filius naturalis & unigenitus Dei Patris. p.26.n.107.
 An hic homo sive Christus quâ homo sit prædestinatus, ut sit filius Dei naturalis. ibid.
 Id, non convinci ex Apostolo ad Rom. I, ostenditur. ibid.
 Assignatur equidem sensus satis congruus. p.27.n.109.
 Hæc propositio: Christus quâ homo est filius Dei naturalis, juxta varios sensus, qui assignantur, admittenda est vel neganda. ibid.n.110.& seqq.
 An Christus quâ homo sit filius Dei adoptivus. ibid. num.113.
 Sententia affirmativa Durandi non est damnata in Concilio Francfordiensi, de cuius tamen auctoritate nonnulli dubitant. ibid.
 In quo Concilio non de sola voce adoptio, sed de palliata hoc nomine pluralitate personarum seu de adoptione pura, actum est. p.28.n.114.
 Retinenda tamen communis opinio, quæ respicit simpliciter hanc propositionem, Christus quâ homo est filius Dei adoptivus. ibid.n.115.
 Cui non obstat, quod humanitas Christi secundum se sit Deo extranea. ibid.n.116.
 Christi Servitus.
 Christus quâ homo potest dici servus. ibid.p.117.
 In quo hæc servitus fundetur. ibid.p.29.
 Objectiones solvuntur. ibid.n.118.& 119.
 Christus non est servus, nisi cum addito vel subintellecto, quâ homo. ibid.n.120.
 Christus quo sensu dicatur creatura; quo non. ibid.n.121.
 Christi Scientia.
 Christus secundum humanitatem in vita mortali vidit Deum. p.30.n.1.
 Idque ad instanti conceptionis. ibid.n.2.
 Solvuntur objectiones. ibid.n.3.
 Non fuit infinita, sed inter creatas perfectissima. ibid. num.4.
 In Christo fuit ab initio perfecta rerum notitia ignorantie exclusivæ. ibid.n.5.
 An vel quo sensu Christus ignoraverit diem Iudicii. p.31. num.6.
 Quo sensu Verbum assumpsit ignorantem naturam. ibid.
 Explicatur locus S. Ambrosii, & alter Ilaia 8. ibid.n.7.

Christus quâ homo non omnia simul actu cognoscit. p.31. num.8.
 Adeoque nec omnia, quæ Deus scit, eum videt. ibid.n.9.
 Sed novit omnia habitualiter; & declaratur quo sensu. ibid.n.10.
 Scientia Christi alia est in verbo, alia in proprio genere infusa ipsi Christo. p.32.n.11.
 Hæc rursum vel est infusa per se, vel infusa per quendam. ibid.
 Et tamen desique in Christo scientia experimentalis successivè acquisita. ibid.n.12.
 Christi Gratia.
 Fuit in Christo gratia habitualis. ibid.n.13.
 Quæ erat sanctificativa Christi. p.32.n.14.
 An præterea vis fuerit formaliter sanctificatus per naturam hypostaticam. ibid.n.15.
 Gratia habitualis Christi ab initio fuit summa, tamen definita, ne quidem in ratione gratia. ibid. num.16.
 Quo sensu Scriptura dicat Christum profecisse in gratia apud Deum & homines. p.33.n.17.
 Cur ab initio non exierit virilem gratiam & gloriam. ibid.
 In Christo fuerunt omnes gratia, gratis data, ibid.n.18.
 Etiam gratia fides. ibid.n.19.
 Et gratia prophetia. ibid.
 Operatio miraculorum à Christi humanitate tamquam instrumento morali processit. ibid.n.20.
 In Christo quâ homo est gratia capitis super omnem Ecclesiam, etiam quâ Angelis & Beatis constantem. p.33. num.21.
 Non est Christus propriè caput damnatorum. ibid.
 Est tamen malorum Viatorum. ibid.n.22.
 Ratio capitis in quo consistat. ibid.n.23.
 Christi Virtutes.
 Christus ab initio habuit omnes Virtutes, & dona quæ perfectioni convenientia, idque in gradu perfectissimo. p.34.n.24.
 Non fuit in Christo fides; forte nec spes Theologia. ibid. num.25.
 Pœnitentia quo sensu in ipso fuerit; vel non fuerit. ibid. & num.26.
 Christi Voluntas.
 In Christo est duplex voluntas cum operationibus suis. p.35. num.27.
 Hæresis Monothelitarum quæ. ibid.
 Optima utriusque in Christo voluntatis concordia. ibid. num.28.
 Variæ operationes & passiones fuerunt in humana voluntate Christi. ibid.n.29.
 Inter humanam & divinam Christi voluntatem nullus fuit contrarietas; ne quidem cum humana voluntate refugiebat mortem. ibid.n.30.
 Efficax huius volitio semper fuit impleta. p.36.n.31.
 Obiectio desumpta ex VI. Synodo & Agathæ ne Papa solus. ibid.n.32.& 34.
 Voluntas humana Christi secundum fidem sui libera. ibid. num.35.
 Non solum à coactione, sed etiam à necessitate. ibid. num.36.
 Non obstat actuum Christi æterna prædestinatio. ibid. num.37.
 Multo minus propriorum actuum clara præscientia. ibid. pag.37.

INDEX RERUM

major de visione beatifica, quoad opera, qua
 in precepto, discutitur. *ibid.*n.38.
 & reselluntur variæ Responiones. *ibid.*&
 40.
 probabilis & factus Scotistarum. *ibid.*n.41.
 libertas Christi non obstitit libertati eius in materia
 operis. *ibid.*n.42.
 non peccavit. *ibid.*n.43.
 peccato posuit de ordinata potentia. *ibid.*p.38.
 voluntaria faciat humanitatem etiam de potentia
 impassibilem. *ibid.*n.44.
 voluntas non extrinsecus ostenditur. *ibid.*
 extrinsecus Patres. *ibid.*n.45.
 Verbum dicitur peccare per communicatio-
 nis incommodum. *ibid.*
 non redundaturam in ipsum Verbum aperire
 debet. *ibid.*
 in opinione Scotistarum posse cum unigue hypo-
 thesi consistere peccatum habitum. *ibid.*
Christi Meritum.
 per humane voluntatis operationes propriè me-
 ritæ. *p.*38.n.46.
 per actus amoris Dei, ac virtutum moralium, immo
 per ipsos liberos. *p.*39.n.47.
 actum fructus beatificæ, problematicè discutitur.
*ibid.*n.48.
 iugiter ab instanti conceptionis inclusivè usque ad
 mortis exclusivè, scilicet extrinsecum; aliis etiam
 intrinsecum. *ibid.*n.49.
 merito proinde per susceptionem hæreticis hæreticis.
*ibid.*n.50.
 merito proprio orat pro nobis citra novum meritum.
*ibid.*n.51.
 merito gloriam essentialè aut gratiam *p.*40.n.52.
 merito operis non fuerit indispensabile. *ibid.*
 merito tamen per gloriam corporis, exaltationem nominis
*ibid.*n.53.
 merito hoc simpliciter dicitur mortuus pro se ipso. *ibid.*
 merito dicat Christum sibi meruisse gloriam corporis
*ibid.*n.54.
 merito Christus Angelis gratiam & gloriam. *ibid.*n.55.
 merito objectiones solvuntur. *p.*41.n.56.&57.
 merito hominibus lapsis omnia dona salutaria. *ibid.*
*ibid.*n.58.
 merito commutatur. *ibid.*&n.59.
 merito apostolum de prima gratia vocante indicat S. Au-
 gustinus. *ibid.*p.42.
 merito electio absoluta ad gloriam & gratiam sit ex
 merito Christi. *ibid.*n.60.
 merito de electione comparativa. *ibid.*n.61.
 merito non meruit de re ipsa iustitia commutativa. *ibid.*
*ibid.*n.62.
 merito liberali acceptatione Dei Patris ad hunc obligan-
 tum. *ibid.*
 merito etiam de igne iustitiæ pro peccatis nostris satisfacit.
*ibid.*n.63.
 merito sensu Christi satisfactio sit ex iustitia, immo supera-
 tum. *ibid.*
 merito Christi sui infiniti valoris in se & simpliciter,
 non vero extrinsecè & secundum quid. *ibid.*n.64.
 merito recentiores negant Christum esse mortuum pro sa-
 lute reprobatorum, & quo sensu. *p.*43.n.65.
 merito requiratur ad veritatem hujus locutionis. *ibid.*
*ibid.*n.66.
 Herinx Sum. Theol. Pars IV.

Eam indubitanter asserunt Catholici. *ibid.*n.66.
 Et declarat Innocentius X. post Tridentinum. *ibid.*
 Probatumque ex Scriptura, Patribus, signanter Augustino
 ac rationibus Theologicis. *ibid.*n.67. usque ad
 num.75.
 Objectiones solvuntur. *p.*46.n.75. & seqq.
 Signanter explicatur dictum Augustini: Non perit
 unus ex illis, pro quibus mortuus est Christus.
*ibid.*n.78.
Christi Appetitus & Phantasia.
 In Christo fuit phantasia & appetitus sensitivus. *ibid.*
 num.80.
 Habuit, phantasia suas operationes. *ibid.*
 Similiter & appetitus sensitivus operationes & passiones
 innatas habuit. *p.*47.n.81.
 Signanter dolorem sensibilem. *ibid.*
 An eum in Christo admiserit Hilarius. *ibid.*n.82.
 Fuit in Christo sensibilis amor & delectatio. *ibid.*n.83.
 Item fuit in eo timor: admiratio verò quodam sensu in eo
 fuit, quodam non. *ibid.*
 Sensibilis in ipso ira ostenditur. *ibid.*
 Appetitus sensitivus qualiter in Christo numquam præve-
 nerit rationem. *p.*47.n.84.
 Non fuit in eo fomes peccati. *ibid.*n.85.
 Per quod fuerit fomes præpeditus. *p.*48.*ibid.*n.86.
 An fomes de absoluta potentia inesse poterit. *ibid.*
 Christus habuit corpus optimè temperatum, ac perfectè
 pulchritudinis. *ibid.*n.87.
 Ante resurrectionem fuit ipsum verè passibile, ac mortale.
*ibid.*n.88.
 Nec non prædictum gravitate. *ibid.*
 Non fuit subjectum morbis. *p.*48.n.89.
 Semio cunctum tamen naturaliter obvisset. *ibid.*
 Interdum quoque fuit in Christo aliqua intemperies & al-
 teratio. *ibid.*
 Proinde Christus assumpsit in corpore defectus communes,
 non personales. *ibid.*
 Post resurrectionem quoque verum & palpabile corpus re-
 tenuit. *ibid.*n.90.
 Quod sensu Apostolus dicat, se jam non posse Christum se-
 cundum carnem. *ibid.*p.49.
 Christus secundum corpus non est ubique, sed loco circum-
 scriptus. *ibid.*n.91.
Christi Sacerdotium & Regnum.
 Christus est Sacerdos propriè dictus. *p.*49.n.92.
 Cui præter reliqui Martyres non sint Sacerdotes. *ibid.*
 num.93.
 Sacrificio cruento non obstat, quod Christus physicè se non
 occiderit. *ibid.*
 Sacerdotium convenit Christo quàm homini. *ibid.*n.94.
 Explicatur testimonium Cyrilli Ierosolymitani in speciem
 oppositum. *ibid.*
 Christus non fuit rex temporalis Indæorum. *p.*50.n.95.
 Etiam concessio, quod Deipara processerit ex David per Sa-
 londnem. *ibid.*
 Summo Christi Sacerdotio annexa fuit potestas regni spiri-
 tualis, scilicet Ecclesie. *ibid.*n.96.
 Cui leges ordinavit ex divina principaliter voluntate &
 potestate. *ibid.*
 Christus quàm homo non fuit subjectus humanis legibus.
*ibid.*n.97.
 Licet eas servaverit. *ibid.*
 Fuit tamen subjectus legi nature, & potuisset subijci divi-
 na positiva. *ibid.*

- Equidem non subjacuit de facto legi Evangelica, neque etiam Mosaica. ibid. n. 98.
- Sed solum quibusdam preceptis, iisque proprie dictis, sibi à Patre impostis. p. 50. n. 99.
- Potestas regni spiritualis distinguitur in Christo à potestate sacerdotali. p. 51. n. 100.
- Fuit in ipso ab instanti conceptionis. ibid.
- An Christus titulo unionis hypostatica habuerit temporalem potestatem excellentiam super universum mundum. ibid. n. 101.
- An in patrandis miraculis interdum hæc usus fuerit potestatem. ibid. n. 102.
- Christi Adoratio.**
- Christus est adorandus perfectissima latría. p. 52. n. 5.
- Eadem adoratione tunc secundario coadoratur humanitas. ibid. n. 6.
- Sicut corpus, adorato homine ob excellentiam animæ, coadoratur. p. 53. n. 7.
- Explicatur locus Damasceni objectus. ibid. n. 8.
- An & qualiter adoratio Verbi nondum incarnati, & ejusdem jam incarnati distinguantur. ibid.
- Humanitas Christi non potest solitarie aut principaliter adorari latría. ibid. n. 9.
- Potest sic considerata adorari hyperdulis. ibid. n. 10.
- Dicta Conciliorum contra Nestorium procedentia non obviare ostenditur. ibid. n. 11.
- Immo ipse Christus ob excellentias humanitatis posset in rigore adorari juxta modum præmissum. ibid. num. 12.
- Idque sive hyperdulia jungatur latría, sive non. pag. 54. num. 13.
- An Christus posset rogari, ut oret pro nobis. ibid. n. 14.
- Christi Conceptio.**
- Christi conceptio non est facta ad dictum Angeli, Dominus tecum. p. 72. n. 29.
- Sed ad expressionem virginæ consensu perverba, Ecce ancilla Domini. ibid.
- Christus in instanti de carne seu sanguine materno conceptus est; adeoque verè ex semine David secundum carnem. ibid. n. 30.
- Vnde consequenter est verus filius Abraham & Adæ secundum carnem substantiam. ibid.
- Non fuit tamen in Abraham decimatus, ut Levi. p. 73. num. 30.
- Qualem concursum adhibuerit Deipara. ibid. n. 31.
- Error quidam circa hoc, tempore Cajetani expressè & aam natus, refertur. ibid.
- B. Virgo setui formando ministravit purissimum semen. ibid. n. 32.
- Cur id vocetur sanguis. ibid.
- Vnde B. Virgo est proprie Mater Christi; immo verius quam cetera sint matres suarum prolium. p. 73. n. 33.
- Vide Maria Virgo.**
- Cur Spiritus sanctus dici nequeat Pater Christi. ibidem num. 35.
- Præter filiationem divinam est in Christo relatio realis filiationis ad matrem, posito quod similis detur in ceteris hominibus seu prolibus. p. 74. n. 36.
- Christi Nativitas, Circumcisio, Manifestatio, Oblatio.
- Circumstantie Christi Nativitatem antecedentes, concomitantes & subsequentes adferuntur. ibid. n. 37.
- An prodierit cum secundinis & solitis sordibus. ibid. num. 38.
- Veris de causis (quæ allegantur) circumcisus esse videtur dies octo, id est, die octava. ibid. n. 39.
- A quo circumcisus sit incertum est.
- Nativitas Christi diversimode manifestata fuit; figurate per stellam tribus Magis. p. 75. n. 40.
- Vide Magi.
- Christi oblatio. p. 76. n. 41.
- Vide Mariæ Purificatio.
- Christi Vita ab Oblatione usque ad Passionem.
- Christi fuga in Ægyptum. p. 77. n. 42.
- Quanto tempore ibi manserit.
- Dein subsecuta est cædes Innocentium. ibid. n. 43.
- Reliqua Christi gesta usque ad Baptismum. ibid. n. 44.
- Quibus de causis Christum à Joanne baptizari conveniens. p. 78. n. 55.
- An id contigerit anno ætatis Christi trigesimo inclusæ expleta, & quomodo incertum est. ibid. n. 56.
- Christi baptizatio qualiter operi fuit, cali, Patre operante in voce, spiritu sancto in corpore simili caliditate. p. 79. n. 57.
- Qualiter esse non fuerit scilicet. ibid. n. 58.
- Apparuit hæc non solum Joanni, sed etiam adstantibus. ibid. n. 59.
- Christus quo die anni sit baptizatus. ibid. n. 60.
- Quale fuerit jejunium Christi, & subsequens remissio. p. 79. n. 59.
- Jejunio successit prædicatio & miracula. ibid. n. 61.
- Consideratur in prædicatione Christi doctrina, eamque tenentem. ibid. n. 62.
- Christus potissimum Judæis, raro gentilibus prædicavit. p. 80. n. 63.
- Quare.
- Quanto præcisè tempore prædicavit, disputatur. ibid. n. 63.
- Tria paschata inter baptismum & mortem Christi manifestata sunt ex scriptura, computata sunt in illo quo natus est. ibid. n. 64.
- Quartum pascha esse addendum; pligunt Varii ex scriptura. ibid. n. 65.
- Hæc opinio suspensa, vel admittendum est quomodo pascha, vel potius dicendum, quod miraculum baptizatio contigit, in ipso anno baptismi. ibid. n. 66.
- Ea autem septuaginta defendi auctores possent quatuor paschata. ibid. n. 67.
- Vel solum tria cum Petavio. ibid. n. 68.
- Erimus Christi miraculum, supple publicum, fuit conversio aquæ in vinum. p. 81. n. 68.
- Quod similiter die sextâ Januarii contigisse hæc doctrina satis recepta. ibid. n. 69.
- Quæ tamen incerta est, & difficultatem habere ostenditur. ibid. n. 70.
- Vide Transfiguratio.**
- Conversatio Christi fuit socialis, admixta hæbens contemplationem, adeoque perfectissima. p. 81. n. 70.
- num. 70.
- Qualis ejus victus. ibid. n. 71.
- Qualis vestitus. p. 82. n. 71.
- Incessisse cum Apostolis discalceatus, hæc auctoritas multipliciter. ibid. n. 72.
- Oppositum non rectè colligi ex dicto Joannis, quod dignum non esset Christi calcamenta solvere, declaratur. ibid. n. 73.

INDEX RERUM

Vita Jesu paupertate abundavit. ibid. n. 74.
 Formam quoque prescriptam desiderantibus perfectio-
 nis vitæ Christianæ. ibid.
 Christus habuit aliquarum rerum dominium ut
 declaravit Ioan. XXII. p. 83. n. 76.
 vero non ut declaravit Nicolaus III. ibid.
 77.
 Resurrectionem a se motam pulchre dissolvit. ibid. n. 78.
 quando usque ad mentis incantationem pauper fuit.
 79.
 Passio, Mors, Sepultura, Descensus ad
 inferos.
 Christi circa passionis exordium. p. 84. n. 80.
 Christi fuit omnium mortalium in hac vita maxima
 ibid. n. 81.
 declaratur ex consideratione variarum circumstan-
 tiarum ejusdem. ibid. & seqq.
 interioris gravissima & passionem maxime ag-
 gravantibus causis recensentur. p. 85. n. 84.
 fuit cruciatus in altera vita. ibid.
 Christi afflictio seu per totam vitam perpetua crux
 modum adaugens gravitatem passionis Christi
 ibid. n. 85.
 Christi dilectio dicitur. ibid.
 & Dominatorum pœnia per blasphemos Novato-
 rum Christo patienti adscripta refutatur. ibid. n. 86.
 Verba Christi: Ut quid dereliquisti me.
 ibid. n. 87.
 objectiones Hereticorum soluta. p. 86. n. 88.
 facta sunt ab hora duodecima. que ad terram
 meridiana; & quam ob causam. ibid. n. 89.
 universales super totum orbem. ibid. n. 90.
 surriptores exteri id non notaverunt. ibid.
 universales hæc tenebra per Eclipsim solis ex di-
 capitis (quæ recedunt) miraculosam. ib. n. 91.
 quomodo tunc interpositio potuerit causare adeo uni-
 versales tenebras. p. 87. n. 92.
 fuerint hæc tenebræ signantur, quod non fuerint
 in ægypto. ibid.
 motus qui morte Christi, & inde orta petrarum scis-
 sionis in sola Iudæa; sed & in aliis orbis partibus acci-
 dentur signantur in monte pluvina. ibid. n. 93.
 congruentia mortis Christi. p. 87. n. 94.
 multipliciter præfigurata. ibid.
 crucis Christum pati conveniret. ibid. n. 95.
 dicitur sepulchrum per Synecdochen. ibid. n. 96.
 Christi non sepeliri; id quod in sepulchro alieno
 excisio. ibid.
 computandum sit triduum sepulturae Christi.
 88. n. 97.
 iuxta fidem realiter descendit ad inferos secundum
 animam. ibid. n. 98.
 aperte probatur ex Scriptura, Symbolis, Conciliis &
 scripturis. ibid. n. 99.
 secundum substantiam descendit ad infernum
 immortuorum. ibid. n. 100.
 an ad limbum puerorum. ibid. p. 89.
 utraque ad purgatorium. p. 89. n. 101.
 Christi, & sententia suæ animas Patrum in limbo latifi-
 cavit, & eis beatus triduum essentiali contulit. ibid.
 n. 102.
 cum eisdem toto mortis triduo. ibid. n. 103.
 ex infernalibus locis eas in resurrectione eduxit.
 ibid. n. 104.
 Herincx Sum. Theol. Pars IV.

Christi Resurrectio, Ascensio & Sessio ad dexte-
 ram Patris.
 Christi resurrectio in corpore impassibili diversimode compa-
 ratur. pag. 89. n. 105.
 Ejus necessitas & congruentia multiplex ostenditur. p. 90.
 nam. 106.
 Resurrectio fuit signum divinitatis Christi. ibid. n. 107.
 Resurrexit Christus die tertia, quæ erat Dominica; ob hoc
 Christianis dicitur initio Ecclesia sacra. ibid. n. 108.
 Idque congrue post triduum moram. ibid.
 Verosimilius in aurora diei. ibid. n. 109.
 Diversæ quoad modum loquendi narrationes de discessu
 & adventu mulierum ad sepulchrum Christi referun-
 tur. ibid. n. 110.
 Eadem conciliantur. ibid.
 Conciliantur fuscæ ea quæ diversimodè narrant Evangeli-
 sta de visione Angelorum, apparitione Christi &c.
 p. 91. n. 111.
 Plures aliæ apparitiones enarrantur, partim in scripturis
 expressæ, partim non. ibid. n. 112.
 Tempore isto interdum, & quidem familiaris, ac primo
 omnium apparuit Christus Mariæ. ibid.
 Prius tamen apparuisse peccatrici censent aliqui. ibid.
 Habuit iuxta Patres e limbo liberatos invisibiles comites
 toto illo tempore. ibid. p. 92.
 Christus omnium primus resurrexit ad vitam immorta-
 lem. p. 92. n. 113.
 Corpora multa Sanctorum sub id tempus surrexerunt ad vi-
 tam immortalem, probatur. ibid. n. 114.
 Non tamen ante Christum surrexerunt indicat Matheus,
 utpote locutus per anticipationem, ut ex ipso colligi-
 tur. ibid.
 Satis fundamentis existimantium corpora ista surrexerunt
 ad vitam mortalem. ibid. n. 115.
 Ascensio Christi contigit quadragesimo die post resurrectio-
 nem citius seu post meridiem. p. 92. n. 116.
 Idque ex monte Oliveti facie ad Aquilonem versâ. p. 93.
 num. 117.
 Ascendit autem Christus virtute propria. ibid.
 Ascendendo præterea paulatim totum corpus simul. ibid.
 num. 118.
 Qualiter in nube. ibid.
 An fuerit successivè motus per omnes caelos intermedios. ibid.
 Quæ stipagus comitatu ascenderit. ibid.
 Christus sedere ad dexteram Patris dicitur locutione meta-
 phorica & quæ explicatur. ibid. n. 119.
 Pater non est in sinistra vultu, sed in eadem dextera. ibid.
 num. 120.
 Nec tamen sedet ad dexteram Filii. ibid.
 Sedet ad dexteram utriusque Spiritus sanctus: sed locutio
 hæc est insueta. ibid.
 An sessio ista demum competat Christo post mortem. ibid.
 num. 121.
 Aliud sensus quo sessio ad dexteram convenit Christo quàm
 homini, declaratur. p. 94. n. 122.
 Quovis modo explicetur non convenit ulli puræ creaturæ.
 ibid. n. 123.
 Quo sensu Christus Matth. 20. dixerit sessionem ad dexte-
 ram & sinistram suam dandam iis, quibus parata est ad
 Patre. ibid.
 Christi paupertas, vide Christi Vita usque ad passio-
 nem.
 Christi Adventus ad Iudicium, vide Iudicium.
 Christi Genealogia, vide Mariæ Genealogia.
 Ggg 2 Circum-

Circumcisio.

Circumcisio fuit sacramentum pro familia Abrahæ dñi ante Legem scriptam institutum, ac sub Moysè legi inferunt. p. 119. n. 35.

Quæ convenienter adhibeatur in membro generationis: & octavo die. *ibid.*

Instrumentum an lapideum fuerit, an ferreum. *ibid.*

Item quis Minister & locus. *ibid.*

Circumcisio prin. paliter instituta fuit in signum fœderis & distinctivum Gentis. p. 120. n. 39.

Secundariò in Remedium originalis peccati. *ibid.* n. 40.

Quod ostenditur ex Auctoritate Patrum & Scripturæ. p. 121. n. 40. & 41.

In Circumcisionis defectum adhibebatur Remedium Legis naturæ. *ibid.* n. 42.

Nova Patrum explicatio, quam Lugo allegat, refutatur. *ibid.* n. 43.

Circumcisio conferebat gratiam ex opere operato, saltem parvulis. *ibid.* n. 44.

Ex quo non recte arguitur contulisse gratiam adultis. p. 122. n. 45.

Quamvis & his gratiam contulisse sit quorundam conjectura. *ibid.*

Non tamen Abrahæ illam contulit. *ibid.*

Auctoritates quæ Circumcisioni causalitatem gratiæ denegare videntur, explicantur. *ibid.* à num. 46. usque ad 50.

Circumstantiæ.

Quid censendum quoad confessionem, de circumstantiis, quæ aggravant vel minuant in infinitum, faciendo de veniali mortale, aut contrà. Vide Confessio circumstantiarum.

Communicatio Idiomatum.

Communicatio idiomatum quid ex vi nominis. p. 24. n. 94.

Oritur ex Incarnatione, ratione unitatis personæ. *ibid.*

Non consistit in reali communicatione proprietatum factæ reciprocè utrique in Christo naturæ. *ibid.* n. 95.

Sed in hoc, quod prædicata divina & humana rectè de eadem persona, adeoque de se invicem prædicentur. *ibid.*

Vnde debent concretim exprimi; sic scilicet ut connotent idem suppositum. *ibid.* n. 96.

Quod declaratur variis exemplis. *ibid.* n. 97.

In hac prædicatione qualiter cavendum à parte nuda reduplicativa. p. 25. n. 98.

Item à prædicatis excludentibus suppositivam adivinam aut prædicentibus à supposito. *ibid.*

Cavendum etiam in prædicatis divinitatis Christo tribuentis à denominatione accidentali. *ibid.* n. 99.

Cur magis propriè dicatur, Deus factus est homo: quam Homo factus est Deus. *ibid.* n. 100.

Posterior propositio in quo sensu possit admitti. *ibid.*

An rectè dicatur: Christus incepit, vel desit esse. *ibid.* n. 101. & 102.

An ratione diversarum naturarum possint verificari de eadem persona Christi contradictoria. *ibid.* n. 103.

An filius Dei sit prædestinatus, ut sit homo. p. 26. n. 106.

Vide Christi Prædestinatio.

Communio, vide Eucharistiæ Sumptio.

Conceptio Christi.

Vide Christi Conceptio.

Conditio.

Quæ Conditionum varietas. p. 547. n. 28.

Vide Matrimonium in initum sub conditione.

Confessarius.

In Confessario requiritur probitas, competens scientia, & discretio. p. 456. n. 49.

Quanam scire debeat breviter recapitulatur. *ibid.* n. 50.

Quam exacta debeat esse scientia, declaratur. *ibid.* n. 51.

Non æqualis esse debet in omnibus Confessariis, sed partitione locorum & personarum, inæqualis. *ibid.* n. 52.

Corollaria practica. *ibid.* n. 53.

Quando obligetur Sacerdos, sive Parochus, sive Delegatus hoc Sacramentum ministrare. *ibid.* n. 54.

Quæ observanda Confessario in Confessione præcipua. p. 457. n. 54.

Quæ in Confessione progressiva. *ibid.* n. 55.

Quandonom jurandus sit penitens interrogatus Confessarius, declaratur in ordine ad præxim. *ibid.* n. 56.

Quid agendum, quando Confessarius aliud noxi parum, quod penitens tacet. *ibid.* n. 57.

An vel quando penitens inter peccatorum enarrationem interpellatus. p. 458. n. 58.

Cautela in interrogationibus, & modo interrogandi Confessario observanda.

Debet insurre, Confessarius advertere, an penitens sit dispositus. *ibid.* n. 59.

Qualiter procedendum hoc in pract. sit præcedendum. *ibid.* n. 60.

Quibus neganda absolutio. *ibid.* n. 61.

In facile reincidentibus. *ibid.* n. 62.

Qualiter procedendum cum ignorante rudimenta. *ibid.* n. 63.

Qualiter procedendum cum eo, qui laborat errore incivili v. g. de invaliditate Matrimonii. *ibid.* n. 64.

Quid agendum, si talis neget conjugale debitum, aut interroget, num ad hoc obligetur. *ibid.* n. 65.

Quid si invincibiliter errans ex levi scrupulo aut conscientia veritatem rei inquirat. *ibid.* n. 66.

Ad debeat Confessarius sequi opinionem penitentis. *ibid.* n. 67.

Ad quid teneatur, qui oblitus fuit absolvere vel absolvit à peccatis. *ibid.* n. 68.

Vel qui commissis absolvere à censura, aut admonere de retentione, vel ex culpa lata, dixit non esse satisfactum. *ibid.* n. 69.

Quid agendum, dum defectus ex parte ipsius contingit materialem integritatem. p. 460. n. 70.

An vel qualis ex ministerio hujus Sacramenti emittatur conjunctio inter Confessarium & penitentem. *ibid.* n. 71.

An valeat Confessio instituta apud Confessarium competentem. *ibid.* n. 72.

Confessarii Electio.

Papa potest jure divino sibi exere Confessarium. p. 460. n. 73.

Idem jure communi possunt Episcopi & alii Prælati competentes. *ibid.* n. 74.

Ex privilegio quinam id possunt. *ibid.* n. 75.

Ex consuetudine id possunt Cardinales, Parochi & Sacerdotes seculares. *ibid.* p. 461. n. 76.

An indulta Cruciatæ &c. locum habeant in Religiosis effectum eligendi Confessarium. *ibid.* n. 77.

Confessarii Approbatio.

Vide Approbatio.

Confessarii Jurisdictio.

Vide Jurisdictio.

Confessio.

Confessio facienda ore ex usu Ecclesiæ. p. 419. n. 86.

INDEX RERUM

Confessionis Necessitas.

Quod & singulorum mortalium Confessionem iure divino esse preceptam contra quosdam adstruit fides declarata in Tridentino, fundata in Verbis Christi Joan. 20. p. 400. n. 1. & seq. Ac in perpetuo sensu Ecclesie, quem exhibent Concilia & Patrum scripta, quorum sensus expenditur. ibid. n. 3. Adducitur unicum testimonium Leonis Magni. ibidem num. 4.

Accedunt miracula, & multiplex Confessionis utilitas, quam etiam facti sunt ipsi Hæretici. ibid. & n. 5. Explicatur aperte mens Ambrosii 1. 10. in Lucam. ibid. n. 401.

Obijciunt & discutitur factum Nestarii. ibid. n. 7. & seq.

Chrysostomus successor Nestarii Confessionis necessitatem docet. p. 402. n. 10.

Cujus usus etiam postmodum in Ecclesia Græca mansit. ibidem n. 11.

Explicatur Canon desumptus ex Pœnitentiâ Theodori Archiepiscopi Cantuariensis. ibid. n. 12.

Confessionis Integritas.

Non requiritur Confessio integra materialiter, sed formaliter, idque iure divino. p. 403. n. 13. & seq. Peccata oblita censentur eadem confessione includi & remitti; sed onere ea confitendi, postquam memorie occurrerint. ibid. n. 15.

Integritas jam dicta non requiritur in Confessione venialium. ibid. n. 16.

Corollaria practica. ibid.

Integritas formalis non tantum ex precepto divino, sed etiam ad valorem Confessionis mortalium requiritur. ibid.

Sic ut eidem Sacerdoti omnia pro tempore occurrentia sint exponenda. ibid. p. 404.

Corollarium practicum. ibid.

An Sacramentum pœnitentiæ defectu integritatis possit interdum esse validum & informe. ibid. n. 17.

Dicens examen qualiter præmittendum Confessionis. ibid. n. 18.

Integritas non requirit Confessionem anticipari, vel peccata scribi. ibid.

Qualiter cum rudioribus hac in re procedendum. ibid. n. 19.

Peccata sunt exponenda quoad speciem & circumstantias speciem mutantem. ibid. n. 20.

Si tamen vere differant in genere moris; etsi subtiliores forent, & non communiter nota. ibid.

Notabile pro praxi. ibid. p. 405.

Exprimendus est numerus mortalium. ibid. n. 22.

Dum certo non cognoscitur exprimendus est juxta bonam fidem vel credulitatem. ibid. n. 23.

Quid faciendum si postea error deprehendatur. ibid.

Qualiter agendum cum rudibus raro confitentibus. ibid. n. 24.

Qualiter procedendum cum meretricibus, vel longo tempore in continuo veluti peccato manentibus. ibid. num. 25.

An substituens Confessionem generalem debeat confiteri integrè, etiam alias bene confessas. p. 406. n. 26.

Peccata vetera cum novis tunc involvi possunt, sed non exprimit. ibid. n. 27.

An venialia, v.g. mendacia cum dolore debito indefinite expressa, remittantur omnia. ibid. n. 28.

...ius graviter obliget, dicitur est; saltem excusati
...rationabilis. ibid. & p. 420. n. 87.
...neque ore, tenetur scripta confiteri. ibid. n. 88.
...arbitraris sic est à Christo instituta, ut publica
...verita nec precepta, immo neque preceptibilis ab
...ibid. n. 89.
...non de iure anticlericalem Confessionem esse de ne-
...sitate Sacramenti. ibid.
...interpretationem non cadit sub preceptum eccle-
...sasticum, aut divinum confessionis. ibid. n. 90.
...ad illam per accidens ex obligatione propria obli-
...gatus possit infirmus obligari. ibid. n. 91.
...mortalis hic & nunc confitendum graviter peccat.
...ibid. n. 92.
...negotiale, aut aliàs confessum, vel certe hic
...nunc non confitendum mortale. ibid. p. 421.
...de circumstantiis non necessariis vel non pertinen-
...tibus. ibid.
...mortalis falsum graviter peccat, secus si venia-
...li, nisi hoc foret tota materia Confessionis. ibid. n. 93.
...& seq.
...mortalis falsum, sed tamquam tunc confes-
...sum, mortaliter peccet. ibid. n. 96.
Confessionis Præceptum.
...Confessionis omnes post Baptismum lapsos
...obligat ad confitendum mortalia, quæ exinde committuntur.
...p. 422. n. 97.
...precepto divino Confessionis, si semel & simul
...in articulo seu periculo mortis omnia confiteamur.
...ibid.
...intercedere multorum oblivio, aut in-
...capacitas subeundi gravem & condignam pœnam.
...ibid. n. 98.
...citius, v.g. annuè confitens, implet nihilominus
...preceptum Christi. ibid. n. 99.
...in hoc negligens preceptum Christi non infringit.
...ibid.
...accidens obligatur, qui interdum iure divino sæpius
...confiteri. ibid. n. 100.
...Ecclesiasticum obligat ad annuam confessionem
...omnes obstrictos peccato mortali, eosque solos. ibid. num.
...101. & p. 423. n. 102.
...quando annus sit computandus. p. 423. n. 103.
...quæ anni parte fiat confessio. ibid. n. 104.
...ob nova aut oblita mortalia iterum eo anno Con-
...fitebimur. ibid.
...si quedam fuerint iusta de causa suppressa; etsi
...revertantur. ibid. n. 105.
...prævidens impedimentum debet prævenire confi-
...tendo. p. 423. n. 106.
...impedimentum vel ex negligentia hoc anno confessus
...non fuit, consultissime mox supplet; valde probabiliter
...preceptum expirat cum anno. ibid. p. 424.
...quod non expiraret, an unica Confessione satisfaceret
...omni obligationi anni sequentis. ibid. n. 107.
...satisfit precepto Ecclesiastico per Confessionem infor-
...malem. ibid. n. 108.
...Sacramentum Pœnitentiæ validum & informe,
...Confessio informis & valida, ad impletionem
...precepti. ibid.
...obligat ad Confessionem merè interiorum, & suffi-
...cientem dispositionem. ibid. n. 109. & seq.
...iudicio Confessarii differri Confessio, nisi Commu-
...nicatio Pœnitentiæ. p. 425. n. III.
Herinc Sum. Theol. Pars IV.

Ab integritate materiali Confessionis excusat notabile
incommodum extrinsecum. p.412.n.33.
Non minus quam oblitio, ignorantia &c. ibid.
Immo interdum ea integritas foret peccaminosa. ibid.
Non potest plus, quam necessitas postulat, reticere. ibid.
n.54.
Exponuntur varii casus in quibus liceat dimidiare Con-
fessionem. ibid.n.55.& seqq.
Cautela adhibenda tum conficienti, tum Confessario. ibid.
p.413.
An id liceat ob infirmitatem complicis, idque etiam in ip-
so mortis articulo. ibid.n.58.&59.
Cur minus excuset notitia complicis apud Sacerdotem,
quam apud tertium. ibid.n.60.
Conficiens in necessitate non habenti potestatem in re-
servata, haec consulto simul exprimit; sed per se lo-
quendo non tenetur. ibid.n.61.
Magnus poenitentium concursus non excusat Confessa-
rium a negligenda integritate. p.414.n.62.
Confessio Circumstantiarum.
Quid censendum de Circumstantiis, quae aggravant vel
minuunt in infinitum, faciundo de veniali mortale,
aut contra. p.406.n.29.
Quid censendum de Circumstantiis diminutivis mor-
tale manens tale p.407.n.30.
Aggravantes notabiliter mortale intra eandem speciem
esse confitendas tenet opinio valde probabilis. ibid.
num.31.
Corollaria ex hac opinione sequentia. ibid.n.32.
Opinio negans praedictas circumstantias esse confitendas
est aequae aut magis probabilis. ibid.n.33.
Quae probatur. ibid.
Quorundam probatio ex verbis Tridentini desumpta
discutitur. ibid.n.34.
Corollaria practica. p.408.n.35.
Esi non forent haec circumstantiae explicandae, non tamen
possent negari. ibid.n.36.
An si non obligetur poenitens eas confiteri sponte, rene-
atur saltem rogatus. ibid.n.37.
Specialiter nonnulli asserunt circumstantias aggravan-
tes, quibus est annexa reservatio, aut censura, expri-
mendas esse; sed inconsequenter. ibid.n.38.
Confessio Peccatorum dubio rem.
Qui probabiliter resolvit se non commississe peccatum
grave, vel in eo se non graviter peccasse, confitetur
non necessario confitetur. p.409.n.39.
Idem est, si certus de facto mortali, probabiliter resolvat
se confesum esse. Secus est, si de hoc tantum dubitet.
ibid.n.40.
Notabile pro scrupulosis. ibid.n.41.
Alia regula utilis pro quietanda conscientia circa Confes-
sionem praeteritorum. ibid.n.42.
Peccata, de quibus dubitatur, an sint commissa, juxta
Nonnullos non sunt confitenda; secus, inquirunt, si
solum dubitetur de qualitate. p.410.n.43.
Expenduntur hujus dicti probationes. ibid.&n.44.
Caramuel generaliter negat dubia esse confitenda, est
dubium sit de confessione. ibid.p.45.
Quod postremum saltem est improbabile. ibid.
Quoad alia videtur favere possessio, nec repugnare Tri-
dentinum. ibid.
Argumentum, quod in contrarium adfert Lugo, non est
quoque efficax. ibid.n.46.
Contra quam sententiam Caramuelis militat sensus &

flaxis communis. p.411.n.47.
Solvitur fundamentum desumptum ex possessione liber-
tatis. ibid.
Nonnulla tamen circa communem Sententiam confite-
randa proponuntur Lectori. ibid.n.48.
Peccata dubia sunt sub dubio confitenda, & cessante
dubio convenit ea exprimi ut certa. ibid.n.49.
Juxta receptam doctrinam oportet dubia peccata reser-
vata sub dubio exprimi, ut certa. ibid.
Ob non leves tamen difficultates quas recepta doctrina
patitur, varii Recentiores censent hoc non esse ne-
cessarium. ibid.n.50.&p.412.n.51.
Circa dubiorum peccatorum confessionem, quomodo pro-
cedendum cum scrupulosis. p.412.n.52.
Confirmatio.
Confirmationis Sacramentorum contra Novatianos &
varios alios hereticos adstruit fides Catholica. pag.
220.p.1.
Probat ex Scriptura, Conciliis, Pontificibus & Ap-
tibus antiquis. ibidem usque ad n.9.
Immerito reprehenditur Scotus, quasi sentiens non probat
ex Scriptura hoc Sacramentum esse a Christo in-
stitutum. p.221.n.6.
Est hoc Sacramentum probabilis institutum in ultima
aetate. ibid.n.7.
Consummata tamen institutio, etiam quoad ministrum,
referenda est ad tempus subsequens resurrectionem. p.
222.n.10.
Confirmationis Materia.
Materia Confirmationis remota est Chrisma. ibid.n.11.
Apostolos hoc Sacramentum aliquando commisisse sub
Christinae varie probatur. p.222.n.12.&p.223
num.13.
Quod nomen non obstat, quod minus Chrisma sit ejus ma-
teria. p.223.n.14.
Interdum etiam Apostoli usi sunt Christina. ibid.
num.14.
Chrisma debet esse consecratum ex oleo olivarum & be-
nzedic. ibid.n.16.
Quidam tamen putant solum oleum esse de necessitate
Sacramenti. ibid.
At contrarium probatur ex Florentino, & constanti tra-
ditione. ibid.n.17.&18.
Adfertur congruentia materiae hujus Sacramenti. pag.
224.n.20.
Obicitur auctoritas Innocentii III. c. p.225. de
Sacram. non iterand. qua explicatur & solvitur
ibid.n.21.&22.
Balsamum ad hoc Sacramentum sufficiens praesertim In-
dicum (ex quo Chrisma fit) satis facile po-
test obtineri. ibid.n.23.
Non est necessarium quod singulae partes Chrismatis for-
maliter contineant aliquid balsami. ibid.p.225.
Nec secundum Arriaga quod totum oleum alteretur oleo
re balsami. ibid.n.24.
Modus adhibendi balsamum non arguit, quod non sit de
necessitate Sacramenti: quin pariter argueret non esse
de necessitate praeccepti divini. ibid.
Benedictio Chrismatis est de necessitate. ibid.
num.25.
Cur potius, quam benedictio aquae de necessitate Sacra-
menti baptismatis. ibidem.
Forma benedictionis relicta est arbitrio Ecclesiae. ibid.
Benedictio Chrismatis nequidem per Pontificem potest
com-

INDEX RERUM

mitti simplici Sacerdoti. ibid. n. 26.
 sententia non facit. I. p. 226. n. 27.
 proxima Confirmationis est unctio cum Chris-
 mate in modum crucis. ibid. n. 28.
 unctio & signum crucis sine de necessitate Sa-
 cramenti. ibid.
 Sacramentum, ubi unctio fiat alio digito quam pol-
 lice. ibid. n. 29.
 de similibus, etsi fiat aliquo instrumento. ibid.
 peccet, qui utitur alio digito a pollice; item qui
 utitur instrumento. ibid.
 unctio est de necessitate Sacramenti. ibid.
 num. 30.
 ab aliarum ad huc partium unctioes adhibent, qua
 per ceremonias. ibid. p. 227.
Confirmationis Forma.
 in ista forma Confirmationis, qua est convenien-
 tissima. p. 227. n. 31.
 ad valorem sufficiunt verba ei aequivalentia. ibid.
 forma Graecorum. ibid. n. 32.
 legitima, quid sit legitima. ibid.
 aliunde probatur, by signo crucis, a
 Chrismate solutis, non esse de essentia forma. ibid.
 p. 228. n. 33.
 nec expressa invocatio trium personarum est de es-
 sentia etiam in forma Latina. ibid. & n. 34.
 refertur, quod Confirmatio sit quadam consummatio
 baptismi. ibid. n. 34.
Confirmationis Minister.
 minister Confirmationis est Episcopus.
 p. 228. n. 35.
 hoc Sacramentum a simplici Sacerdote collatum
 sine legitima commissione, sit nullum. ibid. n. 36.
 Paulo impo-
 nens manus, non contulit ei Sacra-
 mentum Confirmationis. p. 229. n. 37.
 apostolica manus impositio, esto materialiter diversa, ad
 effectum tamen confirmandi esse Episcopale. ibid.
 n. 38.
 Confirmatio Sacerdotibus permessa in Canonibus non est
 collatio Confirmationis. ibid. n. 39.
 legitime locus Hieronymi in contrarium obiectus. p.
129. n. 40.
 ad valorem Sacramenti sufficit Ordo Episcopalis. ibid.
 n. 41.
 licet ministrandum etiam iurisdictione requiritur.
ibid.
**Confirmationis Minister ex commis-
 sione Pontificis est simplex Sacerdos.** p. 230. num.
42.
 probatur ex variis capitulis. ibid. & seqq.
 dicitur mos Ecclesiae Orientalis, in qua est etiam anti-
 quus Presbyteri confirmant. p. 231. n. 43. & seqq.
 Bulgari a Sacerdotibus Photii confirmati, sunt a La-
 ticis Episcopis reconfirmati. ibid. n. 46.
 Innocentius III. improba-
 verit morem Graecorum iux-
 ta quem Sacerdotes confirmant. ibid. n. 47.
 ibid.
 de super decreverit Clemens VIII. ibid. n. 48.
 hoc sub conditione reconfirmandos censuit confirma-
 tos a Graecis. ibid.
 ad valorem commissionis, ubi a simplici Sacerdote, non
 requiritur ista causa. p. 232. n. 49.
 commissio non est strictè dicta dispensatio in iure di-
 ctano. ibid.

Potest illam Pontifex, etiam non consecratus, dare, tum
 se, tum per delegatum. ibid. n. 50.
 Non potest illam dare Collegium Cardinalium sede va-
 cante. ibid.
 Possit tamen per Pontificem huiusmodi potestas ei dele-
 geri. ibid.
 Confirmationis Subjectum, & Praeceptum.
 Ad valorem Confirmationis requiritur ex parte susci-
 piantis baptizatus. p. 232. n. 51.
 Et sufficit; supposito tamen quoad adultos consensu. ibid.
 num. 52.
 Quare etiam parvuli sunt illius capaces. ibid.
 Ad hunc suscipiendum requiritur & sufficit status gratia.
ibidem n. 53.
 Iesu, uti & confessio, tantum suadetur. ibid.
 Consuetudo de non confirmando parvulos ante septennium
 non obligat. ibid. p. 233.
 Quando expedit etiam infantes confirmari. ibid.
 Per se loquendo nulla est obligatio suscipiendi hoc Sacra-
 mentum. ibid. n. 54.
 Quidam tamen sunt in contrarium; quibus non rectè
 annumeratur Scotus. ibid.
 Possit nihilominus hoc Sacramentum omittendo quis per
 accidens graviter peccare. ibid. n. 55.
 An saltem olim fuerit praecipuum suscipiendi hoc Sacra-
 mentum. ibid.
 An ordinandi obligentur prius suscipere Confirmationem.
p. 511. n. 73.
 Quae obligatio Episcoporum illud conferendi. p. 233.
num. 55.
Confirmationis Effectus.
 Confirmatio confert gratiam sanctificantem. ibid. n. 56.
 Et actualia actualia ad fortiter profitemdam fidem. ibid.
 An conferat majorem gratiam, quam baptismus. p. 234.
num. 57.
 Affirmant aliqui: Scotus cum aliis magis fundatè ne-
 gat. ibid.
 Confirmatio imprimit Characterem. ibid. n. 58.
 Insuperabilis huius Sacramenti specialiter probatur.
ibidem.
 Quam etiam deservunt Graeci. ibid.
 Recentiores tamen Graeci errant, existimantes Confirma-
 tionis Characterem infidelitate deleri. ibid.
 S. Augustinus asserens manus impositionem posse repeti,
 non loquitur de Sacramentali, sed reconciliatoriâ. p.
58.
 Aliae Auctoritates, signantur S. Methodii, obijciuntur &
 solvuntur. ibid. n. 60. & seqq.
 Character Confirmationis est distincta speciei à baptisma-
 li. ibid. n. 63.
Confirmationis Ceremonia.
 Episcopus conferens hoc Sacramentum tenetur indui pon-
 tificibus. p. 236. n. 64.
 Cur episcopi confirmati vitta ligentur. ibid.
 Cur Episcopus dat ei alapam. ibid.
 Quo loco & tempore hoc Sacramentum sit conferendum.
ibidem.
 Debet adesse patrinus, isque unicus, etiam post Triden-
 tinum. ibid. n. 65.
 An necessario sit distinctus à baptismali. ibid. & n. 66.
 Non confirmatus illicitè obit munus patris: an etiam
 invalide. ibid.
 Nulla vel rara in patris est obligatio instruendi.
ibidem.

An

An Monachis licitum sit esse paruos confirmationis. *ibid.* n. 67.
 Cognatio spiritualis ex Confirmatione inter quos *ibid.* n. 66.
 Quoddam notabile pro Pastoribus. *p.* 237. n. 67.
 Conjux.
 Conjuges obligantur invicem cohabitare, etiam ex natura rei. *p.* 598. n. 38.
 Ad cohabitationem conjuges cogi possunt a iudice. *ibid.*
 Electio habitationis aut mutatio ejusdem per se loquendo est penes virum. *ibid.* n. 39.
 Vir tamen tenetur stare pactis quoad habitationem, initis, nisi necessitas aliud postulet. *ibid.*
 Tenetur etiam sequi mulierem, quae ex necessitate cogitur habitaculum mutare. *ibid.*
 Ista causa excludit diuturnam a conjuge absentiam. *ibid.* n. 40.
 An mulier sequi teneatur virum vagum. *ibid.*
 Oscula & similes actus conjugibus licent tamquam dispositiones ad copulam conjugalem debite perscrutandam; vel tamen signa & fomentum amoris conjugalis. *p.* 597. n. 33 & seq.
 Etiam si sola intendatur voluptas in osculis & similibus actibus, etiam sine intentione copulae, adhuc non sunt in conjugibus mortale peccatum. *ibid.* n. 35.
 Quid de illis actibus censendum, si conjuges non possint libere exercere ipsam copulam. *ibid.* n. 36.
 Quid censendum de morosa delectatione circa copulam conjugalem, vel de tactibus impudicis in absentia conjugis. *ibid.* n. 37.
 Confanguinitas.
 Vide Matrimonii Impedimenta.
 Consecratio.
 Vide Sacrificium.
 Consensus matrimonialis.
 Internus contrahentium consensus essentialiter ita requiritur, ut potestate humana suppleri nequeat. *pag.* 541. n. 1.
 Posset tamen suppleri potestate divina. *ibid.* n. 2.
 Solorum contrahentium consensus requiritur ad valorem. *p.* 542. n. 3.
 Quid actum in Concilio Tridentino de irritandis conjugis quae sine consensu parentum contraherentur. *ibid.*
 Explicatur jus civile. *ibid.* n. 4.
 An jure Canonico consensus parentum fuerit olim requisitus ad valorem. *ibid.*
 Conjugia servorum sunt legitima circa consensum dominorum. *ibid.* n. 5.
 Proles ex maxima congruentia non debent nubere sine consensu parentum. *ibid.* n. 6.
 Secus facientes quibus casibus per accidens excusentur. *p.* 543. n. 7.
 Item quibus casibus per accidens graviter peccent. *ibid.*
 An per se graviter obligentur. *ibid.* n. 8.
 An proles inscius aut involitis parentibus contrahentes possint exheredari. *ibid.* n. 9.
 Quid de hoc statutum sit per Principes Belgii. *ibid.*
 An huiusmodi statuta sint valida attento jure Canonico, controversum est. *p.* 544. n. 10.
 Consensus conjugalium debet exterius exprimi; idque ex usu Ecclesiae per verba. *ibid.* n. 11.
 Quae tamen certo non requiruntur ad valorem. *ibid.* num. 12.

Quae verba & signa inter praesentes sufficiant. *ibid.* num. 13.
 Potest inter absentes consensus exprimi per Equivocum servatam formam Tridentini. *ibid.* n. 14.
 Melius tamen & certius exprimitur per pronuntiationem qui modus contrahendi plenius explicatur. *ibid.* num. 15.
 Quae similitas in consensu amborum conjugum & professione requiritur. *p.* 545. n. 16.
 In quibus objectum necessario cadat consensus matrimonialis. *ibid.*
 Consensus conjugalium debet esse liber a necessitate. *ibid.* n. 17. Vide Metus.
 Consensus conditionatus, Vide Matrimonium sub conditione.
 Constantinus.
 Constantinus fuit confirmatus sub tali forma: Signate Deus sigillo fidei &c. *p.* 227. n. 31.
 Continentia.
 Continentia annexa Ordinibus sacris, ad quid, & jure obliget. *p.* 517. n. 101.
 Vide Ordinis subjectum.
 Contritio.
 Descriptio Contritionis seu poenitentiae interioris. *p.* 386. num. 1.
 Haereticorum de ea sententia refertur, & rescriptum *ibid.* lem. 4.
 Contritionis Possibilitas & Necessitas.
 Contritio seu poenitentia interior est utilis ac salutaris cunctis peccatori in via. *p.* 387. n. 2.
 Varia Scripturae loca obijciuntur. *ibid.* n. 3.
 Respondetur ad exemplum Esau & Antiochi. *ibid.*
 Quid intelligatur per peccatum in Spiritum sanctum, neque hic, neque in futuro remissibile. *ibid.* n. 4.
 Quid significetur i. Jo. 1. 5. per peccatum ad mortem. *ibid.*
 Peccator omnis an poenitente solutariter possit remitti. *ibid.* n. 5.
 Poenitentia locum habet in criminibus, qui aliquando peccaverunt, & in via sunt. *ibid.* n. 6. & p. 388. n. 6.
 An etiam in Beatis.
 Non convenit poenitentia innocentibus, aut soli erga subjectis.
 Est necessaria iis, qui mortaliter peccaverunt, tum necessitate media tum necessitate praecipua; & quidem naturalis ex suppositione. *ibid.* n. 8. & p. 389. n. 12.
 An & quando impoenitentia sit utilis, & speciale peccatum. *ibid.* n. 10.
 Praeceptum poenitentiae non obligat peccatorem ad quam primam poenitentiam. *ibid.* n. 11.
 Objectiones solvuntur. *p.* 389. n. 12. & seq. n. 13.
 Praeceptum poenitentiae obligat peccatorem in poenitentia ac perpetua poenitentia. *ibid.* n. 14.
 An, & quando adhuc. *ibid.*
 Notabile pro praxi.
 Quando per accidens obliget hoc praecipuum. *ibid.* num. 16.
 An iustificatus per solum actum dilectionis teneatur poenitentia aliter actum formalis poenitentiae. *pag.* 390. num. 17.
 An quoties iusto peccatorum memoria incidit, debeat poenitere. *ibid.*
 Quae poenitentia sit in praecipuo. *ibid.* n. 18.
 Contritio alia perfecta, alia imperfecta seu attrita. *ibid.*

INDEX RERUM

p. 323. n. 34.

Charitate.

Explicatio contritionis perfecta

ibid. n. 35.

Justificat etiam extra Sacramentum;

quidem sola. ibid. n. 36.

Contritio imperfecta. Vide Attritio.

Efficacia, Apprehensione, & aliis conditionibus con-

tritionis reconciliatur. Vide Pœnitentiæ Actus.

Conversio Substantialis.

Conditiones ad conversionem substantialem communi-
ter

requiritur enumerantur. p. 283. n. 75.

quo formaliter consistat. ibid. n. 76.

Actus in conversione Eucharistica necessario in-

terveniant. p. 284. n. 77.

Eucharistica Transsubstantiatio

Corpus.

Ver. corpus, quid significet in forma Consecrationis pa-

nis. p. 264. n. 82.

Vide Eucharistica Christi præsentia.

Cur minus repugnet corpori existere modo spirituali,

quam spiritui existere modo corporali seu quantitativo.

p. 277. n. 48.

Creatura.

An pura creatura poterit condigne satisfacere pro pecca-

to mortali. p. 23. n. 92.

Creatura, quid importet, & an possit de Christo fir-

mar. p. 27. n. 121.

Crux.

Qualis debeat cultus S. Crucis. p. 65. n. 57.

Crux Christi honoratur tamquam victoria gloriosa instru-

mentum; non quatenus ignominiam Christo attribuit.

ibid. n. 59.

Distinctorum inter crucem & alia passionis instrumenta.

ibid. n. 60.

Calix Reliquiarum. Vide Reliquiæ.

Calix sacræ Imaginum. Vide Imagines sacræ.

D.

Dæmon.

Quædam Dæmones larerit mysterium Incarnatio-

nis. p. 5. n. 10.

Qualiter Dæmones sint judicandi in extremo judicio. p.

105. n. 48.

An tunc apparerent in corporibus. ibid. n. 44.

Debitum Conjugale.

Qui cum dubio se. malæ fide contraxerit, non potest debi-

tum petere, tenetur tamen reddere petenti bonæ fide.

p. 596. n. 31.

Dubium supervenit matrimonio, & facta inquisitione

perseveret, potest probabiliter, etiam petere debitum

pari manens dubia: quod quidem in dubio de im-

potentia est certum. p. 597. n. 32.

Conjux conjugi explicitè vel implicitè petenti tenetur red-

dere debitum, idque ex iustitia. p. 590. n. 1.

Quando scius faciens peccet mortaliter. ibid. n. 2.

Ad reddendum debitum excusat rationabilis causa. ibid.

num. 3.

Varia collataria practica. ibid. n. 4.

An excuset nimia p. huius multiplicatio. p. 591. n. 5.

Conjux non tenetur debitum petere per se loquendo; est

quandoque per accidens. ibid. n. 6.

Affinitas superveniens matrimonio impedit petitionem de-

biti in incestuoso. ibid. n. 7.

Herincx Sum. Theol. Pars IV.

An etiam in copula consentiente. ibidem.

Requiritur ut incestus quæ talis committatur scienter.

ibid. n. 8.

Extendit se hæc affinitas usque ad secundum gradum in-

clusivè. ibid. p. 592.

Non impedit ipsa debiti redditionem. ibid. n. 9.

Cognatio spiritualis superveniens non impedit debiti reddi-

tionem; immo probabiliter nec petitionem. ibid. n. 10.

& p. 212. n. 40.

Amplexus ob affinitatem petere, licet negatur debitum, li-

cite quoque redditur. p. 592. n. 11.

Quando conjugi illicitè petenti reddatur illicitè debitum;

quando licitè. ibid. n. 12.

Limpicatio quorundam adfertur & rejicitur. ibid.

Quid hæc in re sit satis certum. ibid.

Diebus festis aut communitatis an abstinendum à copula.

p. 593. n. 14.

An sit mortale accedere ad menstruatam. ibid. n. 15.

An saltem sit veniale. ibid. n. 16.

An debitum tunc petendum reddi possit vel debeat. ibid.

p. 594.

Licitè cognoscitur uxor gravida. ibid. n. 17.

An licitè cognoscatur mulier tempore purgationis aut la-

etationis. ibid. n. 18. & 19.

Cœula in vase præpostero inter conjuges est gravissimum

peccatum. ibid. n. 20.

Immo nec licitè in eo inchoatur, perficienda in vase nu-

merali. ibid.

Item graviter illicita est, quæ sit cum prodigalitate semi-

nis. ibid. n. 21.

Immutatio sicut seu modi accidentalis est illicita, nisi sub-

sit justa causa. p. 595. n. 22.

Non tamen est mortalis regulariter loquendo. ibid. n. 23.

Conjugi sic petenti, comparari non tenetur reddere; probabi-

liter tamen reddere potest. ibid.

In copula licitè intenditur proles, satisfactio debiti, ac

etiam sola vitatio incontinentiæ propriæ; immo &

aliena. ibid. n. 24. & seqq.

Licitè interdicitur etiam in copula sanitas aliæve finis ho-

nestus. p. 596. n. 27.

Illicitè venialiter intenditur sola voluptas. ibid. n. 28.

Discutitur sententia negativa quorundam Recentiorum.

ibid. n. 29.

Debitum cohabitandi. Vide Conjux.

Decretum.

Duplex potest considerari decretum Dei circa Incarnatio-

nem, unum circa eam secundum se, alterum prioris

determinativum ac velut executivum. p. 20. n. 77.

Vi posterioris decreti venire Christus debuit in carne pas-

sibili, fuitque hoc dependens à peccato. ibid.

Delegare. Delegatus.

Ordinariam habens jurisdictionem potest eam delegare.

p. 451. n. 27.

Delegatus nequit subdelegare, nisi delegans id exprimat,

aut in ejus locum per modum officii subrogetur. ibid.

Delegatam habet potestatem is, quibus ab Ordinario ea

conceditur expresse vel tacite. ibid. n. 28.

Delegata potestas quamdiu duret; & specialiter an vel

quando expiret morte concedentis. p. 452. n. 31.

Denuntiationes matrimoniales.

Denuntiationes præmittende sunt Matrimonio; etsi secus

celebratum valeat. p. 567. n. 32.

Debent fieri in parochia contrahentium. ibidem nu-

mero 33.

Hhh

Quid

Quid agendum dum hi sunt ex diversis parochiis, vel recenter ad parochiam commigrarunt. *ibid.*
 Denuntiationes sunt faciendae tribus diebus festivis & continuis. *ibid.*n.34.
 An interdum sufficiat dies non festivus. *ibid.*n.35.
 Qualiter debeant esse continui. *ibid.*n.36.
 Qualiter possit Ordinarius dispensare in denuntiationibus. *ibid.*n.37.
 In Belgio solet usi dispensari, ut non praeferantur consummationi. p.568.n.37.
 Nomine Ordinarii hic etiam intelligitur Vicarius generalis. *ibid.*n.38.
 Quando sit locus episkopae. *ibid.*
 Est per se loquendo gravis obligatio denuntiandi impedimenta, etsi occulta, aut mere prohibentia. *ibid.*n.39.
 Occulto impedimento laborantibus, qualiter respondendum ad interrogationem parochi. *ibid.*n.40.
 Quid agendum parochi, si deseratur impedimentum. *ibid.*
 Qualiter requiratur probatio impedimenti. *ibid.*
 Assistentia regenda est etiam publice petentibus, etsi defectus sit occultus, si fraternè moniti non desistant. p.569.n.41.
 Qua sit poena Assistentium Matrimonio omisis denuntiationibus contracto, ipsorumque ita contrahentium. *ibid.*n.42.
 Deus.
 Deus potest esse pars componibilis late, non strictè. p.3.num.1.
 Deus non mutatur propter unionem hypostaticam ad se terminatam. *ibid.*n.2.
 Qualibet persona divina potuisset incarnari. *ibid.*n.4.
 Diabolus, Vide Dæmon.
 Diaconus. Diaconatus.
 Diaconus potest ex rationabili causa committi baptizatio solemnitas. p.192.n.7.
 An liceat Diaconis in extrema necessitate circa commissionem solemniter baptizare. *ibid.*n.8.
 An Diaconatus possit conferri à simplici sacerdote ex commissione Papae. p.507.n.56. Vide Ordinis Sacramentum.
 Diaconus cantans in malo statu Evangelium an vel qualiter peccet. p.147.n.55.
 Olim committebatur Diaconis tum corporis tum praesentim sanguinis Domini dispensatio. p.298.n.7.
 Diaconissae.
 Quid ratione quadam semina olim dicebantur Diaconissae, & quanam erant eorum officia. p.510.n.69.
 Dimissoriae.
 Ordinandus ab alieno Episcopo, debet habere dimissoriales proprii, & quis ille consecratur. p.512.n.77.
 Quid circa eas dandas possit Capitulum sede vacante. *ibid.*n.78.
 Praelati Regularium de iure dant dimissoriales suis, sed ad Diocesannum, si adsit & ordinet; alioquin ad quemlibet. *ibid.*
 Quid possint ex privilegiis. *ibid.*n.79.
 Dispositio.
 Dispositio suscipientis sacramenta. Vide Sacramentorum subjectum.
 Distinctio formalis.
 Gravissimam pati difficultatem in mysterio Incarnationis eos, qui non admittunt in divinis distinctionem formalem ostenditur. p.13.n.44.

Esurgium quorundam praeccluditur. *ibid.*
 Divortium.
 Quid significet. p.508.n.41.
 Divortium aliquando licet, potissimum ob adulterium comparti. *ibid.*& p.599.n.42.
 Divortium ob adulterium ex natura rei licet haberi etiam in infidelibus. p.599.n.43.
 Competitque ex aequo viris ac mulieribus. *ibid.*
 An praeter adulterium sufficiant aliqui alii casus, praeter Judaeam ad faciendum divortium. *ibid.*n.44.
 Debet adulterium esse quod tale peccaminosum. *ibid.*n.45.
 Non tollit gravis metus causans divortium. *ibid.*n.46.
 Conjugem prostituens nequit facere divortium; ut nec in adulterium tacite consentiens. *ibid.*n.47.
 Secus est de eo, qui expellit, aut alere recusat conjugem postea fornicantem. *ibid.*p.600.
 Datur compensatio delictorum. *ibid.*n.48.
 Ad quam perinde est, quis prius aut saepius peccaverit. *ibid.*
 Innocens non tenetur ad divortium. *ibid.*n.49.
 Quid faciendum innocenti, si compar adultera sit in flagitio continua. *ibid.*
 Potest innocens condonare nocentem in ariam, etiam propria auctoritate, & post sententiam. *ibid.*n.50.
 Potest etiam innocens cogere nocentem ad reditum. *ibid.*
 In rigore innocens non tenetur recipere nocentem, etiam emendandum; etsi id suadeat aequitas. *ibid.*n.51.
 Quibus signis fiat reconciliatio. *ibid.*n.52.
 Divortium quoad matrimonium non exigit sententiam iudicis. p.601.n.53.
 Immo nec quoad habitationem loquendo per se, & in foro conscientiae, si adulterium sit publicum. *ibid.*n.54.
 Quid si adulterium sit occultum. *ibid.*n.55.
 Innocens post divortium potest ingredi Religionem, ac vivere castitatem, aut suscipere sacros Ordines. *ibid.*n.56.
 An vel quomodo id liceat conjugi nocenti. *ibid.*
 An compar tunc ingredi Religionem similiter reputatur, vel remanens in saeculo vivere castitatem. p.602.n.57.
 Qualiter possit conjug divortere à comparte ratione scitadali. *ibid.*n.58.
 Item qualiter id liceat ob grave periculum corporis minime de sevitiam. *ibid.*n.59.
 Qualiter liceat divortium ob Heresim. *ibid.*n.60.
 Quare Christus Matth. 19. solius adulterii mentionem fecerit. p.603.n.61.
 Qualiter liceat divortium ex mutuo consensu. *ibid.*n.62.
 Quid ultra consensum compartis requiratur, ut tali casu conjug intret Religionem, suscipiat sacros Ordines, aut promoveatur ad Episcopatum. *ibid.*n.63.
 Dolor.
 Dolor necessarius ad effectum etiam requiritur ad validitatem Sacramenti Penitentiae. p.397.n.52.
 Etsi Variè variè id n. gent. *ibid.*
 Dolor formalis, supernaturalis & efficax requiritur praeter ad Confessionem venialium. *ibid.*n.54.
 Nec dissentit Suarez, finale citatus in oppositum; exinde Nonnullis aseritur. *ibid.*
 Allegantur & disolvuntur fundamenta alterius sententiae affirmantis sufficere displicentiam virtutalem contentam

INDEX RERUM

in desiderio Sacramenti eiusque effectus contra
 naturalem peccati complacentiam. p. 398. n. 55.
 sententiam & vocat piam, suadens tamen in
 peccati contrariam. ibid.
 etiam existimat remissionem venialium in iusto
 sero dolente non esse effectum Sacramenti, manente
 tamen adhuc coram confessione valde utili. ibid.
 quod vitandi venialia qualiter elici possent. p. 398.
 num. 56.
 sufficiat penitentem dolere, quod non debeat de
 peccatis. ibid. n. 57.
 Contritio & Penitentiae Actus.
 Domicilium.
 Matrimonium seu quali domicilium quando acquiratur. p.
 63. n. 14.
 Dormiens.
 qui ex intentione confitendi Sacramentum accedit ad
 somnum, ac in somnum incidens, confessiones perficit, Sacra-
 mentum non conficit. p. 142. n. 32.
 si tamen sit distractus. ibid.
 si quis eo sine se somno dedisset. ibid. n. 33.
 Dubium, Dubius.
 de valore Matrimonii obligatur ad statim inqui-
 rendum. p. 596. n. 30.
 qualiter dubium impedit petitionem vel redditionem
 Matrimonii conjugalis. Vide Debitum Coniugale.
 Adoratio, Vide Adoratio.

E.

Ebrius.

Ebrius invalidè conficit sacramentum. p. 142. n. 32.
 si licet eo sine se inebriasset. ibid. n. 33.
 si est de ebrioso, nec aliud vult August. ibid. n. 34.

Ecclesia.

Uterque in Ecclesia polluta est peccatum mortale, pag.
 355. n. 17. Vide Tempulum.
 quando Ecclesia polluta peccatur comiterium. ibid.
 n. 21.
 quando licet in Ecclesia polluta missam inchoare aut
 perficere. p. 356. n. 124.
 quando Ecclesia consecratio tollat, ut sit reconsecran-
 da. ibid. n. 125.

Eclipsis.

Eclipsis solis in morte Christi, diversis ex capitibus mira-
 culosa. p. 86. n. 91.

Elias.

Præcursores secundi adventus Christi mittentur con-
 tra Antichristum. p. 100. n. 25.
 si fore Henoch & Eliam certum est. ibid.
 qui in hunc finem sunt servati à morte. ibid.
 Henoch quidem peculiariter destinabitur ad conversionem
 Gentium; Elias Iudæorum. ibid. n. 26.
 quorum pars maxima tunc convertetur. p. 101. n. 27.
 quæ partim Eliæ vivente, partim eo mortuo. ibidem
 num. 28.
 præter Henoch & Eliam nemo alius venturus est, sive
 Moyses, sive Ieremias, sive Iohannes Apostolicus. ibid.
 n. 29. & 30.
 Descriptum Apoc. I. Henoch & Elia Martyrium.
 ibid. n. 31.
 de subsequens resurrectio, gloriosaque in celum ascensio,
 cum horribili terra motu. ibid.
 Epiphania. Vide Christi Manifestatio & Magi.
 Herinx Sum. Theol. Pars IV.

Epiphanius.

Locum suppositivus Epiphanius contra usum Imaginum.
 p. 63. n. 50.

Episcopatus. Vide Ordinis Sacramentum & Or-
 dinum singulorum Materia & Forma & Or-
 dinis Effectus.

Episcopus.

Solus Episcopus est Ordinarius minister Confirmationis.
 p. 228. n. 35.

Solus etiam Episcopus potest benedicere Chrisma, sic ut
 illa benedictio nequidem per Pontificem possit com-
 mitti simplici Sacerdoti. p. 225. n. 26.

Qualiter Presbyteri olim in suis muniis dependebant ab
 Episcopo presente. p. 229. n. 39.

Episcopis qualiter usus pontificalium sit interdictus in
 aliena Diocesi. ibid. n. 44.

Quid nomine Pontificalium intelligatur. ibid. p. 230.
 An etiam collatio prima tonsuræ & celebratio Missæ
 pontificalis. ibid.

Episcopi possunt dispensare in impedimentis supervenien-
 tibus Matrimonio contracto. p. 693. n. 13.

Episcopus qualiter dare possit Indulgentias. Vide In-
 dulgentiæ.

Episcopus est minister Ordinarius Sacramenti Ordinis.
 p. 500. n. 53.

Vide Ordinis Minister.

Error. Vide Matrimonii Impedimenta.

Eucharistia.

Hoc Sacramentum cur Eucharistia appelletur. p. 238.
 num. 1.

Varia insuper illius nomina declarantur: inter que no-
 men Cæna hodie cautè usurpandum. ibid.

Esse verum Sacramentum, sub generalibus terminis fa-
 rentur Hæretici. ibid. n. 2.

Quæ Eucharistia, etsi permanens sit causa gratiæ. p. 239.
 num. 4.

Cur potius cetera Sacramenta semper causent gratiam
 dum actu sunt, quam Eucharistia. ibid.

Adferuntur septem insignes figure huius Sacramenti in
 veteri Testamento contentæ. ibid. n. 5.

Quibus utique ipsa Eucharistia est excellentior. ibid.
 num. 6.

Non quæ panis, sed quæ continens Christum. ibidem.
 Eucharistiæ Institutio.

Eucharistiam Christus instituit congruè in ultima cæna.
 p. 240. n. 7.

Quam celebravit ad primam vespèram luna decimæ
 quintæ Mensis Nisan. ibid. n. 8.

Cuius luna decima quarta insidit in æquinoctium ver-
 num, aut illud proprius sequitur. ibid.

Quo nimirum tempore Christum comedit agnum pa-
 schalem, & secundum legem comedi debuisse, decla-
 rantur. ibid. n. 9. & 10.

Grati tamen factò censent Christum anticipatè id fecisse
 luna decima tertia. p. 241. n. 11.

Pro quibus varia argumenta adferuntur, & solvuntur.
 ibid. & n. 12. & seqq.

Græcorum sententiâ suppositâ, adhuc non sequeretur
 Christum consecrasse in fermentato. p. 242. n. 15.

Luis Legionensis censuit agnum vi legis fuisse come-
 dendum, adeoque à Christo comestum luna 12. ad se-
 cundam vespèram. ibid. n. 16.

Cuius fundamentum dissolvitur. ibid.

Nonnulli alii censent Christum quidem canasse luna 14.
 Hhh 2 juxta

- juxta legem; ac ceteros Judaeos isto anno postidie, Pascha praeiter ex dispensatione transcendens in Cablatum. ibid.n. 17.
- At nullum istius dispensationis vestigium, aut ratio, quae seipsam non evertat. ibid.
- Fundamenta aliorum ex Scripturis petita dissolvuntur. ibid.n. 18. & p. 243.n. 19.
- Christus instituit Eucharistiam mandato veteri Patris. ibid.n. 20.
- Sub finem caenae usualis, si quae fuerit adhibita. ibid.n. 21.
- Idque praesente Iuda; cui illam Christus ipse porxit. ibid.n. 22.
- Pauci tamen oppositum censent, quibus non favet scriptura. ibid.n. 23.
- Idas tempore institutionis Sacramenti necdum fuit delectus. ibid. p. 244.
- Christus ipse suum Corpus & Sanguinem sacramentaliter sumpt; non tamen cum effectu gratiae. ibid. n. 24.
- Istius sumptionis congruentia. ibid.
- Eucharistiae Essentia.
- Panis & vinum non sunt de intrinseca essentia Eucharistiae. p. 244.n. 25.
- Verosimilius neque verba Consecrationis: est sint quid necessario praerequisitum, nisi & Sacramentum. ibid. & p. 245.n. 26.
- Essentia Eucharistiae consistit in speciebus consecratis, quatenus ipsa est signum gratiae subsistentis. ibid.n. 27.
- At quatenus est signum gratiae sanctificantis, partim in speciebus, partim in ipso corpore & sanguine Christi. ibid.n. 28. & 29.
- Species sunt Sacramentum tantum. ibid.n. 30.
- Corpus & Sanguis sunt Sacramentum & res. ibid.
- Gratia est res, & non Sacramentum. ibid.
- An Eucharistiae nomen connotet in recto ipsas species. ibid. n. 31.
- Sumptio non est de intrinseca essentia Sacramenti Eucharistiae. p. 246.n. 32.
- Multo minus ejus essentia principaliter consistit in actuali sumptione. ibid.n. 33.
- Est ipsum permanenter, & in eo Christus, etiam ante usum. ibid.
- Sacramenti Eucharistiae definitio. ibid.n. 34.
- Eucharistia ut complectitur species panis & vini, qualiter sit unum Sacramentum. ibid.n. 35.
- Species panis & vini sunt singulae species verum Sacramentum, idque specie partiali diversum. ibidem num. 36.
- Vnde Laici sub una specie sumunt Sacramentum essentialiter integrum in ratione Sacramenti, non contrarii. ibid.n. 37.
- In pluribus Hostiis quo sensu sit Sacramentum unum ut multiplex numero. p. 247.n. 38.
- Eucharistiae Materia.
- Materia ex qua Eucharistiae est panis & vinum. ibid. num. 1.
- Quomodo materia consecranda debeat esse praesens. ibid. num. 2.
- Materia consecranda non debet actu percipi per sensum. p. 248.n. 4.
- Possunt hostiae consecrari in pixide clausa. ibid.
- Materia nimis remota aut latens post parietem non potest consecrari. ibid.n. 5.
- Materia. debet esse & manere praesens toto tempore Consecrationis. ibid.n. 6.
- Magnitudo materiae, quae parvo efficitur praesente, efficitur officii etiam consecrabilitati. ibid.n. 7.
- Alia sola magnitudo ut sic non obest. ibid.
- Nec obstat, quod sit inconveniens, vastam nimis materiam consecrare. ibid.
- Consecrabilis est quantumvis exilis materia, modo saltem, cum aliis sit sensibilis, alias non. ibid.n. 8.
- Panis tamen insensibilis, si post consecrationem separatur, manet consecratus. ibid. p. 249.
- Solus panis triticeus est materia sufficiens hujus Sacramenti. ibid.n. 9.
- Quam materiam per nomen frumenti intellexerunt veteres. ibid.n. 11.
- De quibusdam generibus frumentorum, an sint substantia hier triticum, controversatur. ibid.n. 12.
- Quid servandum in praesenti. ibid.
- Quid speculative videtur de ligno, spelta, & sarracena. ibid.n. 13.
- Non sufficit farina triticea, sed illa sic debet coqui, ut sit panis utilis. p. 250.n. 14.
- Debet quoque esse subacta, non melle, butyro, &c. sed aqua naturali. ibid.n. 15.
- Quid censendum de amylo. ibid.
- Valide sit consecratio, tam in pane azymo, quam fermentato. ibid.n. 16.
- Prius Graeci Schismatici negarunt. ibid.n. 17.
- Qui etiam supposito eorum falso fundamento, non haberent intentum. ibid.
- Falsd etiam contendunt solum fermentatum proprium panem. ibid.n. 18.
- Quilibet sacerdos sive Graecus, sive Latinus tenetur in consecrando se conformare consuetudini suae Ecclesiae. p. 251.n. 19.
- Consuetudo Graecorum est congrua. Latini dum congruentior. ibid.n. 20.
- An necessitas Viaticus faciat obligationem hujus consuetudinis cessare. ibid.n. 21.
- Graeci apud Latinos, vel contra peregrinantes possunt servare ritum suae Ecclesiae. ibid.n. 22.
- Immo juxta nonnullos servare tenentur. ibid.
- Oppositum tamen communis tradunt Doctores. ibid. num. 23.
- Si Latinus inter Graecos, aut contra, domicilium fixisset, deberet Latinus servare ritum Graecorum. ibid.n. 24.
- Nisi Latini in terris Graecorum, aut contra, haberent aliquid templum sui ritus. ibid.
- Solum vinum de vite est valida materia calicis. pag. 252.p. 25.
- Non tamen succus uvae adhuc inclusus. ibid.
- Indifferens est cujus speciei aut coloris vinum sit, dummodo verum. ibid.n. 26.
- Quid censendum de vino acescente. ibid.
- Cautela pro praxi. ibid.
- Mustum valide, sed extra necessitatem illicitd consecratur. ibid.n. 27.
- Cautela pro praxi. ibid.
- Etiam vinum congelatum valide, si non sine graui periculo consecratur. p. 252.n. 28. & 29.
- Si ante consecrationem liquefiat, etiam licitd. ibidem p. 253.
- An tunc consulto aliud adhibendum. ibid.

I N D E X R E R U M

vinum congelatum a valida materia con-
 sistentis; quàm aqua congelata Baptismi. *ibid.*
 Congelatum est per se sufficiens potabile. *ibid.*
 de succo urvis incluso. *ibid.*
 de vino esse imbibito. *ibid.*
 gutta vini in ura reparatur. *ibid.*
 confendum de vino in vapores resolutum. *ibid.*
 in aqua est miscenda. p. 253. n. 33.
 tamen necessariè necesse est Sacramenti; nec pro-
 priè divini, sed tantum Ecclesie. p. 254. num. 34.
 movetur de mente Cypriani, & solvitur. *ibid.*
 ad 39.
 maxime aqua omittens gradatè peccat. p. 255. n. 39.
 modicissima adhibenda est, & quare. *ibid.*
 quomodo determinanda. *ibid.*
 sufficit, quod aqua sit mixta vino in dolio. *ibid.*
 mixta vino non transiit in phlegma, quod de latere
 Christi effluerit. *ibid.*
 in veram aquam, quæ de latere Christi manavit.
 non transiit immediatè in sanguinem, sed prius con-
 versatur in vinum. *ibid.*
 summentis opposita sententiæ ex auctoritate peni-
 tentis. p. 257. n. 47. & seqq.
 ex ratione & experientia. p. 258. n. 51. & seqq.
 inchoatis verbi forma in vinum conversa non con-
 vertitur in sanguinem. p. 259. n. 56.
 utriusque speciei non est de necessitate Sacra-
 menti. *ibid.*
 tamen præcepti Ecclesie; & divini. *ibid.*
 ad comendandum infirmum licet infrin-
 gere. *ibid.*
 in casu physica aut moralis in potentia su-
 pervenientis. *ibid.*
 proficilius non cadit dispensatio Pontificis. *ibid.*
 num. 60.
 eam attentavit Innocentius VIII. p. 260. n. 61.
 illud præceptum patet ex quadam Epikia cessare.
 Eucharistia Forma.
 essentialis formæ consecrationis utriusque spe-
 ciei. *ibid.*
 Catholicis aliquando putantur Christum conse-
 crasse sine veritate. *ibid.*
 verbis quidem, sed nobis ignotis. *ibid.*
 tamen est indubitatum. *ibid.*
 fundamentis alterius sententiæ. p. 261. n. 65.
 Benedixit sit idem quod Consecravit. *ibid.*
 quorundam recentiorum Sacrorum refertur, & re-
 solvitur. *ibid.*
 Græci post verba Christi addunt quædam deprecatoria,
 Catholicis exponitur. *ibid.*
 Qui prædicat &c. sint necessaria; & quid de iis
 censet Scotus. *ibid.*
 consecrationi panis non esse essentialia hæc ver-
 ba: Quod pro vobis datur. p. 262. n. 69.
 consecrationi calicis hæc: Novi & æterni Testa-
 menti &c. *ibid.*

Anno nec sunt de substantia, seu integritate. *ibid.*
 Esse tamen absolute potuissent, Deo volente, etiam de essen-
 tia. *ibid.*
 Cur huiusmodi additio potius recitata à Latinis in con-
 secratione calicis, quàm panis. *ibid.*
 Adhibita fuit ab ipso Christo: & quid significet. *ibid.*
 Verba consecrationis debent proferri, & recitative &
 assertive. pag. 263. n. 74.
 Quod sit recitative, quid assertive aliquid proferri, & quæ
 inter hæc differentia. *ibid.*
 Eandem orationem sic posse proferri, declaratur. *ibid.*
 num. 75.
 Solus assertiva requiritur ad valorem. *ibid.*
 num. 76.
 An, vel quæ verba formam antecedentia significativè pro-
 ferantur. *ibid.*
 Quomodo verba à Latinis in forma calicis, & à Græcis
 etiam in forma panis addi solita, proferantur. *ibid.*
 num. 77.
 Pronomen hic & hoc non demonstrant panem & vinum.
 p. 264. n. 78.
 Possunt sumi illa pronomen vel adjectivè, vel substantivè.
ibid.
 Quis sensus formæ, si sumantur adjectivè: quis, si substanti-
 vè. *ibid.*
 Satis obiecti contra sensum posteriorem mota.
ibid.
 Verbum est significat identitatem, est quæ ipsi formæ essen-
 tiale. *ibid.*
 Conjunctio enim ad quid deserviat; & quale sit peccatum
 illum omittere. *ibid.*
 Quid significet, ly Corpus & Sanguis. p. 264.
 num. 81.
 An & quomodo loco vocis, corpus possit substitui ly caro.
ibid.
 Perinde est quoad sensum, sive dicatur sanguis, sive calix
 sanguinis. *ibid.*
 Forma calicis apud Lucam & Paulum non differt ab usitata
 quoad substantiam. *ibid.*
 Quid importet ly meus sive meum. *ibid.*
 An formæ consecrationis operentur ut vera, an ut significa-
 tiva. *ibid.*
 Pro quo in tanti significant ex vi sermonis corpus & sangui-
 nis. *ibid.*
 Eucharistia Christi presentia.
 Christo Eucharistiam promittenti, primò oblocuti sunt qui-
 dam discipuli. Joan. 6. p. 265. n. 1.
 Inter quos fuit Indas Sacramentarium Dux. *ibid.*
 Nemo ex antiquis hæreticis, saltem primis sexcentis an-
 nis, legitur Eucharistiam impugnasse. p. 266. n. 2.
 De Eucharistia male locuti sunt iconomachi. *ibid.*
 An hi de ipsa rectè senserint. *ibid.*
 De Eucharistia non rectè sensit quidam Joannes Scotus,
 non ille Doctor Subtilis. *ibid.*
 Dique post hunc Berengarius vulgò habitus Sacramenta-
 riorum auctor, qui sæpius damnatus & relapsus tandem
 serio respuit. *ibid.*
 Post hæc alii, & qui. *ibid.*
 An veram Christi presentiam in Eucharistia asserit veritas
 Catholica. *ibid.*
 Quæ probatur ex Joan. 6. *ibid.*
 Exponitur illud Augustini: Crede, & manducasti.
 p. 267. n. 9.

Item illud Joan. 6. Caro non prodest quidquam. *ibid.* n. 10.
 Probatur potissimum ex verbis consecrationis, refutatur variis ac detortis Sacerdotum expositionibus. *ibid.* n. 11. & p. 268. n. 12. & 13.
 Idem pulchre confirmatur ex I. ad Cor. 11. *ibid.* num. 14.
 Et ex I. ad Cor. 10. *ibid.* n. 15.
 Probatur iidem ex traditione & consensu Patrum, signanter Augustini, cuius præclara testimonia ponderantur. p. 269. n. 16. & seqq.
 Accedunt miracula & congruentia. pag. 270. num. 20. & 21.
 Objectiones hæreticorum solvuntur. *ibidem* num. 22. & seqq.
 Cur Eucharistia, interdum vocetur panis. *ibidem* pag. 271.
 Summarium rationum firmissime credendi Myserio Eucharistia. p. 272. n. 29.
 Lutherani asserunt impanationem, id est, panem & vinum simul manere cum corpore Christi. pag. 273. num. 30.
 At veritas Catholica, variè probata habet, substantiam panis & vini converti in corpus & sanguinem Christi. *ibid.* & n. 31.
 Objectiones Lutheranorum proponuntur & solvuntur. *ibid.* n. 32.
 Quo sensu quidam Veteres dixerint manere naturam panis. *ibid.*
 Varii errores, etiam nonnullorum aliarum Catholicorum, in hac materia recensentur & refelluntur. *ibid.* n. 33.
 An substantia panis & vini desinat per annihilationem. p. 274. n. 34.
 An & quo sensu verificari posset propositio: Hoc est corpus meum, non destructa substantia panis. *ibid.* n. 35.
 In Eucharistia sub qualibet specie est totus Christus, secundum substantiam ejus corpori & sanguini unitam in celo. p. 275. n. 37.
 Immo & secundum accidentia absoluta à loco, v. g. scientiam, gratiam, gloriam &c. *ibid.* n. 38.
 Ex vi verborum ponitur sub specie panis corpus, sub specie vini sanguis: cetera per concomitantiam. *ibid.* n. 39.
 Unde Divinitas adest per concomitantiam, immo unitas. *ibid.* n. 40.
 Nomine corporis hic intelligitur compositum ex materia prima & forma substantiali corporeitatis. p. 276. num. 41.
 Variæ aliorum opinioniones refutantur. *ibidem* num. 42. & 43.
 Quid hic intelligatur nomine sanguinis. *ibid.* n. 44.
 Ipsa unio hypostatica non ponitur sub speciebus, vi verborum. *ibid.* n. 45.
 Prout nec vi illorum adest subsistentia Verbi. *ibid.* p. 277.
 Post divisionem specierum est Christus totus sub quavis particula specierum. *ibid.* n. 46.
 Immo etiam ante divisionem. *ibid.* n. 47.
 Cur potius spiritui repugnet existere modo quantitate, quam corpori modo spirituali. *ibid.* n. 48.
 An Christus sit præsens sub indivisibilibus. *ibid.* n. 49. & p. 278. n. 50. & seqq.
 Christus non est in Sacramento tamquam locatum in loco. *ibid.* n. 53.

Non intercedit inter ipsum & species unio formalis. *ibid.* num. 54.
 Non intercedit unio essentialis. p. 279. n. 56.
 Fit Christus formaliter præsens in Sacramento per naturam præsentiam ad species. *ibid.* n. 57.
 Non ad locum in quo sunt species, et falso imponitur sensus. *ibid.* n. 58.
 Quid rei sit hæc præsentia sacramentalis. *ibid.* n. 58.
 An præsentia Christi sub speciebus sit definitiva. *ibid.* n. 58.
 Præsentia sacramentalis ex natura rei non dependet a naturali. p. 280. n. 59.
 Sed de facto sic dependet ex divina ordinatione. *ibid.* num. 60.
 Quorundam probatio satis vulgata, an sit solida. *ibid.* num. 61.
 An in triduo mortis potuisset valide fieri consecratio. *ibid.*
 Christi, prout est in Eucharistia, Actio & Passio. Quæ operationes Christi in celo sunt concomitantes in Sacramento, quæ non. p. 280. n. 62.
 Christus in Sacramento potest independenter à Phantasia intelligere & velle, adeoque inveni que tunc se fiunt. *ibid.* n. 63.
 Non potest naturaliter oculo corporali aut alio sensu exteriori quidquam percipere. p. 281. n. 64.
 Immo neque sensu interno seu phantasia. *ibid.*
 In his tamen nulla est implicatio. *ibid.* n. 65.
 Christus in Sacramento nequit progredi, sed moveri non organicè. *ibid.* n. 66.
 Qualiter moveatur à movente species. *ibid.*
 A quo causetur physicè motus proprius ipsius Corporis Christi. *ibid.* n. 67. & seqq.
 Corpus Christi, prout in Eucharistia, non potest naturaliter alterari à corporibus vicinis; probabiliter nec videm alterari: etsi postremum hæc probabiliter solum proveniat ex subraitione divini concursus. p. 281. n. 68. & seqq.
 Christus prout in Eucharistia nequit oculo corporali naturaliter. *ibid.* n. 71.
 Potest supernaturaliter. *ibid.* n. 71.
 Creditur, & a Beatis videtur per intellectum supernaturaliter. p. 282. n. 73.
 Nequit tamen illum ibi clarè cognoscere viribus naturalibus, intellectus sensibus alligatus. *ibid.*
 Intellectus sensibus alligatus potest corpus Christi in Sacramento cognoscere naturaliter, sed abstractè & confuse. *ibid.* n. 74.
 Independens autem à sensibus videre, etiam naturaliter potest, cum animam, tum corpus; immo & ipsam præsentiam Eucharisticam, quantumvis supernaturaliter. *ibid.*
 Eucharistica Transsubstantiatio.
 Christus ponitur in Sacramento per veram transsubstantiationem. *ibid.* n. 75.
 In quo formaliter transsubstantiatio consistat, & quæ actiones in illa necessariò interveniant. *ibid.* n. 76. & seqq.
 Actio productiva Corporis & Sanguinis Christi in Eucharistia, eadem cum illa, quæ causetur in celo. p. 284. n. 78.
 Objectiones solvuntur. *ibid.* n. 79. & p. 285. n. 80.
 Pariformitatem per omnia inter hæc & conversiones naturales non esse urgendam, evidentè ostenditur. *ibid.* num. 82.

INDEX RERUM

qua mediante sit transubstantiatio, in quo differat
 ab actu locali. *ibid.* n. 83. & seq.
 transubstantiationem esse per actionem productivam,
 non novam, allegatur. p. 286. n. 85.
 huius conversionis. *ibid.*
 modi proprii loquendi de hac conversione, & qui
 modi improprii. *ibid.* n. 87.
Eucharistiae Cultus.
 Eucharistia debetur cultus latria. *ibid.* n. 88.
 variis diversimode circa cultum Eucharistiae errant,
 benignitates saltem in hoc, quod ei extra usum non
 deatur cultus. p. 287. n. 89.
 Eucharistia in ipso usu quidam ei cultum inepte denegant,
 qui specialiter refelluntur. *ibid.*
 tantum mendaciter traducere Catholicorum doctrinam
 interpretatur. *ibid.* n. 90.
 Eucharistiae recte adhibetur in delatione ad infir-
 mos, & Processionibus sanctis & rationabiliter insti-
 tutis. *ibid.* n. 91.
 modi Processionum typus & exemplum multiplex in
 veteri Testamento reperitur: immo circa ipsum Chri-
 stum Personam appropinquantem. *ibid.* n. 92.
 Processionum antiquitas. *ibid.* p. 288.
 quando praecertum adorandi Eucharistiam obliget.
ibid. n. 93.
 singulariter adoranda sine conditione. *ibid.* n. 94.
 debet fundetur haec adoratio in iudicio & certitudine
 vera. *ibid.*
Eucharistica Accidentia.
 Accidentia in Eucharistia accidentia sensibilia panis & vini.
 p. 289. n. 1.
 non eamdem circa haec reproba doctrina. *ibid.*
 Cartesii, eadem qua VVicleffi, confunduntur, & effu-
 sa praeccluduntur. *ibid.* a. n. 2. usque ad 6.
 modo catholici philosophi salva fide dissentiant de di-
 stinctione quaedam modum qualitatum a substantia. p. 290.
 num. 5.
 accidentibus, an remaneant, nisi non ita constet,
 tantum tamen quod sic: uti manent mutationes &
 non ipsorum specierum. *ibid.* n. 6.
 accidentia remota & modalia, quae immEDIATE sub-
 stantiam panis & vini asseunt, insalubriter pereunt.
ibid.
 accidentia post consecrationem remanentia sunt extra sub-
 stantiam, scilicet substantialem seu ultimatum; quod esse
 membra de mente Concilii Constantiensis declaratur.
ibid. n. 7. & seq. p. 291.
 species sunt in subiecto accidentali, puta quantitate, in-
 terminum. *ibid.* n. 9.
 accidentia in Sacramento existunt sine modo positivo eis
 superaddito, sustentata a Deo per specialem concursum.
ibid. n. 10. & seq.
 qualiter possit Deus supplere causam materiam
 sui. *ibid.* n. 11.
 accidentia possunt in Sacramento agere eadem, quae extra.
 p. 292. n. 12.
 accidentia dis temperata ad statum naturalem reducuntur
 a Deo. *ibid.*
 accidentia localiter, alterantur, etiam naturaliter, si qua-
 litates in quantitate subiectentur. *ibid.* n. 13.
 accidentia franguntur, miscentur &c. *ibid.* n. 14.
 termini demum resultantes creantur. *ibid.*
 qualiter species condensentur aut rarefiant. *ibidem*
 num. 15.

Eucharisticarum Specierum Corruptio, Christi
 Apparitio.
 Species Eucharisticae corrumpuntur, uti dum insunt propriae
 substantiae. p. 293. n. 16.
 At si non sint in quantitate, annihilantur. *ibid.*
 Quando sic alterantur, ut desineret sub iis substantia panis
 aut vini, nec citius desinit sub iis esse Christus.
ibid. n. 17.
 Cuncta consecrata in dolium vini missa consecrationem non
 contrahit. *ibid.* n. 18.
 Quid tali casu agendum. *ibid.*
 Quod post consecrationem transmutatur a speciebus conse-
 cratis, non sit consecratum. *ibid.* n. 19.
 An species manerent consecratae, si transmutarentur in spe-
 cies vini specie diversi. *ibid.* n. 20.
 Corruptis speciebus nova generatur substantia, ac si non
 praecessisset consecratio ex materia de novo a Deo creata,
 verosimiliter eadem, quae prius fuerat per consecrationem
 destructa. p. 294. n. 21. & seqq.
 Formam producit agens idem, quod illam seculum consecra-
 tione produxisset. *ibid.* n. 23.
 Varia adferuntur iudicia, quanto tempore indigeant spe-
 cies Eucharisticae, ut in venterculo corrumpantur.
ibid. n. 24.
 Iudicium Plurimum. *ibid.* p. 295.
 Consilium Salubre. *ibid.*
 Ob quas causas fiant mutationes miraculose circa species
 Eucharisticas. *ibid.* n. 25.
 Mutationes illae quandoque sunt verae, quandoque apparen-
 tes. *ibid.*
 Indicia utrarumque. *ibid.*
 Sive mutationes sint reales, sive non, possibile est, ut Chri-
 stus in illis semetipsum exhibeat videndum in propria
 persona. *ibid.* n. 26.
 Virum interdum hoc modo se exhibeat. *ibid.* & n. 27.
 Christus non obstantibus huiusmodi mutationibus manet in
 Sacramento, quando species non sic mutantur, quin sub
 similibus naturaliter adhuc maneret panis & vinum.
 p. 296. n. 28.
 Quid agendum sacrificanti in huiusmodi apparitionibus.
ibid. n. 29.
Eucharistiae Minister.
 Solus Sacerdos rite ordinatus valide conficit Eucharistiam.
 p. 296. n. 1. & seqq.
 Sacerdos, etiam hereticus, degradatus &c. valide
 consecrare potest. p. 297. n. 4.
 Quo sensu Sancti interdum dicant Sacerdotum heretico-
 rum, degradatorum &c. consecrationes esse irritas seu
 non ratas. *ibid.*
 Censuram impediti conficiendo Eucharistiam speciale pecca-
 tum committunt. *ibid.* n. 5.
 Extra statum gratiae constituti peccant, tum conficiendo,
 tum sumendo. *ibid.* p. 298.
 Qualiter id confitendum. *ibid.*
 Sacerdotibus dedit Deus ordinariam potestatem distribuendi
 Eucharistiam. *ibid.* n. 6.
 Non inhiuit Deus distributionem alii committi. *ibid.* n. 7.
 Prout olim committebatur Diaconis, tum Sanguinis, tum
 etiam Corporis dispensatio. Quibus tamen neutra com-
 petebat ex officio. *ibid.*
 Olim commissio ista frequenter esse solebat, quae nunc est
 insubstantialis. *ibid.* n. 8.
 Commissio haec non praerequit necessitatem valde gravem.
ibid.

Inferior

Inferioribus Diacono nequit ea commissio dari. pag. 299. num. 7.
 Excipitur tamen à pluribus periculum mortis. ibid.
 Sacerdos laicalem communionem potest sibi ministrare in necessitate. ibid. n. 10.
 An etiam necessitas ad hoc requiratur, aut qualis ibidem.
 Diaconus (forte & alii) potest etiam se ipsum in casu gravissima necessitatis communicare. ibid. & num. 11.
 Potest Sacerdos partem hostia sua dare communicare volenti, si sit rationalis aliqua causa. pag. 299. num. 12.
 Quae censetur ad hoc causa sufficiens. ibid. 306.
 Parochus obligatur Eucharistiam ministrare quoties & rationaliter tam subditi petunt, aliàs non. ibid. num. 13.
 An obligetur Parochus tempore pestis cum periculo vita hoc Sacramentum ministrare. ibid.
 An possit Parochus se periculo subducere, tunc renunciando officio. ibid.
 Requiritur in ministro Eucharistiae jurisdictio ordinaria, vel eam habentis licentia. ibid. n. 14.
 Quae sufficit rationaliter praesumpta. ibid. n. 15.
 Cur potius ista sufficiat ad ministrandum Eucharistiam, quam Sacramentum poenitentiae. ibid.
 Ex privilegio Pontificum possunt Mendicantes Eucharistiam ministrare omni tempore & loco. pag. 301. num. 16.
 Excipitur tamen dies Pascha seu Communitio Paschalis & Viaticum morientium. ibid. n. 17. & 18. & p. 302. n. 19.
 In defectu Parochi potest alius etiam Regularis dare Viaticum & Communionem Paschalem. ibidem num. 20.
 Eucharistiae Sumptio, Praeceptum.
 Sumptio Eucharistiae non est parvulis necessarium medium ad salutem. p. 302. n. 1.
 Immo nec adultis sine in re, sine in voto. ibid. n. 2.
 Verba Christi Joan. 6. Nisi manducaveritis &c. explicatur. ibid. n. 3.
 Mens S. Augustini indagatur. p. 303. n. 4 & 5.
 Usus antiquus parvulis dandi Eucharistiam non probat faciendi necessitatem. ibid.
 Sumptio non est de essentia Eucharistiae. p. 246. n. 22.
 Est praecipuum divinum iumentum Eucharistiae. p. 303. num. 6.
 Hoc praecipuum obligat omnes adultos baptizatos. p. 304. num. 7.
 Immo etiam non baptizatos, ut plurimi volunt; sed non satis probant. ibid. & n. 8.
 Non obligat praecipuum divinum parvulos, aut perpetuo amentes ad sumptionem Eucharistiae. ibid. n. 9.
 Ecclesia congrua non sinit hodie Eucharistiam ministrari parvulis. ibid.
 Eucharistia parvulis olim ministrata conferebat, hodieque conferret illis gratiae augmentum. ibid.
 Usus antiquus non fuit fundatus in errore. ibid. n. 10.
 Qualiter prohibitio Ecclesiae non valeat impedire effectum gratiae, si Eucharistia nunc daretur parvulis. ibid. pag. 305.
 Rationes in contrarium à nonnullis in Concilio Tridentino ponderatae refelluntur. ibid. n. 11.

insans hostiam casu repertam comedens accipere potest. ibid. n. 12.
 An idem sit de iusto adulto. ibid. n. 13.
 Adultis, lapsis dein in phrenesin, dandum est Viaticum absque periculo irreverentiae. p. 306. n. 14.
 Quid de seipsum. ibid.
 Eucharistia dari potest communicatio, etiam frequentius, prout prudenti arbitrio Sacerdotis. ibid. n. 15.
 Quando dari possit mutis & surdis à natiuitate. ibid. n. 16.
 Quis doli incapax, & hinc cibum à profano distinetur valentibus, danda est in articulo mortis communicatio, aliàs non communicaverint. ibid. n. 17.
 Probabiliter obligat praecipuum divinum per se in articulo mortis, forte etiam saepius in vita. p. 307. n. 18.
 Neutrum tamen efficaciter probatur. ibid. n. 19.
 Unde probabiliter satis praecipuum divinum per unicam communionem. ibid.
 Non licet ex iure Ecclesiastica saepius in die communicare. ibid. n. 20.
 Quodvis diei hoc à licet communicare laico, aut etiam Sacerdoti in laicali. ibid.
 Quotidiana Communicatio per se utilis est. ibid. n. 21.
 Per accidens ordinatur, non est omnibus iustis passim danda. p. 308. n. 22.
 Singularis doctrina circa hoc punctum rejicitur. ibid. n. 23.
 Recepta apud Sanctos & in praesentia doctrina non obstat Tridentinum, nec Decretum Cardinalium. ibid. n. 24. & seq.
 Errores circa Communionem laicalem sub utraque specie recensentur. p. 309. n. 25.
 Veritas Catholica negans adstruitur. ibid. n. 26.
 Usus gallicis Laicis iustissime interdictus. ibid. n. 27.
 Sumptionem utriusque speciei non esse à Christo praecipuum variè probatur. ibid. n. 28. & seq.
 Objectionibus Haereticorum satisficit. pag. 310. num. 29. & seq.
 Semel in anno obligantur omnes, qui ad annos discreti pervenerunt, sumere Eucharistiam ex praecipuo Ecclesiae. p. 311. n. 30.
 Quandoam parvuli sine consensu pervenisse ad annos discretionis quoad annuam Communionem. ibid. n. 31.
 An citius pueri teneantur ad annuam Communionem, quam ad annuam Confessionem. p. 312. n. 32.
 Quid intelligat per Pascha. ibid.
 Dilatio Communionis Paschalis relinquatur rationali arbitrio Parochi aut Confessarii. ibid.
 Communitio Paschalis est facienda in Parochia, nisi alio consensu, saltem rationaliter praesumpto, Parochi. ibid. n. 33.
 Circumfertur quoad Communionem Paschalem quoddam Regularium privilegium quod omnino non est practicandum. ibid. n. 34.
 Sacerdotes & quidam alii possunt satisfacere praecipuo Ecclesiastico extra Parochiam. ibid. n. 35.
 Satisficit quoque praecipuo Ecclesiastico per Communionem sacrilegam: immo etiam praecipuo divino communicandi. ibid. n. 36. & seq.
 An vel quo sensu praecipiat Ecclesia Eucharistiam sumi reverenter. p. 313. n. 37.
 An qui in Paschate communicare neglexerit, teneatur ab hac quàmprimùm communicare. ibid. n. 38.

INDEX RERUM

sententia affirmativa proponitur cum iudicio ac ex ordine ad praxim. ibid.
sententia negativa praefertur. ibid. n. 45 & seqq.
sententiam Ecclesiastico obligantur fideles sumere Viaticum, quantumvis eodem anno in Paschate communicaverint. p. 314. n. 48.
saltem sit computandus mortis articulus. ibid.
quis sanus existens communicavit, teneatur rursus communicare, si statim in morbum gravem incidat. ibid. n. 49.
si certamen periculosum adituri, damnati ad mortem, teneantur sumere Viaticum. ibid. n. 50.
dispositio ad sumptionem Eucharistiae praerequisita ex parte corporis.
dispositio praerequisita ex precepto Ecclesiae Ieiunium, ut sit naturale, inito computat à media nocte. ibid. n. 51. & p. 315. n. 52.
dispositio requiritur intermedium somnus. ibid.
dispositio post Communionem liceat dormire. ibid. n. 53.
dispositio sonent inaequaliter, liceat sequi tardius. ibid. n. 54.
dispositio si habeat, aut sumatur instar cibi & panis. ibid. n. 55.
dispositio si minimum fuerit, quod sumitur, mortale est postea communicare. ibid. n. 56.
dispositio de reliquis censendum, quae inter dentes haerent. p. 316. n. 57.
dispositio de Papulo, frusto pumbi &c. ibid.
dispositio de traiectione sanguinis, aqua aut liquoris in calicem sive mixtum transsumis. ibid. n. 58.
dispositio de g. respiracione attracta, quae exspui nequeat, non requiritur ieiunium naturale. ibid.
dispositio de ieiunio an possit communicare. ibid. n. 59.
dispositio de ieiunio practicum. p. 317. n. 60.
dispositio quomodo constitutus in articulo mortis possit non ieiunium communicare. ibid. n. 61.
dispositio de ieiunio si sit in eadem infirmitate, mutatis statu mortis, vel eodem perseverante, non ieiunium Eucharistiam requiritur. ibid. n. 62.
dispositio de ieiunio nequid celebrare ad communicandum, nisi ieiunium aliquo modo sine Viatico mortuum, ut nec eodem licet ob id celebrare sine sacris reliquijs, aut in fermentato. ibid. n. 63.
dispositio de ieiunio quibus excusatur quis à ieiunio in sumptione Eucharistiae. ibid. n. 64 & seqq.
dispositio de ieiunio praeter ieiunium ex parte corporis non requiritur. p. 318. n. 67.
dispositio de ieiunio pro infirmis in periculo venientis. ibid. n. 68.
dispositio de ieiunio qualiter requiritur, ut non praecesserit pollutio, vel alius debiti contingalis. ibid.
dispositio de ieiunio Dispositio praerequisita ex parte animae.
dispositio de ieiunio Dispositio praerequisita ex parte animae, ut sit regulariter loquendo in ordine ad consequendum effectum. p. 319. n. 69.
dispositio de ieiunio non grave sit peccatum indigne sumere. ibid. n. 70.
dispositio de ieiunio non grave peccatum mortale tenetur praemittere confessionem. ibid. n. 71.
dispositio de ieiunio non grave peccatum mortale tenetur praemittere confessionem, expenditur. ibid. n. 72. & seqq.
dispositio de ieiunio non grave peccatum mortale tenetur praemittere confessionem, ut in confessione iam rite instituta, tenetur quis consistere ante communionem. p. 320. n. 75.
dispositio de ieiunio non grave peccatum mortale tenetur praemittere confessionem, ut in confessione iam rite instituta, tenetur quis consistere ante communionem, non tenetur quoque de eo confiteri. ibid. n. 77.

Praeceptum confessionis praemittende cessat in necessitate communicandi iuncta inopia Confessarii. p. 321. n. 78.
Praeceptum in quibus est communicandi aut celebrandi necessitas. ibid.
Non excusat à praemittenda confessione singularis devotio erga Communionem, nisi nec celebritas festi vel indulgentiae. ibid. n. 79.
Quid de precepto annuae Communionis, aut de obligatione audientiae Missam censendum. ibid.
Quando censetur deesse copia Confessarii. ibid. n. 80.
Explicatur praecipuum Ecclesiasticum quàm primum confitendi postea latum à Tridentino ac respiciens Sacerdotes. ibid. n. 81.
Explicatio quorundam damnata ab Alexandro VII. ibid. pag. 322.
In sumptione Eucharistiae requiritur interna devotio: non tamen ad effectum. ibid. n. 82. & 83.
Eucharistiae Effectus.
Eucharistia confert augmentum gratiae. p. 323. n. 1.
Eucharistia cavet mortalia, & delet venialia. ibid. & n. n. seqq.
Cur suadentur praevia expurgatio venialium, si haec per Eucharistiam deleantur. ibid. n. 4.
Qualiter Eucharistia praeservet à mortalibus. ibid. n. 5.
Eucharistia confert gratias actuales, & omnem spirituales effectum, quem cibis corporalis quoad corpus. ibid. n. 6. & seqq.
Eucharistia est pignus futurae gloriae, & causa resurrectionis ac immortalitatis corporum. p. 324. n. 9 & seqq.
An resurrectio & immortalitas debeatur titulo specialitatis, qui in hac vita communicaverunt. ibid.
Eucharistia minuit fomitem concupiscentiae seu passionis. ibid. n. 11.
Duodecim effectus ex Richardo à Media villa breviter recapitulatur. p. 325. n. 12.
An communicans accipiat cum corpore Christi specialem unionem corporalem. ibid. n. 13.
Effectus Eucharistiae quae Sacramenti non sunt alteri communicabilis. ibid. n. 14.
Quid prodest communicatio alteri applicata. ibid.
Quandomodo Eucharistia conferat gratiae augmentum. ibid. n. 15. & seqq.
Indispositus, si durante successiva specierum sumptione disponatur, recipiet effectum Eucharistiae: prout etiam crescat effectus, crescente interim dispositione. p. 326. n. 18.
Post sumptionem Eucharistiae non est locus augendae gratiae vi Sacramenti. ibid. n. 19.
Quid si speciebus necdum corruptis in stomacho crescat dispositio. ibid. n. 20.
Christus sub unica specie tantum reficit, quantum sub duplici. p. 327. n. 21. & seqq.
Confortatio corpori, letificatio sanguini per accommodacionem adhibetur; ipse tamen panis Eucharisticus etiam letificat & inebriat. p. 328. n. 25.
Usus calicis concessus ex privilegio ad manus gratiae augmentum quo sensu. ibid.
Non refert, quod modus significandi sit perfectior in utraque specie. ibid. n. 26.
Nec refert, quod singulae species non significant totum Christum vi verborum. ibid. n. 27.
Non est inconveniens speciem posterius sumptam ordinari non conferre gratiam, quae confertur statim, sive sequatur sumptio secundae speciei, sive non. ibid. n. 28. & p. 329. num. 29.

INDEX RERUM.

Examinatur de *Trina* Dicaſtillo, putatis, quid ſpecies am-
be ſimul ſumptæ unicam, ſucceſſivè ſun. pr. & dupl. m.
conferant gratiam. ibid. n. 30.

Eutiches.

Reſertur error Eutichetis ſtatuentis in Chriſto unicam na-
turam. p. 8. n. 26.

Figmentum Eutichianorum de confuſione naturarum im-
plicat. p. 9. n. 29.

Eorundem objectiones ſolvuntur. p. 10. n. 30.

Exheredare.

An proles inſciis aut in vitis parentibus contrahentes Ma-
trimonium, poſſint exheredari. p. 543. n. 9.

Quid de hoc ſtatutum per Principes Belgii. ibid.

Exorcismus.

Vis exorcismorum contra Dæmones. pag. 153. n. 87.
& 89.

Expoſititii.

Qualiter procedendum ſit cum infantibus expoſitis in ordine
ad Baptiſmum. p. 201. n. 46.

Extrema Unctio.

Extremam Unctionem non eſſe Sacramentum contendunt
Hæretici. p. 482. n. 1.

Veritas Catholica deſet eſſe propriè Sacramentum.
ibid.

Eadem probatur ex Scriptura, Patribus & congruentiâ.
ibid. à n. 2. uſquè ad 8.

Quo tempore Chriſtus hoc Sacramentum inſtituerit.
p. 483. n. 8.

Deſcriptio huius Sacramenti. ibid. n. 9.

Materia remota eſt oleum olivæ. ibid. n. 10.

Quod ſimpliciter cenſetur nomine olei. ibid.

Ei niſi miſcendum, ne quidem Baſamum. ibid.

Non quevis tamen mixto officeret valori. ibid.

An Chriſma Confirmationis ſit apta huius Sacramenti ma-
teria, aut olim adhibita. p. 484. n. 11.

Benedictio de neceſſitate Sacramenti requiritur. ibid.
num. 12.

Eaque Episcopalis. ibid. n. 13.

Sufficere tamen ex commiſſione pontificia datam à ſimili
Sacerdote, oſtenditur. ibid. n. 14.

Quis mos Græcorum quoad benedictionem Olei. p. 485.
num. 15.

Quotannis eſt in Cena Domini renovandum. ibid.
num. 16.

Quando & qualis ſit obligatio non utendi veteri.
ibid.

Qualiter benedicto miſceri queat cum benedictum.
ibid.

Materia proxima eſt Unctio. ibid. n. 17.

Que olei quantitas Unctio ſufficiat. ibid.

Non eſt de eſſentia, nec graviter præceptum, quod fiat in
modum crucis. ibid. n. 18.

An poſſit adhiberi mediante virgula. ibid.

Que membra ſint inungenda juxta Florentinam.
ibid. n. 19.

Non omnes unctioes à Florentino aſſignatæ ſunt de eſſen-
tia. ibid.

Quid de unctioe renum præſcribat Rituale Romanum,
quid Paſtorale Mechlinienſe. ibid.

Organa quinque ſenſuum de neceſſitate præcepti ſunt inun-
genda, modo hominibus accommodato. pag. 485.
num. 20.

Qualiter agendum, ubi organum eſt duplex. ibid. p. 486.

Quis ordo inter partes ſervandus. ibid.

Quid agendum, ſi organum, aut membrum inungendum
deſiciat. ibid.

An Unctioes quinque ſenſuum eorundem formis conſe-
quentibus ſint de neceſſitate Sacramenti. ibid. n. 21.
& 22.

Quid ſervandum in praxi. ibid.

Forma huius Sacramenti aſſignatur. ibid. n. 23.

Que forma Græcorum. p. 487. n. 24.

An forma neceſſario debeat eſſe deprecatoria. ibid. n. 25.
& 26.

Nemulle aliæ formæ allegantur. ibid.

Extremæ Unctionis Miniſter.

Solus Sacerdos eſt validus miniſter extreme Unctionis.
p. 487. n. 27.

Quis licitè Unctionem adminiſtret. p. 488. n. 28.

Explicatur excommunicatio lata contra Religioſos præ-
dicantes illam miniſtrare Clericis, aut Laicis ſine debita
licentia. ibid. n. 29.

Si Paſtor non queat, aut nolit miniſtrare, vel alienigenam
licentiam dare, ſas erit alteri, etiam Religioſo, Unctionem
miniſtrare. ibid. n. 30.

Privilegia Regularium in hac materia. ibid.

Quando teneatur Paſtor hoc Sacramentum miniſtrare.
ibid. n. 31.

Debet ipſum miniſtrari per unum Sacerdotem. ibid.
num. 32.

Quandis congruum ſit ad eſſe plures, qui preces conjungant.
ibid. p. 489.

Diſcutitur mos hodiernus Græcorum. ibid. n. 33.

An in neceſſitate conferri poſſit à pluribus partialiter con-
currentibus, & ſucceſſivè. ibid. n. 34.

Aut etiam ſimul. ibid.

Extremæ Unctionis Subjectum.

Nequid hoc Sacramentum conferri mortuis, vel non bapti-
zatis. ibid. n. 35.

Decet ei præmitti Confefſionem & communionem. ibid.

An olim Communio præmitti ſolita. ibid.

Illius incapaces ſunt inſanos, & perpetuo amens.
ibid. n. 36.

Secus, ſi aliquando uſi ſint ratione. ibid. n. 37.

Aut ſi pueri ſint capaces confefſionis, ac peccati mortalis.
p. 490. n. 28.

Horum tamen parentes non cogendi ſunt ad exigentia
more aduſorum, ex præſcripto Paſtoralis Mechiſlinienſis.
ibid.

An requiratur, ut inungendus peccaverit. ibid.

& conſequenter an Dripa fuerit inuncta. ibid.
num. 39.

Inungendus debet eſſe infirmus, & quidem graviter.
ibid. n. 40.

Dandum nihilominus eſt Sacramentum extreme Unctionis
deſicientibus præ rero ſentio; non autem ſanis in corpore.
ibid.

Et, aut per ſententiam occidendis. ibid.

Non converti expectari extremum periculum.
num. 41.

Quando ſit potius conferendum. ibid.

Abuſus multorum meritis extirpandus. ibid.

Peſte laborantibus ſtatim expedit miniſtrari.
pag. 91.

Quidam Recentiores Græci autem non ſanos eſſe capa-
ces; quibus videtur favere Euchologium Græcorum.
ibid. n. 42.

Quod tamen explicatur, ut & mos non ſatis probandus
Græcorum. ibid.

... rursus refertur; & ab Arcudio excusatur.
 ibid.
 ... ralem sufficiat maribus non periculosus, dummodo
 ... gavis. ibid. n. 43. & 44.
 ... Unctionis Effectus, Iterabilitas, Obliga-
 gatio. ibid.
 ... recenseatur sicut Tridentini verbis. ibid.
 num. 45.
 ... remittat Vultu mortalia aut venientia. p. 492.
 num. 46.
 ... pœnas temporales, excuset saluciam, dat robur cog-
 no infestatione demonis. ibid. n. 47.
 ... sanitatem; sed ex insatiabiliter, quando expedit
 ... saluti, discutitur. ibid. n. 48.
 ... Sacramentum iterabile. ibid. n. 49.
 ... tamen valide in eodem periculo. ibid.
 ... de sumpta ex usu Graecorum, & Libro Sacramen-
 tarum S. Gregorii dissolvitur. p. 493. n. 50.
 ... sufficiat cessasse prius, & vadesse novum periculum.
 ibid. n. 51.
 ... si periculo pristino accedat novum disparatum. ibid.
 num. 52.
 ... est gravis obligatio suscipiendi hoc Sacramentum.
 ibid. n. 53.
 ... scandalo & contempn. ibid. n. 54.
 ... esse mortalem expressit Tridentinum, non satis pap-
 teratum à Suario. ibid. p. 494.
 ... veniali excusari, non suscipiens, dum facile
 possit. ibid.

F.

Farina.

... triticea, est aqua subacta, sed non cocta
 igni, non est sufficiens materia Eucharistia. p. 250.
 num. 14.

Felix & Elipandus.

... Elipandus summo & summe Nestoriani fuerunt,
 ... adoptionem in Christo statuentes, & que per-
 ... dicentes cum Nestorio. p. 27. n. 113. & p. 28.
 num. 114.

Fermina.

... qualiter in casu gravissime necessitatis possit
 ... sibi ipsi ministrare Eucharistiam. pag. 299.
 num. 11.

... ex sacramento Ordinis. p. 510. n. 68.
 ... dicitur Diaconia, quodque earundem offi-
 ... ibid. n. 69.
 ... ministrare sacro. p. 361. n. 153.
 ... de opposito usu alibi vigente. ibid.

Festum.

... sua celebrant à vesperis in vesperam. p. 240.
 num. 8.
 ... Missæ Auditio.

Fides.

... fides non fuit in Christo. p. 34. n. 25.

Fomes.

... non fuit fomes peccati. p. 47. n. 85.
 ... etiam fuit in Despara fomes peccati. pag. 68.
 num. 12.
 ... Nonnulli dicant ipsum in prima sanctificatio-
 ... ligatum, in conceptione vero filii extinctum fuisse.
 ibid.

Herincx Sumi, Theol. Pars IV.

Fornicatio.

An vel quomodo fornicatio eorum, inter quos est im-
 pedimentum dirimens, habeat specialis Qualitatem,
 p. 574. n. 27.

Ex fornicatione orta affinitas dirimit matrimonium usque
 ad secundum gradum inclusive. p. 581. n. 63.

Fornicatio subsequens sponsa dat sponsa potestatem resistendi
 à sponsalibus; est hæc sint jurata; idque quantumvis
 sponsa vi fore oppressa. p. 531. n. 43.

Vide Sponsalium Dissolutio.

Francfordiense Concilium.
 Francfordiense Concilium cuius sit auctoritatis. pag. 27.
 num. 113.

An damnaverit VII. Synodum, in qua cultus sacrarum
 imaginum erat stabilitus. p. 64. n. 52.

Non damnavit hanc propositionem, Christus quæ ho-
 mo est filius Dei adoptivus, nisi in sensu Nestoriani.
 p. 28. n. 213.

Frater.

Frater more Scripturæ appellantur consanguinei, seu pro-
 pinqui; eoque sensu in Scriptura fit mentio fratrum Chri-
 sti. p. 71. n. 25.

G.

Gaudium beatificum.

Qualiter illud in Christo consistere potuerit cum tanta
 tristitia. p. 30. n. 3.

Genesis Martyr.

Memorabilis historia de illo Baptismus in scena perente
 per jocum refertur, & de valore istius Baptismi agitur.
 p. 139. n. 20.

Gradus Cardinalitius, Archiepiscopalis &c. Vide
 Ordinis Sacramentum.

Gradus Consanguinitatis & Affinitatis. Vide Ma-
 trimonii Impedimenta §. Cognatio & §. Affi-
 nitas.

Gloria cælestis.

Gloriam essentialem animæ Christus habuit ab instanti con-
 ceptionis. p. 30. n. 1. & 2.

Vide Christi Perfectiones.

Christus non meruit illam, sed gloriam corporis. pag. 40.
 n. 52. & seqq.

Vide Christi Meritum.

Gossipium.

An corporalia possint fieri Gossipio. p. 358. n. 133.

Græci.

Græcorum ritus aut etiam errores in materia Sacramento-
 rum tractantur suis locis agendo de singulis Sacramentis.

H.

Hæresis. Hæreticus.

Hæresis est casus Episcopo reservatus in Provincia
 Mechliniensi. p. 471. n. 13.

Annuneriari possit impedimentis merè proludentibus Ma-
 trimonium. p. 573. n. 22.

Hæreticus cum Catholica vel Catholicus cum Hæretica va-
 lide contrahit, sed illicitè. p. 578. n. 46.

An unquam licitè. ibid.
 Hæreticum Sacramenta quo sensu polluere dicantur à
 Patribus. p. 137. n. 11.

Pro Hæreticis & Schismaticis (an etiam pro non toleratis?) *erat Ecclesia in die Parthæves.* p. 343. num. 69.

Henoch. *Vide Elias.*

Hermenegildus Martyr.

Quare instante Martyrio potuerit ac debuerit respicere communionem oblatam ab Episcopo Ariano. p. 158. num. 114.

Herodes.

Herodes habuit uxorem fratris viventis; quam nec eo defuncto habere potuisset. p. 582. n. 66.

Quando occiderit innocentes. p. 77. n. 51.

Qua ratione occiderit infantes à bimatu, & infra, declaratur. p. 76. n. 46.

Hostia. *Vide Eucharistia* §. Eucharistia Mæcra, & §. Eucharisticarum specierum corruptio.

Honor.

Quomodo se habeat honor respectu adorationis. pag. 51. num. 1.

Humana natura.

Cur sit ipsa potius assumpta à Verbo, quam angelica. p. 3. n. 5.

I.

Iejunium naturale. *Vide Eucharistia* §. Dispositio ad sumptionem Eucharistia prærequisita ex parte corporis.

Jesus.

Sanctissimo nomini Jesu qualis debeatur cultus. pag. 65. num. 58.

Vide Christus.

Ignis Conflagrationis. *Vide Mundus.*

Imagines sacræ.

Licitus est usus sacrarum imaginum, etiam in Ecclesiis. p. 62. n. 44.

Allegantur notabiles historiae de Imaginibus Christi. *ibid.*

Ad quid deserviat imaginum usus. *ibid.* n. 45.

Imagines fuerunt etiam primis quingentis annis in Ecclesiis posita. *ibid.* n. 46.

Certum est, licitas esse Imagines Dei & S. Trinitatis. *ibid.* n. 47.

Item Christi in figura Agni. *ibid.*

Nec non SS. Angelorum. *ibid.* n. 48.

Cur hi pingantur juvenes, cum & in aliis vestimentis. *ibid.* p. 63.

Objectiones Hæreticorum contra Imagines adferuntur & solvuntur. *ibid.* n. 49. & 50.

Usui sacrarum imaginum non obviare præceptum Decalogi veransculpsile, declaratur. *ibid.* n. 49.

Explicatur Concilium Eliveritanum. *ibid.* n. 50.

Agitur de loco Epiphaniae suppositivum. *ibid.*

Imagines sacræ sumi venerandæ. *ibid.* n. 51.

An Synodus VII. sit hæc de causa per Concilium Francofordiense rejecta. p. 64. n. 52.

Calumniis Hæreticorum de Idololatria occurrunt per verba Tridentini. *ibid.* n. 53.

Imaginibus ratione materia nulla veneratio debetur, neque iisdem tamquam objectis primariis adoratio. pag. 64. num. 54.

Adorantur secundariò simul cum prototypis; idq. tripliciter. *ibid.* n. 55. & seq.

Qualis debeat cultus S. Crucis. *ibid.* n. 57.

Item SS. Nomini Jesu & Mariae. *ibid.* n. 58.

An labia Iudæ ob contactum Christi forent verberanda. *ibid.* n. 60.

Impedimentum.

Vide Matrimonii Impedimenta.

Impotentia.

An impotentes possint contrahere validè matrimonium ad finem castæ vivendi. p. 587. n. 89. & seq.

Vide Matrimonii Impedimenta.

Plena pubertatis tempus censetur in masculis annus 14, in feminis 14. p. 586. n. 87.

Impuberes.

Impuberes censentur masculi usque ad annum 14, femine usque ad annum 12, completum. p. 586. num. 85.

An & qualiter impuberes obligentur sponsalibus. p. 529. num. 33.

Vide Sponsalium Dissolutio.

Impuberes ex natura rei possunt validè matrimonium contrahere. p. 586. n. 85.

Secus ex jure Ecclesiastico, nisi malitia suppleat ætatem. *ibid.*

Incarnati. Incarnatio.

Incarnatio quid significet. pag. 1.

Incarnatio est possibilis. p. 3. n. 1.

Solvuntur objectiones. *ibid.* n. 2.

Qualibet persona potuisset incarnari, sed congruentius filius. *ibid.* n. 4.

Incarnationis possibilitas non potest viribus natura ab intellectu creato evidenter cognosci. p. 4. n. 7.

Ob hoc tamen immeritò negaretur ipsam esse factam aut possibilem. *ibid.* n. 8.

Intellectus sensibus alligatus nequit naturaliter inveni carnationem iam factam. *ibid.* n. 9.

Secus est juxta plures Scotistas de intellectu Angelici. *ibid.*

Quo sensu SS. Patres negent cognoscibilitatem hujus mysterii, etiam respectu demonum. *ibid.* n. 10.

Incarnatio est initio seu actio productiva unionis Verbi cum humanitate. p. 11. n. 33.

Actio incarnationis non potest concipi sine novo termino actus qui est unio. *ibid.* n. 34.

Incarnatio nequit statui actio productiva humanitatis Christi. *ibid.* n. 35.

Viri productio vel reproductio hominis, statui potest actio productiva anime rationalis. *ibid.*

Explicatur Leo Papa in oppositum objectus. *ibid.*

Productio humanitatis dici nequit esse ipsa unio hypostatica. *ibid.* n. 36.

Neque est identitas unionis cum productione humanitatis deferenda Christi impecabilitati necessaria. *ibid.* num. 37.

Principium Incarnationis effectivum est tota Trinitas. p. 12. n. 38.

Est uti bonitas, approprietur Spiritui Sancto. *ibid.*

Nulla creatura Incarnationem effectivè attingit, etiam in nutritione refectione. *ibid.* n. 39.

Immo nec attingere potuit. *ibid.* n. 40.

Terminus totalis Incarnationis est Christus, Deus homo. p. 12. n. 41.

Terminus formalis est unio hypostatica, & quodam sensu ipsa humanitas Christi. *ibid.*

...tio, unitio & ... quater differant penes
 ibid. n. 72.
 ... potest considerari decretum Dei circa Incarnationem
 ... circa ... secum se, alterum prioris
 ... ac velut executivum. p. 20. n. 77.
 ... venire Christus debuit in carne pas-
 ... fuitque hoc dependens à peccato. ibid.
 ... non fuit Deo necessaria. n. 23. n. 89.
 ... peccato; immo & voluntate liberandi ho-
 ... peccato. ibid. Vide Verbum.
Incarnationis Meritum.
 ... humanitas non meruit Incarnationem
 ... n. 80.
 ... qua omne Christi meritum radicitur, & ante
 ... non exiit ipse aut humanitas ejus. ibid.
 ... meruit circumstantias præcedentes vel concomi-
 ... Incarnationem. ibid.
 ... dicitur meruisse replicationes unionis hypo-
 ... in Eucharistia. ibid. n. 81.
 ... continuationem ipsius unionis. ibid.
 ... que humanitas per opera etiam non digni-
 ... ab unione hypostatice absolute loque do juxta
 ... moveri potuisset de condigno Incarnationem.
 ... n. 82.
 ... per opera subsequencia. ibid.
 ... nihilominus doctrina predictis repugnat. ibid.
 ... n. 83.
 ... per opera subsequencia dignificata ab ipsa unione hy-
 ... in potuerit fieri. ibid.
 ... quod non. ibid.
 ... sententia affirmantis (quam tradit Sua-
 ... dissolvitur. p. 22. n. 84.
 ... Patres non meruerunt ullo modo Incarnationem
 ... substantiam. ibid. n. 85.
 ... quoad aliquas circumstantias; non de condigno
 ... de congruo. ibid. n. 86.
 ... B. Virgo sic meruit esse mater Verbi Incarna-
 ... ibid.
 ... condigno. ibid. n. 87.
 ... meruit materiam Christi esse potuerit ex
 ... filii meritis. ibid. n. 88.
Christus & Verbum.
Indulgentiæ.
 ... Indulgentiarum quid significetur. p. 433. n. 39.
 ... impugnatore fuerit Waldenses; post hos di-
 ... alii. ibid.
 ... probatur esse in Ecclesia potestatem concedendi indul-
 ... gentias. ibid. & n. n. seqq.
 ... hereticorum. p. 435. n. 49. & seq.
 ... quam sunt utiles populo Christiano. ibidem
 ... n. 52.
 ... conceduntur defunctis per modum suffragii.
 ... p. 436. n. 53.
 ... quæ rationefiat, declaratur. ibid. n. 54.
 ... conceduntur per modum solutionis, & simul per mo-
 ... solutionis. ibid. n. 55.
 ... nihilominus possit Pontifex sibi applicare indul-
 ... gentias. p. 437. n. 56.
 ... dandi indulgentias pro universis fidelibus jure
 ... convenit Summo Pontifici. ibid. n. 57.
 ... dimanat in Archiepiscopos pro suis Provinciis, &
 ... Episcopos pro suis Diocesis, sed restricta valde.
 ... ibid. n. 58.
 ... tamen ordinario ac delegabili, eoque veris humano.
Herinx Sum, Theol. Pars IV.

ibid. n. 59.
Inferioribus Prælati jure ordinario non convenit hæc
 ... v. g. Generalibus, Abbatibus, & Episcopo sede
 ... vacante &c. ibid. n. 60.
Potest rapen his, aut aliis, etiam non Sacerdotibus delega-
 ... ri. ibid. n. 61.
Vid. & Papa electus, ac Episcopi confirmati, etsi nondum
 ... ordinari eas dare possunt. ibid.
Nonnulla privilegia quoad hoc concessa referuntur. ibid.
Inculgentiarum effectus.
Indulgentia habent vim tollendi pœnas purgatorii. p.
 ... 438. n. 62.
Atque eas de factò tollunt. ibid. n. 63.
Negat tantum illas quæ respondent pœnitentiis injun-
 ... ctis & alias. ibid. n. 64.
An Episcoporum potestas saltem sit restricta ad pœniten-
 ... tias injunctas. ibid. n. 65.
An indulgentiæ pro defunctis habeant infallibiliter effe-
 ... ctum. ibid. n. 66.
Multi negant, plerique Recentiores asserunt. ibid. p. 439.
Judicium Bellarmini de utraque opinione. ibid.
Opinio affirmativa probatur non tamen irrefragabiliter
 ... ex Leone X. ibid.
Indulgentiarum Divisio.
Indulgentia alia si concessa pro vivis, alia pro defunctis.
 ... ibid. n. 67.
Hæc nequit applicari, nisi expresse concedatur. ibid.
Alia item totalis, alia partialis. ibid. n. 68.
Quomodo explicanda sint formula, quibus datur indul-
 ... gentiæ centum vel mille dierum aut annorum. ibid.
Sotus infundatè contra tot annorum indulgentias veluti
 ... confictas insurgit. ibid. n. 69.
Quid nomine Quadragenæ & Carenæ significetur. p.
 ... 440. n. 70.
An vel quæ sit differentia inter indulgentiam plenam, ple-
 ... niorè & plenissimam. ibid. n. 71.
Indulgentiarum causa, motiva, Subjectum, Cef-
 ... satio.
Indulgentia temporales lapsu temporis cessant, nulla du-
 ... rant ultra convenientem revocationem: quæ talis
 ... censetur. p. 442. n. 85.
Eam esse factam ignorans an adhuc particeps indulgen-
 ... tias. ibid.
Non congruit, sufficere tamen absolute possit, revocatio
 ... mercederna. ibid.
An ad revocandum exigatur causa. ibid. p. 443.
Paulus V. revocavit indulgentias pro ipsis Regularibus
 ... concessas, substituens novas. ibid. n. 86.
Non autem concessas Ordinibus indifferenter pro Christi
 ... fidelibus. ibid.
An comprehendantur concessæ pro defunctis vel mortis
 ... articulo. ibid.
An indulgentia per Paulum V. revocate, sint postea ab
 ... eodem restituta. ibid. n. 87.
Concessæ sine limitatione temporis non expirant morte
 ... concedentis. ibid.
An cessent cessante causa. ibid. n. 88.
Qualiter cessent perente vel mutata re seu loco. ibid.
 ... num. 89.
An cesset indulgentia per renuntiationem. ibid. p. 444.
Indulgentiæ Jubilæi.
Jubilæi nomine quid significetur. ibid. n. 90.
Annus Jubilæi olim erat centesimus, dein quinquagesimus,
 ... tandem vigesimus quintus. ibid.
Qui

Qui favores in Tubileo Anni sancti fiant. *ibid.* n. 91.
 Quando incipit & desinat. *ibid.* n.
 Suspenditur. it. omnes Indulgentia plenaria extra. *ibid.*
 Roma vix concessa. *ibid.* n. 92.
 Non suspenduntur Indulgentia pro defunctis. *ibid.* n. 93.
 Neque Episcopales. *ibid.* n. 94.
 An saltem Pontificis non plenaria. *ibid.*
 An maneat Plenaria concessa pro articulo mortis. p.
 445. n. 95.
 Suspenduntur solum facultates absolvendi à casibus Pa-
 palibus concessa occasione Indulgentiarum. *ibid.* n. 96.
 Forma solita concessiois Tubilei extra annum sanctum.
ibid. n. 97.
 Hoc Indulgentium potest unica dumtaxat vice obtineri. *ibid.*
 num. 98.
 Probabilitas sententiae contrariae ad quid jurvet. *ibid.*
 Ieiunia praescripta possunt servari occurrenti aliunde praec-
 cepto jejundandi. *ibid.* n. 99.
 Eleemosyna quantitas est arbitraria. *ibid.*
 Cautela observanda in praxi. *ibid.*
 An confessio possit fieri ipso die communionis. *ibid.*
 Possunt opera impleri diversis in locis. p. 446. n. 100.
 An qui haecenus neglexit Tubileum, possit illud lucrari
 ultimo die, commutatis à Confessario operibus praes-
 criptis. *ibid.* n. 101.
 Quid censendum de eo, qui bona fide opera omiserit. *ibid.*
 An ultimo die fortuito jejunium naturale frangens non
 possit communicare. *ibid.*
 Absolutus manet à reservatis sine reincidentia, qui mu-
 tato animo non lucratur Tubileum. *ibid.* n. 102.
 An talis graviter peccet. *ibid.*

Infans.

 In Infantibus nulla requiritur intentio, ut valide, ierimo
 cum fructu suscipiant sacramenta, quorum sunt ca-
 paces. p. 154. n. 91.
 An infans hostiam casu repertam comedens acciperet
 gratiam. p. 305. n. 12.
 Infantes valide ordinari possunt citra consensum pa-
 rentum vel tutorum. p. 510. n. 76.
 Ordinari tamen in infantia non tenentur ad castitatem.
 p. 519. n. 110.

Infidelis.

 Infidelium proles valide baptizantur parentibus vivis.
 p. 196. n. 26.
 Et si sint mancipia, de consensu dominorum suorum licite.
ibid. n. 27. Vide Baptismi Subjectum.

Innocentis.

 Innocentis ab Heroda occisi sunt indubio veri martyres
 cum effectu Martyrii. p. 216. n. 17. Vide Herodes.
 Martyrium.

Innocentiae Status.

 In statu Innocentiae de facto nulla fuerunt sacramenta.
 p. 117. n. 28.
 An fuissent si status ille perseverasset. *ibid.* n. 29.

Intellectus.

 Intellectus creatus nequit viribus naturae evidenter cog-
 noscere Incarnationem esse possibilem. p. 4. n. 7.
 Intellectus sensibus alligatus nequit naturaliter intueri
 Incarnationem jam factam. *ibid.* p. 9.
 Secus est juxta plures Scotistas de intellectu sensibilibus non
 alligato. *ibid.*
 Qualiter intellectus creatus possit cognoscere vel videre
 Corpus Christi ut in Sacramento, aut praesentem Eu-
 charisticam. p. 283. n. 73. & 74.

Intentio.

Intentio tripliciter versari: nesci circa actionem sacra-
 mentalem. p. 127. n. 13.
 Quam intentionem requirant & sufficere possent
 tici. p. 128. n. 14.
 Quam Catholicis. *ibid.* n. 15.
 Non est amplius toleranda opinio asserens sufficere, ut ex-
 terius appareat Ministrum serio agere, etsi animus
 internus non correspondeat. *ibid.* n. 16 & 19.
 Haec Cardinalis sententiarum conatur excusare Pala-
 vici, sed inefficaciter. *ibid.* n. 17.
 Et nihilominus falsam censet & ostendit. *ibid.* n. 18.
 Epistola praesidium Tridentini à Palavicino allegata in
 Catharino ponderatur. *ibid.*
 Objectiones contra sententiam communem solvuntur.
 139. a. n. 20. usque ad 23.
 Deum supplere gratiam Sacramenti invalidè deservit
 intentionis collati Quidam dicunt. p. 140. n. 21.
 Sed hoc merito improbat. *ibid.* n. 22.
 Vir & quadam alia officia. *ibid.* n. 23.
 Declaratur, an vel qualiter necessaria sit intentio con-
 ferendi alicui Sacramenti. *ibid.* n. 24.
 Intentio alia actualis, alia virtualis, alia habitualis.
 141. n. 27.
 Circa intentionem virtuales est duplex opinio probabilitas
 prima asserit eam esse sine praesenti actu intellectus
 ac voluntatis. *ibid.* n. 28.
 Secunda asserit ipsam nil esse, quam actualis, sed re-
 nuem & remissam. *ibid.* n. 29.
 Intentio deinde alia est absoluta, alia conditionata.
 142. n. 30.
 Ad valorem Sacramenti requiritur intentio saltem vir-
 tualis. *ibid.* n. 31.
 Nitendum tamen ad habendam actualem. *ibid.*
 Corollarium notabile pro praxi. *ibid.* n. 32.
 Consecratio ebrii aut dormientis esset invalida, etsi illi
 sine se inebriasset aut somno desisset. *ibid.* n. 33.
 Objectiones solvuntur. *ibid.* n. 34.
 Intentio mere habitualis non sufficit ad valorem Sacra-
 menti. p. 142. n. 35.
 Corollarium inde deductum. *ibid.*
 Sufficit intentio habitualis ad applicationem Sacramenti.
ibid. n. 36. & p. 347. n. 82.
 Fundamentum oppositae doctrinae dissolvitur. pag. 143.
 num. 37.
 Requiritur ad consecrationem Sacramenti intentio abso-
 luta, vel sub conditione de praesenti, aut praetito; si
 ut non valeat sub conditione de futuro collatum.
ibid. n. 38.
 Corollaria practica inde deducta. *ibid.*
 Excipitur solum Matrimonium. p. 144. n. 39.
 Cur potius excipiat quam absolutio, quia est sententia
 iudicialis. *ibid.* n. 40.
 Valide conferrentur Sacramenta sub conditione, si Deus vo-
 deat hoc vel illud futurum. *ibid.* n. 41.
 Immo & sub conditione de futuro non suspenditur valorem
ibid.
 Intentio debet ferri super materiam & formam determi-
 natam. *ibid.*
 Corollaria. *ibid.*
 Observanda quaedam in praxi. *ibid.* n. 43.
 Intentio qualis requiritur in suscipiente Sacramentum.
 p. 154. n. 91. & 92.
 Voluntarium sufficiens ad Sacramenti susceptionem con-

INDEX RERUM.

- can. meum.* ibid.
Non sufficit, ut adultus se habeat merè negatue, sed re-
quiratur ad valorem consensus saltem habitualis. ibid.
n. 93. & p. 155. n. 94.
Ratio in singulis Sacramentis non debet esse eque ex-
plicata; quod declaratur. ibid. n. 95.
Quæ potius est ministrum quam in suscipiente requiratur in-
ventio saltem virtualis. ibid. n. 96.
De Florentinum non invenitur intentionis suscipientis.
ibid. n. 97.
Quid agendum cum Adulto, qui foret surdus & n. n. n. ad-
id. n. 98. cæcus. ibid.
Invocatio Sanctorum.
Sancti.
Joannes Baptista.
Joannes Baptista dum exultavit in utero habuit usum
rationis, qui à nonnullis perdurasse putatur. p. 67.
num. 7.
Sanctificatus in utero. ibid. n. 6.
Joannes Baptista quando concepit. p. 78. n. 53.
Sanctificatus à Deo, institutus à Joanne, & collatus,
an vel quâ formâ, incertum. ibid.
Sanctificatus gratiam. ibid.
Et hoc Baptismus Christi fuit excellentior Baptismo Io-
annis. p. 160. n. 9.
Quibus de causis Christus à Joanne sit baptizatus. p. 78.
num. 55.
De Joanne fuerit vicissim à Christo baptizatus. ibid.
num. 54.
Joseph.
Joseph quo sensu falso putabatur, quo sensu verè dicebatur
Pater Christi, & quidem potius, quàm vitricus res-
pectu filiorum uxoris. p. 71. n. 24.
Joseph mansit semper Virgo. ibid. n. 26.
Inter ipsum & Virginem intercessit ante incarnatio-
nem verum matrimonium. ibid. n. 26.
Vide Maria Desponsatio.
Jubilæus. Vide Indulgentiæ Jubilæi.
Judas, Judæi.
Christum esse verum Messiam pertinere negant
Judæi. p. 5. n. 11.
Scriptum de Juda defecit in Herode. ibid. n. 13.
Non autem in Machabæis. ibid. n. 14.
Jubilæi festivitates celebrant à vespera in vesperam. p.
240. n. 8.
Diem vulgarem aspiciebatur ab aru solis. ibid.
Judas Ischariotes.
An labia Judæ ob contactum Christi fuerint veneranda.
p. 65. n. 60.
Judas fuit presens quando Christus instituit Eucharistiam.
p. 243. n. 22.
Quam etiâ de manu Christi accepit. ibid.
Tempore quo necdum erat deus. p. 244. n. 23.
Judicium extremum.
Datur judicium particulare singulorum. p. 94. n. 1.
An hoc sit de se. ibid.
Peragitur mox à morte cujusque. ibid. n. 2.
Quasdam visiones seu historias non obsistere ostenditur.
ibid.
Dari judicium singulorum intelligendum est regulariter
& quare. ibid. p. 95.
Judicium hoc peragendum spiritualiter, non requirit à tem-
poris morâ. ibid. n. 3.
Et hoc apparenter in loco obitûs. ibid.
Idque à Deo.
Post resurrectionem Verò Christi, ab ipso. ibid. n. 4.
Causa rationis realis in loco judicii presentia ad hoc non
requiritur. ibid.
Etsi forte in specie humana anima judicanda, etiam re-
probæ, appareat. ibid.
Futurum est judicium universale. ibid. n. 5.
Rationes, ob quas sit servandum, allegantur. ibid.
Signa futuri judicii quedam sunt generalia & remota,
quedam propria & propinqua. p. 96. n. 6.
Inter quæ singulariter notabile erit regnum Antichristi.
ibidem
Vide Antichristus.
Quanto post mortem Antichristi tempore sequetur judi-
cium, incertum. p. 100. n. 24.
Rejicitur, quod quidam ex Dan. 12. conjiciunt de qua-
draginta quinque diebus. ibid.
Longius omnino tempus supererit. ibid.
Secundi Adventus Christi ad judicium Præcursores, He-
noch & Elias. ibid. n. 25.
Judicium antecedit Evangelii predicatio ac successiva
receptio per totum mundum. p. 102. n. 32.
Quæ tempore transactio necdum sufficienter facta fuerat:
eâque supposita non convincitur instare judicium. ibid.
num. 33.
Varia insuper signa horribilia & invisa illud præcurrent.
ibid. n. 34.
Qualia in sole, luna, stellis, aère ceterisque elementis. ibid.
n. 35 & p. 103. n. 36.
Ignis conflagrationis an præcedet judicium. p. 107. n. 58.
Vide Mundus.
Judicium peragetur à Christo in divina & humana na-
tura. p. 102. n. 37.
In qua apparebit corporaliter visibilis omnibus; electis qui-
dem ad gloriam, reprobis ad poenam. ibid. n. 38.
Christus judicabit primario secundum divinam naturam,
ibid. n. 39.
Auctoritas suprema judicandi tribus communis, appro-
prietur quodammodo singulis, præsertim filio. ibid.
Secundario & ex absoluta commissione judicabit Christus
secundum naturam humanam. ibid. n. 40.
Non tantum ministerialiter, sed auctoritative. ibid.
p. 104.
Resurrectio mortuorum fiet in procinctu judicii, de qua re-
missio. ibid. n. 42.
Christus ad judicium veniet in maxima gloria, cum vexil-
lo seu signo crucis in celo seu in aère cunctis apparituro,
ex nubibus formando, eoque lucidissimo. ibid. n. 43.
Cum ineffabili gloria seu claritate corporis. ibid. n. 44.
Stripatus comitatu omnium Angelorum, forte in corporibus
splendidis apparituro. ibid.
Quibus accedent in aère omnes electi cum gloriosis corpori-
bus. ibid. p. 105.
Sedabit judicaturus in throno ex nubibus formando per An-
gelorum ministerium. ibid. n. 45.
Ad majestatem judicis quoque spectat universitas judi-
candorum, etiam parvulorum & infidelium. ibid.
num. 46.
Quo sensu Fideles dicantur non judicari, & infideles iam
judicati Joan. 6. ibid. n. 47.
Etiâ Angeli erunt judicandi. ibid. n. 48.
Ad gloriam judicis denique pertinet qualitas iudicando-
rum. ibid.
Discussio fiet iudicandorum, quâ singulis patebunt facta
propria

propria & aliena omnia. *ibid.* n. 49.
 Idque cum estipatione singulorum iuxta normam iustitiae. *ibid.* n. 50.
 Etiam peccata sanctorum per poenitentiam remissa. *ibid.* n. 50.
 Id tamen non cedit sanctis ad confusionem, sed ad gloriam & graviorem actionem. *ibid.*
 Nullus ibi proprie accusator, testis, disceptatio &c. sed conscientia praestabit singulorum, quidquid necessarium fuerit. *ibid.* n. 51.
 Discussionem sequetur diversa singulorum sententia singulis intellectualiter intinanda. *ibid.* n. 52.
 Et insuper duplex sententia universalis, serenda voce sensibili. *ibid.*
 An vel qualis interponenda publica laudatio electorum & vituperatio reproborum. *ibid.* n. 53.
 Cum Christo iudicabitur Apostoli & viri apostolici velut quidam indices assessores. *ibid.* n. 54.
 Quodam sensu omnibus electis competet iudicandi officium signanter bonis Angelis, praeicatoribus, & animarum curatoribus. p. 107. n. 55.
 Sententia excoercio describitur. *ibid.* n. 56.
 Post iudicium cessabit motus colorum. p. 109. n. 65.
 Eritque eadem perpetuo caeli & terra facies. *ibid.*
 Astrorum lux seu splendor erit augendus. *ibid.* n. 66.
 Elementorum innovatio futura tunc declaratur. *ibid.* n. 67.
 Quo sensu Apoc. 21. dicatur mare tunc non futurum *ibid.* n. 68.

Jurisdictio.

Potestas jurisdictionis distinguitur a potestate ordinis, conferuntque ab Ecclesia. p. 448. n. 12. & p. 449. n. 13. & seqq. Vide Sacramenti poenitentiae Minister.

Jurisdictio ordinaria & delegata quid significant. p. 450. n. 22.

Finis quos sit jurisdictio ordinaria. *ibid.* n. 23.

Potest exerceri in foro Sacramentali extra territorium, sed in subditos. *ibid.*

Acquiritur ordinaria in eos qui domicilium figunt, vel solum habitant in loco jurisdictionis. p. 451. n. 24.

Vagi cuius jurisdictioni ordinariae subiciantur. *ibid.* n. 25.

Quid de peregrinis. *ibid.* n. 26.

Ordinariam habens potest eam delegare. *ibid.* n. 27.

Delegatus nequit subdelegare, nisi delegans id exprimat, aut in eius locum alter per modum officii subrogetur. *ibid.*

Declaratur exemplis. *ibid.*

Delegatam habent potestatem, quibus ab ordinario ea conceditur expresse vel tacite. *ibid.* n. 28.

Non sufficit rati habitio de futuro. *ibid.* n. 29.

Vti nec fundata praesumptio, quod Ordinarius foret contentus, si adesset. *ibid.*

Sufficit titulus coloratus, rectus errore vulgi. *ibid.* n. 30.

Idem est de iurisdictione probabili. *ibid.*

Quamdiu duret iurisdictione delegata. p. 452. n. 21.

Specialiter an vel quando expiret morte concedentis. *ibid.*

Vide Sacramenti Poenitentiae Minister.

Iustitia Originalis.

An haec fuerit in Deipara. p. 68. n. 13.

K.

Kemnitius.

Qualiter explicet rationem Sacramenti. pag. 112. n. 5.
 Quam mendaciter traducas doctrinam Catholicorum de cultu Eucharistiae. p. 287. n. 90.

L.

Lac. Lacrymae.

Haec non sunt apta materia Baptismi. p. 181. p. 18.
 Lactans.

An licitum sit cognoscere mulierem lactantem. p. 594. n. 19.

Levi.

Machabaei certe fuerunt de tribu Levi secundum lineam paternam. p. 5. n. 14.
 Christus, etsi de tribu Juda, habuit cognationem cum tribu Levi seu sacerdotali. p. 66. n. 1.

Libellus Repudii.

An in lege Moysi sic fuerit permissus libellus repudii, ut solveretur vinculum conjugale. p. 555. n. 19. & seq.

Locus-Sacer.

Vide Ecclesia. Sacrificii celebrandi locus. Templum.

Lutherani. Lutherus.

Lutherana Sacramenti definitio refertur & refellitur. p. 112. n. 5. & 6.

Lutherus deliravit infantes dum baptizantur habere usum rationis. *ibid.*

Lutheri & Lutheranorum circa numerum Sacramentorum variatio. p. 124. n. 52.

Lutherus cum suis admittit transubstantiationem, sive manere substantiam panis simul cum Corpore Christi. p. 273. n. 30.

Lutherani diversimode circa veritatem Eucharistiae errant. p. 287. n. 9.

M.

Magi.

Activitas Christi manifestata est Magis per stellam. p. 75. n. 40.

Qui a sapientia & peritia astrorum sic dicti fuerunt. *ibid.* n. 41.

Idem erant reguli. *ibid.*

Venerunt ex Arabia felice. *ibid.* n. 42.

Adoraverunt Jesum in Bethleem decimo tertio post natiuitatem die. *ibid.* n. 45.

Virum repperunt infantem in stabulo. *ibid.* p. 46.

Magi singuli obtulerunt tria munera, eaque mystica. *ibid.* n. 47. Vide Stella. Herodes.

Maria Virgo.

Maria Virgo meruit esse mater Verbi incarnati. p. 22. n. 86.

An de condigno. *ibid.* n. 87.

Meritum maternitatis Christi qui potuerit esse ex praerogativa filii meritis. *ibid.* n. 88.

Qualem concursum adhibuerit B. V. in conceptione Christi. p. 73. n. 31.

Beata

INDEX R E R U M.

Virgo facti formando ministravit purissimum sanguinem; quod, cur vocetur sanguis. *ibid.* n. 32.
 Virgo est et proprie mater Christi: immo veritas quam cetera sint matres suarum prolium. *ibid.* n. 33.
 Virgo est etiam proprie mater Dei. *ibid.* n. 34.
 Per oppositum Nestorii. *ibid.*
 Virgo esset ac diceretur Deipara, debuit humanitas Christi assumi à Verbo primo instanti suae existentiae. *ibid.* n. 66.
 Mater unitatis Dei, & singularissima Sanctitas dicitur Maria cultus hyperdubia. p. 58. n. 27.
 Mariae qualis debeatur cultus. p. 65. n. 48.
 Genealogia & sanctificatio seu sanctitas. Dicitur ergo ex Joachim & Anna sterili, modo ordinata progenerita, ab originali exempta per privilegium. p. 66. n. 1.
 Causa defendendi votum recentem à primatibus Brabantiae, Clero & regibus in quibus Bruxellae emissum est. *ibid.*
 Maria ex tribu juda, & quidem secundum linguam patris. *ibid.* n. 2.
 Maria tamen cognationem cum Tribu Sacerdotali. *ibid.*
 Quando S. Mariam generationem Christi ex David descendit, recte id fecerit texendo genealogiam Joachab. Vbi plura genealogiam Christi concernentia. *ibid.* n. 3. & seqq.
 Virgo fuit sanctificata, primo animationis instanti, & à foris in utero. p. 67. n. 6.
 Maria se disposuit Deipara ad primam sanctificationem. *ibid.* n. 7.
 Mariae proinde à principio usum rationis, uti in utero matris Joannes. *ibid.*
 Non rationis in utroque perdurasse quidam putant. *ibid.*
 Maria in prima Sanctificatione collata quanta fuerit. *ibid.* n. 8.
 Maria tunc fuit B. Virgo si in omni bono firmata, ut numquam peccaverit, venialiter vel mortaliter. *ibid.* n. 9.
 Maria tamen dicere Orationem Dominicam. p. 68. num. 10.
 Angelo annuntians conceptum mox credit, de modo facta: ubi cetera objectiones Hæreticorum contra sanctitatem Mariæ obviatur. *ibid.* n. 11.
 Prima Sanctificatione fuit præparatus, adeoque nunciam fuit in Deipara somes peccati. *ibid.* n. 12.
 Quis sensu Nonnulli dicant ipsum suam ligatum, in conceptione vero filii extinctum fuisse. *ibid.*
 Maria fuerit in ea iustitia originatis. *ibid.* n. 13.
 Maria non fuit Deipara tota simul collata. pag. 69. num. 14.
 In conceptione Verbi accessit gratia incomparabilis, in qua usque ad mortem jugiter crevit. *ibid.*
 Maria in morte saltem certissime excesserit longè gratiam quam subest in creatura: ubi de longitudine vite B. Virginis. *ibid.* n. 15.
 Maria iuxta Suarez omnium Angelorum & hominum prima. *ibid.* n. 16.
 Mariae Tameri de hac opinione Suarez. *ibid.*
 Mariae Virginitas. Deponatio.
 Perpetua Maria Virginitas est fide certissima contra diversos hæreticos diversimode contradicentes. p. 69. num. 17.

Probatur ex perpetua traditione ac declaratione Ecclesie. *ibid.* n. 18.
 Virginitas ante partum specialiter constat ex scripturis & symbolo Apostolorum. p. 70. n. 19.
 Virginitas in partu confirmatur. *ibid.* n. 20.
 Quo sensu Patres dicant Christum aperuisse uterum matris. *ibid.* n. 21.
 Virginitas post partum specialiter confirmatur contra Helvidium. *ibid.* n. 22.
 Quis fundamenta dissolvuntur. *ibid.* n. 23. & p. 71. num. 24.
 Christus est primogenitus negativè, & simul unigenitus. *ibid.* n. 25.
 Inter B. Virginem & Iosephum intercessit ante incarnationem verum matrimonium. *ibid.* n. 26.
 Beata Virgo ante conceptionem proli erat traducta in domum sponsi. *ibid.* n. 27.
 Congruentia iniri matrimonii allegantur. *ibid.* p. 72.
 Auctoritates in speciem opposita solum excludunt matrimonium consummatum. *ibid.*
 Verum Virginitatis ab incunite ætate emissum non obstat sponsalibus de presenti potius quàm de futuro. *ibid.* num. 28.
 Fuit votum absolutum etiam ante desponsationem. *ibid.* n.
 Mariae Purificatio.
 Lex vetus primogenitorum, & altera parentis masculini declaratur. p. 76. n. 48.
 Nentra ligabat Deiparam. p. 77. n. 49.
 Oblit ipsa mare pauperum par turturum, aut duos pullos columbarum. *ibid.* n. 50.
 Oblatio turturis vel pulli columbae pro peccato non fiebat secundum legem pro peccato proli, sed pro legalis immunditia matris. *ibid.*
 Quae propheta fuerint in die purificationis impleta. p. 76. n. 48.
 Martyr. Martyrium.
 Quid sit Martyrium. p. 213. n. 2.
 Martyrium debet inferri in odium fidei aut virtutis. *ibid.*
 S. Franciscus & ceteri martyres desiderio non sunt proprie martyres. *ibid.* n. 3.
 Viri nec morientes in servitio pestiferorum. *ibid.*
 Quis proinde minus proprie in Martyrologio Romano Martyres appellantur. *ibid.*
 Bonus latro etiam non est Martyr. *ibid.* p. 214.
 Osenditur sufficere ad Martyrium, quod mors inferatur in odium virtutis. *ibid.* n. 4.
 Immo sufficere, quod mors inferatur ob opus bonum iam factum. *ibid.*
 Qualiter ob tale opus debeat mors acceptari. *ibid.*
 Non tollit gloriam Martyrii verè ob prædictas causas tolerari, quæstus à tyranno prætextus alterius cause. *ibid.* n. 5.
 Ad Martyrium sufficit positio talis cause, ex qua mors naturaliter sequeretur, nisi divinitus impediretur. *ibid.* num. 6.
 Si tamen mors sequatur, facit Martyrium consummatum. *ibid.*
 Si in aliquo divinitus impediatur, is postea decedens in gratia laureolam Martyrii consequeretur. *ibid.*
 Martyrium debet inferri non repugnant. *ibid.* n. 7.
 Milites etiam pro fide pugnantes & occumbentes, Martyres non sunt. *ibid.*
 Quo.

Quomodo jam videri possunt fieri Martyres. *ibid.* p. 215.

Nonnulli tamen putant, quod etiam pugnandi velis sint Martyres. *ibid.* n. 8.

In adultis ad Martyrium requiritur aliqualis acceptatio mortis: non in parvulis. *ibid.* n. 9. & 10.

In adultis sufficit acceptatio habitualis & interpretativa. *ibid.* n. 11.

An vivens in iustitia censeatur eo ipso satis acceptare mortem pro Christo, incertum est. *ibid.* n. 12.

13.

Debet autem mors acceptari ob causam honestam, honestate supernaturali. p. 216. n. 14.

Non tamen ex affectu dilectionis Dei super omnia. *ibid.*

Martyrium raro est in precepto, nisi quoad preparationem animi. *ibid.* n. 15.

Sine iusta causa non licet se ingerere Martyrio. *ibid.* num. 16.

Antiqui tyrannum provocare ad inflectionem poenarum. *ibid.*

Quomodo accipienda sint quorundam Martyrum dicta quasi provocantium Tyrannum. Item illud Christi ad Judam: quod facis, fac citius. *ibid.*

Martyrium est majoris efficacia quam baptismus. p. 217. n. 20.

Martyrii effectus, & requisita ad illum dispositio.

Martyrium confert parvulis gratiam, quae emundatur ab originali. p. 216. n. 17.

Pater ex sensu Ecclesiae & Patrum de S. Innocentibus. *ibid.*

Opposita sententia de innocentibus est improbabilis. *ibid.* n. 18.

A qua vindicatur S. Bonaventura. *ibid.* p. 217.

An vel quando parvulus occisus in utero matris sit Martyr. *ibid.* n. 19.

Adulti per Martyrium etiam obtinent gratiam ultra meritum quae tale. *ibid.* n. 20.

Varia probationes. *ibid.*

Obtinent etiam remissionem totius culpae satis retractatae, ac poena. *ibid.* n. 21.

Quid fieret casu quo culpa aliqua non foret satis retractata. *ibid.* n. 22.

Gratia seu privilegium Martyrii habuit vim aeternae mortem & incarnationem Christi, etiam in parvulis. p. 218. n. 23.

Inimmo eam vim videtur habuisse martyrium ab initio mundi. *ibid.*

Christo tamen nondum passo martyres non fuissent statim caelos ingressi. *ibid.*

Non requiritur per se in peccatore martyrium subito contritio charitate perfecta. *ibid.* n. 24.

Per accidens tamen requiritur, sive actus charitatis, sive dum est copia confitendi, confessio, sive baptismi susceptio. *ibid.* n. 25.

Praesertim cum certum non sit Martyrium posse dare primam gratiam. *ibid.*

Requiritur in peccatore solum attritio supernaturalis. *ibid.* n. 26.

Interdum sufficit attritio virtualis. p. 219. n. 27.

Vix contingit aliquem Catholicorum propter Christianam virtutem oppetere mortem, quin consequatur fructum martyrii. *ibid.*

omnes patendi pro Christo sine dolore de peccatis merita occurrentibus, non censetur sufficiens detestatio peccatorum. *ibid.*

Cum tali voluntate posset consistere affectus peccatorum. p. 219. quaest. iv.

Quo tempore vel instanti conferatur effectus martyrii. *ibid.*

Hunc conferri primo instanti post vitam finitam esse parum probabile. *ibid.*

Matrimonium.

Matrimonium unde sic dicitur p. 534. n. 1.

in matrimonio tria spectanda sunt, Contractus, Vinculum, Copula. *ibid.*

Describitur tum Contractus matrimonialis, tum ipsum vinculum. *ibid.*

Contractui accessoria est ratio Sacramenti, non vinculi neque copulae. *ibid.* n. 2.

Obiiciuntur & explicatur quae am Canones. p. 535. num. 3.

Contractus ipse citra copulam dicitur matrimonium ratum, post copulam vero consummatum. p. 534. num. 2.

A quo & quando institutum sit matrimonium. pag. 535. n. 4.

Qualiter institutum sit secundario intermedium concubentiae. *ibid.* n. 5.

Ostenditur contra quosdam antiquos Haereticos matrimonium esse licitum. *ibid.* n. 6. & p. 536. n. 7.

Non est debitum ex communi precepto, neque ita debitum erat tempore veteris legis. *ibid.* n. 8.

Qualiter cadebat in initio mundi sub preceptum preteritum quoad primos parentes. *ibid.* n. 9.

Contra Haereticos recentiores fides statuit Matrimonium inter Sacramenta novae legis. pag. 537. num. 10.

Satisfit obiectivis. *ibid.* n. 11.

Non erat Sacramentum ante legem novam. *ibid.* n. 12.

Neque est Sacramentum inter infideles. *ibid.* n. 13.

An sit ex parte fidelis de legitima a contrahentibus infidelis. *ibid.*

Initium per procuratorem est verum Sacramentum. p. 538. n. 15.

Idem est de initio per Scripturam, sed (secundum legem Traditionis) et indelinitum. *ibid.* n. 16.

Potest inter Fideles ratio contractus valide separari a ratione Sacramenti. *ibid.* n. 17.

Satisfit obiectivis. *ibid.* n. 18.

An Matrimonium infidelium per vel post Baptismum possit transire in rationem Sacramenti. pag. 539. num. 19.

Quando Matrimonium sit elevatum ad dignitatem Sacramenti. *ibid.* n. 20.

Matrimonii Materia, Forma, Minister.

Materia Sacramenti Matrimonii sunt corpora contrahentium, forma consensus sensibilibiter expressus. *ibid.* num. 21.

Non possunt bona expressiva consensus dici sibi ipsa materia & forma. *ibid.* n. 22.

Neque statim potest cum Lugo traditio pro materia & obligatio seu actio obligativa pro forma. *ibid.* n. 23.

Aliae sententiae adferuntur & refutantur. *ibid.* & p. 540. n. 24.

defendi posset opinio Navarri statuentis consensum
 pro materia, signa expressiva pro se ma.
 Sacramenti Matrimonii sunt ipsi contrahentes.
 n. 25.
 Palavicinus mendacium suavis de mente Pa-
 tris Tridentini quoad hoc. ibid.
 variis objectionibus. ibid. n. 26.
 necessaria est intentio Sacramenti. p.
 n. 27.
 Matrimonii Consensus.
 Vide Consensus Matrimonialis.
 Matrimonium initum sub conditione.
 Matrimonium initum sub conditione honesta vel indis-
 solubilitate de presenti, aut praterito valet. si subit con-
 ditione, qua necessario futura sciunt. ibid.
 sub conditione de futuro contingenti suspenditur
 usque ad eventum conditionis. ibid. n. 29.
 completa probabilis non requiritur consensus.
 n. 30.
 iuxta multos, etsi contrahentes tempore contra-
 ctus fuerint inhabiles, v. g. iussanguinei &c. ibid.
 n. 31.
 intentio impossibilis aut turpis serio adiecta non est ha-
 benda pro non adiecta. ibid. n. 32.
 deservit ex c. fin. de Condit. appof. solvitur.
 n. 33.
 iudicio repugnans bonis substantialibus Matrimonii, ir-
 ritat illud. ibid. n. 34.
 bona modi bona, scilicet Sacramenti, fidei & prolis,
 declarantur. ibid.
 iudicio profata intelligitur impropria, seu modus adse-
 ctus, obligatioque aliquid agendi contrarium Mari-
 monio. p. 549. n. 35.
 qua similiter intelligi c. fin. de Condit. appof. de-
 claratur. ibid. n. 36.
 in validum sit Matrimonium initum sub conditione,
 quod conjuges non tenebantur reddere debitum, seu
 non teneantur in virginitate. ibid. n. 37.
 Matrimonium Desperare quomodo cum voto virginita-
 tis consistere potuerit. p. 350. n. 38. p. 72. nu-
 mero 28.
 Matrimonii Indissolubilitas.
 Matrimonium ratum est indissolubile. p. 551. n. 1.
 iure divino. ibid. n. 2.
 de factis tamen solvitur, per solemnem professionem.
 p. 552. n. 3.
 quantumvis diu contractum fuerit. ibid. n. 4.
 committitur conjugatis bene scire ad deliberandum. ibid.
 finis per vim consummationem non admittit libertatem
 profutendi; etsi per professionem non possit dissolvi.
 ibid.
 per professionem dissolvitur Matrimonium ratum iure
 divino positivo, non autem iure naturali, aut solo pon-
 tificio. ibid. n. 5. & 6.
 Extra casum professionis solemnis non est penes Ecclesiam
 facultas dissolvendi Matrimonium ratum. p. 553.
 n. 8.
 Distinguitur obiectio. ibid.
 opposita sententia ex factis Pontificum redditur multum
 verosimilis. ibid. n. 9.
 Quia sententia admissa foret adhuc necessaria causa ra-
 tionabilis tam ad licite quam ad valide id agendum.
 Herincx Sum. Theol. Pars IV.

ibid. n. 10.
 Cause iuste recensentur. ibid.
 An non sequitur id posset Ecclesia, non solum in speciali
 casu, sed etiam per legem. ibid.
 Recensentur errores Hereticorum circa indissolubilitatem
 matrimonij consummati. ibid. n. 11.
 Veritas catholica statuitur & fuse probatur. ibid. n. 12.
 & seqq.
 Objicitur & explicatur locus Matth. 19. Item Varii
 Canones. p. 554. n. 15 & p. 555. n. 16.
 An indissolubilitas Matrimonij consummati sit de iure
 divino positivo & naturali. ibid. n. 17.
 Subest dissolutio illius potestati divine, qua ipsum solvi-
 tur duplici casu. ibid. n. 18.
 Primo in veteri lege per libellum repudii, per quem solve-
 batur ipsum vinculum conjugale. ibid. n. 19.
 Etsi multi contrarium opinentur; quorum argumenta
 dissolvuntur. p. 556. n. 20.
 Secundo per hoc, quod infidelis conversus ad fidem, post
 Baptismum inerat novum Matrimonium, si comparis
 obstinata nolit cohabitare pacifice. ibid. n. 21.
 Non dissolvitur Matrimonium per ipsum Baptismum,
 aut per aliud medium; ne quidem per professionem
 solemnem conjugis conversi. ibid. n. 22.
 Quia censendum, si comparis in infidelitate obstinata ve-
 lit pacifice cohabitare. ibid. n. 23.
 Matrimonii Unitas.
 Unitas Matrimonii, alia opponitur pluralitati conjugum
 simultanea, alia successiva. p. 557. n. 24.
 Polygamia seu pluralitas simultanea iure divino est inhi-
 bita Christianis, sic ut secundum conjugium sit invali-
 dum. ibid. n. 25.
 Immo fuit a Deo inhibita ab initio mundi. ibid. n. 26.
 Polygamia nec apud Gentes politiores permessa fuit. ibid.
 num. 27.
 Polygamia uxorum ante Christi adventum aliquando ex
 divina concessione licuit. ibid. n. 28.
 An solis Iudeis seu Dei cultoribus licuerit. pag. 558.
 num. 29.
 Haec concessio per Christum penitus ablata. ibid.
 Qua ratione Scriptura veras uxores, praesertim secundas,
 vocat interdum concubinas. ibid. n. 30.
 Secundae & posteriores nuptiae per se licitae sunt post mor-
 tem compartis. ibid. n. 31.
 Occurrit variis objectionibus. ibid. n. 32.
 Poena civile inflicta viduae nubenti intra annum luctus
 sunt per Canones abrogatae. p. 559. n. 33.
 Quae legum dispositiones circa secundas nuptias sint ser-
 vanda. ibid.
 Praequiruntur iuxta Canones certitudo moralis de morte
 conjugis. ibid. n. 34.
 Alii Canones non contrariantur. ibid. n. 35.
 Qualitas certitudinis requisita amplius declaratur. ibid.
 num. 36.
 Si post secundas nuptias bona fide contractas, deprehenda-
 tur conjugem adhuc vivere, ab iis recedendum est.
 ibid. n. 37.
 Si temere sint initae, verum tamen conjux obierit, valide
 sunt. ibid.
 Vix etiam, si constet prioribus nuptiis subesse impedinen-
 tum, quantumvis occultum. p. 560. n. 38.
 Matrimonium clandestinum.
 Matrimonium clandestinum dupliciter sumitur. ibid.
 num. 1.

INDEX RERUM.

- Quodnam censetur celebratum *idam* facie Ecclesie. *ibid.*
 Matrimonium simpliciter clandestinum ante Tridentinum erat illicitum iure Ecclesiastico, non naturali. *ibid.* n. 2.
 Erat nihilominus *idum*. *ibid.* n. 3.
 Obijciuntur & explicantur quidam Canones antiqui. p. 561. n. 4.
 Ex Decreto Tridentini invalidum est Matrimonium aliter contractum, quam presente paroco vel delegato & duobus testibus. *ibid.* n. 5.
 Olim fuit dubitatum de potestate Ecclesie quoad hoc, sed sine ratione. *ibid.*
 Irritat Ecclesia directe ipsum contractum clandestinum. *ibid.* n. 6.
 Non excusat ignorantia vel necessitas à nullitate ejusdem. *ibid.* p. 562.
 Decretum hoc Tridentini debet specialiter esse publicatum in singulis parochiis. *ibid.* n. 7.
 Proficiscens ad locum ubi non est publicatum, valide contrahit clandestine. *ibid.* n. 8.
 Quod verum est juxta plurimos, etsi eo sine illuc diverterit. *ibid.*
 Secus est, si sit publicatum in loco contractus, etsi non in loco domicilii. *ibid.* n. 9.
 Quid censendum de Matrimoniis contractis in Hollandia, Zelandia & Frisia, non servata forma Concilii Tridentini. *ibid.* n. 10.
 Casus notabilis. *ibid.* n. 11.
Matrimonii Solemnitates.
 Nomine Parochi ad Matrimonii valorem requisiti quis intelligatur. p. 563. n. 12.
 Non debet esse Sacerdos. *ibid.* n. 13.
 Sufficit putativus cum titulo colorato; item excommunicatus non toleratus. *ibid.*
 Parochus debet esse proprius. *ibid.* n. 14.
 Quis & quorum respectu censetur talis. *ibid.*
 Coram eo potest iniri Matrimonium extra limites parochie. p. 564. n. 15.
 Sponsus diversarum parochiarum utriusvis parochus potest assistere. *ibid.*
 Quis valide assistat Matrimoniis parochorum. *ibid.* n. 16.
 Quid circa illos, item circa peregrinos, uxores militum &c. parochus sit observandum. *ibid.* n. 17.
 Ordinarius potest substituere alium, sed non nisi Sacerdotem. *ibid.* n. 18.
 Qua substitutio fieri potest etiam à paroco excommunicato non tolerato. *ibid.* n. 19.
 Similiter substitui valide potest Sacerdos non toleratus, sed non sine gravi culpa, circa necessitatem. *ibid.* n. 20.
 Sufficit licentia generalis exercendi pastoralia; item licentia tacita: non tamen presumpta, aut subsequens ratihabitio. *ibid.* p. 21.
 Quid si licentia à paroco sit data contra mandatum Episcopi. *ibid.*
 Sufficiunt duo testes, & quales. p. 565. n. 22.
 Debent sic adesse, ut intelligant & advertant quid agatur. *ibid.* n. 23.
 Idque quantumvis ipsi vel Parochus affectassent non intelligere. *ibid.*
 Non officit valori, quod parochus vel testes adhibeantur invidi. *ibid.* n. 24.
 Aut quod coram iis casus presentibus, nilque tale providentibus ex intentione contrahentium inecatur Matrimonium. *ibid.* n. 25.
 Discutiuntur quaedam Cardinalium Declarationes circa hoc punctum facte. *ibid.*
 Prædicti tamen modi agendi sunt indecentes regulariter habendo. p. 566. n. 26.
 Qualiter validari queat Matrimonium in facie Ecclesie invalidè contractum. *ibid.* n. 27: & seqq. *ibid.*
 Matrimonii invalidi restauratio.
 Inter solemnitates ad Matrimonium licite celebrandum præmittenda. p. 567. n. 32. Vide Denuntiationem Matrimonii cavaliè instauratio.
 Defectus in Matrimonio multipliciter contingit & distinguitur. p. 568. n. 33.
 Si publicus sit, iterari debet solemnitas à Tridentino prescripta. *ibid.* n. 34.
 Immo juxta varios, etsi sit contra oculum. *ibid.* n. 35.
 Oppositum tamen docent, terique theologii. *ibid.* n. 36.
 Limitatio quaedam adhibita à Sanchez descenditur. p. 567. n. 31.
 An convalescat Matrimonium ratione consensu non extorri invalidum per copulam. p. 569. n. 37.
 Vel per subsequens juramentum. *ibid.* n. 38.
 An hinc saltem oriatur obligatio religionis erga Deum. *ibid.*
 Consensus generaliter est supplendus qui desuit. *ibid.* n. 41.
 Novum utrumque consensum restitui, etsi ex parte unius tantum fuerit defectus, est probabile: sed oppositum non communis probatur. *ibid.*
 Occurritur objectioni. *ibid.* n. 42.
 An consensus supplendus debeat de novo exprimi per signum externum. p. 551. n. 43.
 Ad revalidandum matrimonium ratione impedimenti invalidè contractum opus est novè contrahi que consensu. p. 575. n. 44.
 Juxta Nonnullos scientia nullitatis non requiritur. *ibid.* n. 31.
 Contrarium est hodie apud Doctores receptum. *ibid.* n. 32.
 Quod Antea amplectitur cum quadam limitatione seu declaratione. *ibid.* n. 33.
Matrimonii Impedimenta.
 Impedimenta Matrimonii alia sunt divini, alia humana. p. 569. n. 1.
 Prohibitiva. *ibid.*
 Etiam fuerunt impedimenta in *Terri* Legi; & quæ *ibid.*
 An vel qualiter hæc locum habeant in nova Legi. *ibid.* n. 2.
 Potest Ecclesia fortuere impedimenta, tam divina, quam alia; similiter Princeps, quoad infideles sibi subiectos. p. 570. n. 3.
 An circa hos ita id possit Princeps infidelis, ut admittantur pariter fideles subiecti. *ibid.* n. 4.
 Indubie non possunt principes Christiani fortuere impedimenta quoad subditos fideles. *ibid.* n. 5.
 An id nequeant in iuris divini. *ibid.*
 Quid hi de facti possint. *ibid.*
 Quid possint Episcopi. *ibid.* n. 7.
 Potest consuetudo impedimenta inducere. *ibid.* n. 8.
 An similiter abrogare. *ibid.* p. 571.
 An possit Pontifex particulares personas inhabilitare ad certum aut quodvis matrimonium. *ibid.* n. 9.
 Secus à causa rationabili impedimenta stantur illicite. *ibid.*

INDEX RERUM.

ibid. n. 11.
 Impedimenta mere prohibentia.
 Impedimenta mere prohibentia versus exprimentur.
 ibid. n. 11.
 ibid. n. 12.
 Excommunicatio; non autem tempus interdicitur.
 ibid. p. 572.
 ibid. n. 13.
 Matrimonium; sed huius solemnitates tunc inhibentur.
 ibid.
 Matrimonium in Provincia Mechliniensis.
 ibid. n. 14.
 Matrimonium benedictio tunc fit graviter inhibita.
 ibid.
 Matrimonium dispensandi fit penes Episcopum.
 ibid.
 Matrimonium Catechismi quid sit.
 ibid. n. 15.
 Matrimonium sublatum per Tridentinum.
 ibid.
 Matrimonium sponsalium est iuris natura.
 ibid. n. 16.
 Matrimonium quale impediat Matrimonium.
 ibid.
 Vide Votum.
 Impedimenta septem orta ex crimine recensentur. p. 573.
 ibid. n. 18. & seqq.
 Impedimenta ex crimine adhuc sunt in vigore. ibid.
 ibid. n. 22.
 Impedimenta diuinentia.
 Matrimonium impeditur diuinentibus Ecclesia non errat.
 ibid. n. 23.
 Matrimonium habet etiam in ignorantibus.
 ibid.
 Matrimonium valde communi erronee existimantes impedimentum subesse.
 p. 574. n. 24.
 Matrimonium qualiter locum habeant in gravi metu ac periculo.
 ibid. n. 25.
 Matrimonium consubstantes cum impedimento dirimente graviter peccent. & qualiter.
 ibid. n. 26.
 Matrimonium vel quando in copula habita inter sic impeditos fit.
 ibid. n. 27.
 Matrimonium post initum contractum impedimento faciendum est.
 ibid. n. 28.
 Matrimonium in illo casu licet confesso de iure readere. etsi pars sit in bona fide; aut in fidei iudicio per censuras.
 ibid. n. 29.
 Matrimonium dirimentia carmine expressa recensentur.
 p. 576. n. 34.
 Error. Conditio.
 Error personae irritat iure natura matrimonium, etsi sit irreparabilis vel contrarius.
 ibid. n. 35.
 Error obstat. exemplum. & Licet aut benedictio.
 ibid. n. 36.
 Error qualitate personae non dirimit matrimonium ex natura rei per se loquendo.
 ibid. n. 37.
 Error est, si consensus praestetur sub conditione quod qualitas sublat; qui error qualitate redundet in personam; quod quandoquam contingit.
 ibid. n. 38.
 Error circa qualitatem servilem irritat matrimonium.
 ibid. n. 39.
 Error persona libera cum servili.
 p. 577. n. 39.
 Error concubinarius sit aut vincibilis.
 ibid. n. 40.
 Error signoreur servitus iam abolita, aut servus conuincatur cum serua falso putans esse liberam.
 ibid.
 Error circa conditionem servilem irritat matrimonium iure natura.
 ibid. n. 41.
 Votum. Disparitas Cultus.
 Votum solemnne dirimit Matrimonium contrahendum.
 ibid. n. 42.
 Votum est de votis simplicibus emissis in Societate Iesu.
 ibid.

Votum solemnne dirimit matrimonium iure solum Ecclesiastico.
 ibid. n. 43.
 Disparitas cultus dirimit matrimonium inter fidelem & infidelem, seu baptizatum & non baptizatum. p. 578. n. 44.
 Idque Iure Ecclesiastico.
 ibid. n. 45.
 An inter baptizatos quantumvis cultu dispares, matrimonium valide, etsi illicite contrahitur.
 ibid. n. 46.
 An id sit ita intrinsece malum, ut nullo casu liceat matrimonium Catholici cum Haeretico.
 ibid.
 Cognatio.
 Cognatio est triplex.
 ibid. n. 47.
 Cognatio carnalis seu consanguinitas quid sit.
 ibid.
 Lingua consanguinitatis, alia est ascendentium, alia descendentium, alia collateralium.
 ibid. n. 48.
 Gradus consanguinitatis qualiter sint computandi.
 ibid. n. 49.
 Consanguinitas in linea recta dirimit iure natura matrimonium in quovis gradu.
 p. 579. n. 50.
 Transit objectionibus.
 ibid. n. 51.
 Consanguinitas in linea transversa dirimit matrimonium usque ad quartum gradum.
 ibid. n. 52.
 Et quidem iure mere Ecclesiastico a secundo gradu includitur.
 ibid.
 An inter fratrem & sororem valde probabiliter etiam iure natura.
 ibid. n. 53.
 Quo sensu Abraham uxorem appellat sororem. p. 580. n. 54.
 Cognatio spiritalis quid sit. & inter quos contrahatur.
 ibid. n. 55. Vide Baptismi Ceremoniae.
 Cognatio legalis oritur ex adoptione.
 ibid. n. 56.
 Quae vel est perfecta, & dicitur arrogatio, vel imperfecta.
 ibid.
 An ex hac oriatur impedimentum dirimens.
 ibid. n. 57.
 Inter quos dirimat matrimonium adoptio perfecta.
 ibid.
 Affinitas.
 Affinitas quid sit, quomodo computanda, & quis ejus sit.
 ibid. n. 58.
 Non extenditur affinitas ad consanguineos affinium inter se baptizatos.
 p. 581. n. 59.
 Quae genera Affinitatis sint sublata per Innocentium III.
 ibid.
 Affinitas oritur ex sola copula consummata per se ad generationem idonea.
 ibid. n. 60.
 Etiam si copula occulta aut involuntaria, aut fornicaria fuerit, affinitas contrahitur.
 ibid. n. 61.
 Affinitas non oritur ex matrimonio rato.
 ibid.
 Affinitas oritur ex copula conjugali dirimit matrimonium usque ad quartum gradum.
 ibid. n. 62.
 Orta vero ex copula fornicaria usque ad secundum includitur.
 ibid. n. 63.
 Nulla affinitas dirimit iure natura matrimonium, siue in linea transversa siue etiam in recta.
 ibid. n. 64.
 & p. 582. n. 65.
 Affinitas superveniens matrimonio impedit petitionem debiti in incestuosus. Vide Debitum Conjugale.
 Publica Honestas.
 Impedimentum publica honestatis quid.
 p. 582. n. 67.
 Impedimentum hoc inducunt sponsalia valida solum in primo gradu iure novo.
 ibid.
 Quid Antiquo iure statutum fuerit.
 ibid.
 Impedimentum hoc non tollitur per mortem sponsi aut sponsae, nec per sponsalium irrationem.
 ibid. n. 68.
 Immo

Inimico nec per sponsalium dissolutionem ex nuptio consensu.
 Ibid. p. 83.
 Quaedam nobilitia pro praxi. ibid. n. 69.
 Qualiter oriatur publica honestas ex matrimonio rato.
 ibid. n. 70.
 An etiam ex matrimonio ob clandestinitatem invalido.
 ibid. n. 71.
 Opinio singularis Praepositi. ibid.
 Crimen & Raptus.
 Quid impedimentum criminis; cur statutum; & an iur.
 natura. ibid. n. 72.
 Quid si committentes crimen non sint ambo fideles. ibid.
 Impedimentum criminis oritur ex triplici capite. ibid.
 p. 584.
 Primo ex homicidio solo compartis; & quando. ibid.
 num. 73.
 Secundo ex adulterio solo seu citra homicidium; & quando.
 ibid. n. 74.
 Tertio ex adulterio una cum homicidio facto ad potendum
 nuptiis cum adultera. ibid. n. 75.
 An requiratur utrimque notitia adulterii qua talis. ibid.
 num. 76.
 Impedimentum criminis solum subsistit inter ipsos crimino-
 sos. ibid.
 Raptus mulieris jure novo dirimit inter ipsam & raptor-
 rem matrimonium, donec sit restituta loco suo. ibid.
 num. 77.
 Poena raptorum & cooperantium. ibid. p. 585.
 An raptus similiter dirimat sponsalia. ibid.
 Raptus generatim violentam abductionem causa libidinis
 aut matrimonii factam significat. ibid. n. 78.
 Is solum dirimit matrimonium, qui fit causa ejusdem. ibid.
 num. 79.
 Raptus viri an similiter dirimat matrimonium. ibid.
 num. 80.
 Non est impedimentum inter cooperantes raptui & rap-
 tam. ibid. n. 81.
 Impotentia.
 Impotentia quid & quotuplex. ibid. n. 82.
 Ex quibus capitibus oriatur. ibid. n. 83.
 An sine vaſis penetratione possit consummari matrimonium.
 ibid.
 Impotentia temporalis non dirimit matrimonium. p. 586.
 num. 84.
 Impuberes ex natura rei possunt valide illud contrahere.
 ibid. n. 85.
 Secus jure Ecclesiastico, nisi malitia suppleat aetatem.
 ibid.
 Quod si qui initio pubertatis necdum sint potentes, an valide
 contrahant. ibid.
 Impotentia perpetua & praecedens, etsi nota fuerit compar-
 ti, dirimit matrimonium. ibid. n. 86.
 Cur aliud sit de impotentia superveniente matrimonio con-
 tracto. ibid. n. 87.
 Impotentia moralis oriunda ex pacto non dirimit matri-
 monium. ibid.
 Eunuchi perfecti sunt inhabiles ad quodvis matrimonium,
 etiam jure natura. ibid. n. 88.
 Impotentes non possunt contrahere valide matrimonium ad
 finem castitatis vivendi. p. 587. n. 89. & seq.
 Quid censendum de Hermaphroditis. ibid. n. 91.
 An steriles possunt contrahere matrimonium. ibid. n. 92.
 Quid censendum de senibus decrepitis. ibid. n. 93.
 Quid de infirmis mori vicinis. p. 588. n. 94.

Quid denique de femina super faciente abortum, aut
 rictu cum vita discrimine evidenti. ibid. n. 95.
 Impotentia respectiva seu in divinis Matrimonium
 est sic impotentium. ibid. n. 96.
 Unde ipsa oriatur. ibid.
 Quid agendum, quando post contractum Matrimonium
 impotentia se proderet incipit. ibid. n. 97.
 Qualiter computanda sit experientia triennalis per postea
 & dubio. ibid. n. 98.
 Impedimentorum Dispensatio.
 In impedimenta dirimentia ex Essentia ipsius contractus
 non adit dispensatio. p. 588. n. 99.
 In alia qua dirimunt jure divino vel naturali laqueum
 vana. p. 589. n. 100.
 In dirimentia jure Ecclesiastico sola Pontificia casibus
 iis, per se loquendo. ibid. n. 101.
 An per accidens possint Episcopi illis dispensare, &
 quando. ibid. n. 102.
 Et specialiter an dispensare possint in defectu pubertatis
 ibid. n. 103.
 Referuntur quaedam privilegia. ibid. n. 104.
 Cause ordinis dispensationum matrimonialium
 sentur. ibid. n. 105.
 In impedimentis supervenientibus matrimonio, eiusque
 usum impedientibus dispensat Episcopus. p. 593. n. 111.
 Quid circa hoc possint Confessarii Mendicantium. ibid.
 Matutinum.
 Non est obligatio, saltem gravis praemittendi matutinum
 celebrationi Missae. p. 362. n. 154.
 Melchisedech.
 Melchisedech sacrificasse panem & vinum, negant. Novatores,
 sed refutantur. p. 332. n. 114.
 Ipsum fuisse Sacerdotem ostenditur. ibid. n. 115.
 An Sacrificium Melchisedech fuerit Sacramentum. p. 119.
 num. 34.
 Messias.
 Messias idem est, quod Christus. p. 511. n. 117.
 Jesum esse Messiam pertinere negant Iudei. ibid.
 Aserunt Christiani: quod variè probant, & quando
 erit sepitum in Iuda ostenditur. ibid. n. 118.
 Vide Judaei.
 Cur Messias venerit sine temporum potius, quam in
 principio. p. 7. n. 121.
 Messias est verus Deus. ibid. n. 122.
 Aetiam verus Homo. p. 8. n. 123.
 Quo sensu Christus dicatur factus in similitudinem
 num. ibid. n. 124.
 Vide Christus.
 Methodius.
 Methodii ariarchae Constantinopolitani decretum diffinit
 discutitur. p. 295. p. 60. & 61.
 Metus.
 Quid sit metus absolute gravis. p. 545. n. 18.
 Quid metus respectivo gravis. ibid. n. 19.
 Quis sit metus levis. ibid. p. 546.
 Alius est incensus ad extorquendum confessum iuste vel
 iuste, alius non. ibid. n. 20.
 Metus gravis iustus incensus ad extorquendum matri-
 monium irritat illud, etsi sit incensus a tertio. ibid. n. 21.
 Secus est de metu levi, aut iusto incenso. ibid. n. 22.
 Secus quoque est de metu a causa naturali, vel etiam libera,
 sed ad alium finem illato. ibid. n. 23.
 Corollaria. ibid. n. 24.
 Metus irritat Matrimonium iure divino. ibid. n. 25.
 Funda-

videntia opposita sententia proponuntur & solentur. p. 547. n. 26.

Miracul. m.

Operatio Miraculorum Christi ab eius humanitate tantum ab instrumento morali processit. p. 22. n. 20.

Missa.

Missa est vox Latina prima usurpata, ut sit idem quod missio seu dimissio populi scilicet. p. 335. n. 27.

Quis sensu sacerdos dicit, Ite, Missa est: & olim facta at Missa seu dimissio Catechumenis. ibid.

Quis sensu papa etiam apud veteres significat totum officium, in quo peragitur sacrificium. ibid.

Quis sensu prior usque ad Offertorium Missa Catechumenorum posterior dicitur Missa Fidelium. ibid.

Quid Missa sica, & an licita. p. 371. n. 102.

Quae privatae sunt licita. p. 337. n. 36.

Missa ex usu antiquo in Ecclesia non est celebranda lingua vulgari. p. 364. n. 165.

Congruentia assignatur: & concessio Pauli V. facta Silesiensibus, & antiquior facta olim Moraviae explicatur. ibid. n. 166. & seq.

Quid Ecclesia quaedam in Missa secretum dicitur praescripsit. ibid. n. 168.

Quod etiam fuit servatum in Ecclesia Graeca: in qua tamen consecratio fit alta voce. p. 365. n. 169.

Quomodo consecrationem secretum proferendi in Ecclesia Latina. ibid.

Christi alta voce conparans exemplum non obstat. ibid.

Vide Celebratio, Sacrificium.

Missa Stipendium.

Stipendium pro Missa licite accipitur. ibid. n. 170.

Immo licite exigitur ac in pactum deducitur: etiam a sacerdotibus alioquin divitibus, aut beneficiatis merè ad celebrandum adstrictis, non autem ad applicandum. ibid. & n. 171. & seq.

Satisfactio declarata in votibus Cardinalium. ibid. n. 173.

Corollarium pro praxi. ibid. n. 174.

Potesse quis pro pariter singulis celebrare, donec sit singulis satisfactum. ibid.

Pro parte diminuta stipendia possunt usque ad quantitatem totius stipendii. ibid. n. 175.

An vel quando possit quis parte sibi pendii pinguioris retentio committere alteri celebrationem Missarum. p. 366. n. 176.

Quomodo contrarium si peccet. ibid.

Quomodo decretum Urbani VIII. hac de re non comprehendit, & in quibus casibus non obliget. ibid.

Sacerdos non potest duplicatum stipendium accipere, etsi unum petentium applicaret portionem sibi propriam. p. 367. n. 178.

Contrarium prohibetur decreto Urbani VIII. & damnatur ab Alexandro VII. ibid.

Requit etiam Sacerdos duplicatum stipendium accipere applicando uni fructum satisfactorium alteri imperatorum. ibid. n. 179.

Casus in quibus locum habet exceptio. ibid.

Doctrina de hoc Thome Huradii reprobat. ibid.

Teneatur sacerdos ex infirmitate satisfacere de tribus stipendiis. ibid. n. 180.

Qualiter peccet non satisfaciens uni Missa pro qua accepit stipendium: vel quam alteri liberaliter promissit. ibid.

Obligatio est ex genere gravis satisfaciendi brevi tempore. ibid. n. 181.

Quodnam tempus hic teneatur breve. p. 368. n. 182.

An Missa dicende uno mense possint anticipari dici. ibid. n. 183.

An Missa addicta certis hebdomada diebus, possint dici aliis diebus. ibid. n. 184.

Qualiter servandus locus celebrantis Missarum determinatus per fundatorem. ibid. n. 185.

Facilius excusetur celebrans praesens in alio altari, quam insuper in alia Ecclesia. ibid. n. 186.

Qualitas altaris v. g. privilegiati quid momenti hic adferat. ibid. n. 187.

An locum mutans teneatur ad restitutionem stipendii. ibid.

An Capellanus ad quotidianum Sacrum obligatus, si impediatur morbo, debeat per alium supplere. ibidem n. 188.

An is aliquando possit pro se ipso celebrare vel abstinere. p. 369. n. 189.

An si licite abstineat, possit sibi accepta celebrare pro tertio. ibid.

Non tenetur in Natali Domini, nisi unam Missam applicare. ibid. n. 190.

Neque in triduo Majoris hebdomadae celebrare. ibid.

Potesse pro defunctis in communi celebrare die 2. Novembris. ibid.

Potesse regulariter satisfacere per substitutum. ibid.

An Sacerdos accepta sibi stipendia celebrare Missam diei currentis, etsi rogatus sit dicere v. g. Missam de Requiem; de S. Maria &c. ibid. n. 191.

Notabile pro praxi. ibid. n. 192. & in supplemento ad calcem hujus indicis.

An idem teneatur etiam fructum Orationum, quae in Missa dicuntur petentibus illam applicare. ibidem n. 193.

Dato quod sic, adhuc non obligaretur inde Sacerdos se purgare a peccato aut censura. ibid. n. 194.

Ordinatio Tridentina circa reductiones Missarum referatur. p. 370. n. 195.

Recentiora Decreta Urbani VIII. recensentur, & explicantur. ibid. n. 196.

An obligent extra Italiam. ibid. n. 197.

Movere quaedam notabilia circa dispositionem Tridentinam. ibid. n. 198.

Missa Auditio.

Audire Missam & ei interesse coincidunt. ibid. n. 199.

Ad hoc obligantur diebus Dominicis & festis omnes fideles, idque sub gravi obligatione. ibid.

Non obligantur Catechumeni. p. 371. n. 200.

Quando obligentur pueri. ibid.

Sufficit audire unam etiam in Natali Domini. ibid.

Quae pars sit notabilis, ut omittens ei interesse peccet graviter. ibid. n. 201.

Et qui capite rusticis serò venientes saepe excusentur a culpa saltem gravi. ibid.

An qui nequit interesse Missa toti; teneatur interesse partii. ibid. n. 202.

An officio parasceves ubi incidit festus dies, vel Missa sica. ibid.

An sufficiat audire successivè priorem medietatem unius, & posteriorem alterius Missae. ibid. n. 203.

Quid, si quis audiat duas partes Missae simul, v. g. unius sacerdotis ab initio usque ad consecrationem, & alterius simul celebrantis à consecratione usque ad finem. p. 372. n. 204.

Quid

INDEX RERUM.

- Quid in casu voti, aut satisfactionis sacramentalis. *ibid.*
n. 205.
 Perinde est, qualis ritus aut Officii Missa audiatur. *ibid.*
num. 206.
 Similiter in quo loco. *ibid. n. 207.*
 Difficultas solim dicitur de Oratoriis quibusdam do-
 mesticis ob formam Brevium Apostolicorum *ibid.*
num. 208.
 Præsentia requiritur corporalis. *ibid. n. 209.*
 An à fenestra domus vicina possit audiri Missa. *ibid.*
num. 210.
 Quid de iis, qui occupantur circa necessaria Sacrificio.
ibid. p. 373.
 Intentio audiendi Missam requiritur: & qualis. *ibid.*
n. 211.
 Item qualis attentio sit necessaria. *ibid. n. 212.*
 Compatibilis est lectio rosarii, horarum, satisfactionis sa-
 cramentalis &c. *ibid. n. 213.*
 Secus de somno, etiam involuntario. *ibid. n. 214.*
 Quid censendum de fabulis. *ibid.*
 Item de collectoribus elemosinarum. *ibid. n. 215. & seq.*
 Cause excusantes ab auditione Missæ generatim recensentur.
ibid. n. 218.
 Qui excusentur titulo impotentia spiritualis, vel corpora-
 lis. *ibid. n. 219.*
 Quinam titulo impotentia moralis. *ibid. n. 220.*
 Quinam denique titulo consuetudinis vel bonæ fidei. *ibid.*
n. 221.
 Notabile pro Pastoribus. *ibid. n. 222.*
 Quid faciendum ex decentia aut obligatione, ei qui excusa-
 tus est ab auditione Missæ. *p. 375. n. 223.*
 Opinioni singulari Marchantii non favet Scotus. *ibid. &*
n. 224.
- Monothelitæ.
 Hæresis Monothelitarum. *p. 35. n. 27.*
- Monstrum.
 Monstra quæ, & quomodo sint baptizanda. *p. 194. n. 20.*
- Mundus.
 Mundus in fine conflagrabit. *p. 107. n. 57.*
 Ignis conflagrationis præcedet iudicium. *ibid. n. 58.*
 Impios affliget, purgabit electos, atque omnes interimet.
p. 108. n. 59.
 Destruet omnia mixta, purgabit elementa. *ibid. n. 60.*
 Non tamen attinget sidera. *ibid. n. 61.*
 Mundus nihilominus etiam quoad celos sideres innovabi-
 tur. *ibid. n. 62.*
 Non per substantialem mutationem, sed per accidentalem
 meliorationem. *ibid. n. 64.*
 An ignis conflagrationis saltem quoad aliquos effectus sit se-
 cuturus iudicium. *ibid. n. 62.*
- Murtum.
 Murtum validè, sed extra necessitatem illicitè confectum.
p. 252. n. 27.
- N.
- N**ativitas Christi.
 Vide Christi Nativitas.
 Nestarius.
 Nestarius Patriarcha Constantinopolitanus Chryso-
 stomi prædecessor non abrogavit usum Confessionis sacra-
 mentalis: cuius proinde factum discutitur. *p. 401. n. 7.*
 & seqq.
- Nestorius.
 Nestorii Patriarchæ Constantinopolitani in Christo profes-
 sus dividentis error inseritur. *ibid. n. 25.*
 Errefellitur. *ibid. n. 26.*
 Objectiones solvantur. *p. 39. n. 27.*
 Idem negavit Mariam esse Deiparam: quod refellitur. *p.*
73. n. 34.
- Notitia Confessionalis.
 Vide Signillum Confessionis.
 Novatianus.
 Novatianus rejecerunt Sacramentum Confirmationis.
220. n. 1.
 Novatianorum error circa reconciliationem lapsorum. *p.*
377. n. 1.
- Novellæ.
 Novella Leonis Imperatoris non sunt in vigore. *p. 529.*
n. 30.
 Novitius. Vide Reservatio alium.
- O.
- Obex.
- O**bex alius negativus, alius positivus. *pag. 70.*
n. 52.
 Qualiter tollatur obex in Sacramentis vivorum. *ibid.*
 Vide Sacramentorum Reviviscentia
 Oratoriæ.
 Oratoria, in quibus Missa dici queat, designandi facultas
 quibus competat. *p. 353. & seq.*
 Vide Sacrificii celebrandi locus.
 An in Oratoriis domesticis solum possit Missa dici & præ-
 cepto Ecclesiæ satisfieri iuxta rigidum tenorem Brevium
 Apostolicorum. *p. 372. n. 208.*
- Ordo.
- Ordo multipliciter sumitur: ut statim per spirituali pote-
 state per Ordinationem collata: maxime autem, de
 de Sacramento quaritur ex ipsa Ordinatione. *pag.*
494. n. 10.
- Ordinis Sacramentum.
- Qui negaverint dari Sacramentum Ordinis. *ibid. n. 2.*
 Ipsum in Ecclesiâ dari & de fide: quod varjè probatur. *ibid.*
 & n. n. seqq.
- Septem sunt Ordines. *p. 495.*
 Episcopatus est verus Ordo aliamque simpliciter Sacramen-
 tum distinctus. *ibid. n. 3.*
 In numero septemario sub nomine Sacerdotis comprehenditur.
ibid. n. 9.
 Episcopatum esse à Christo institutum specialiter probatur.
p. 496. n. 10.
 Et quidem tamquam gradum superiorem simpliciter Sacramen-
 tum. *ibid. n. 11.*
 Quantum ad potestatem, Oratoris. *ibid. n. 11.*
 Acris de hoc in Tridentino controversia inter Patres, eluci-
 datur. *ibid.*
 An superioritas Episcopatus sit juris divini, an humani.
ibid. & n. 12.
 Cujus momenti sit, ut unam alteramve opinionem discuti-
 men. *ibid. p. 497.*
 Satisfit objectionibus præsertim ex S. Hieronymo. *ibid. n.*
13. & seqq.
 Prima tonsura non est Ordo. *p. 498. n. 15.*
 Sed dispositio quedam Ecclesiastica ad Ordines, est: interdum
 in iure largè appellatur Ordo. *ibid.*
p. 498.

INDEX RERUM

Altitudo non est Ordo, saltem distinctus à Lectore.
 ibid. n. 16.
Papatus non est Ordo, eisi sit suprema dignitas, & potestas à Christo instituta.
 ibid. n. 17.
Similiter Cardinalatus non est Ordo.
 ibid. n. 18.
Neque institutus à Christo.
 ibid.
Ulfus IV. cur nullorum (septuagenarium) Cardinalium statuerit.
 ibid.
Sylvestri appellavit Cardinales.
 ibid.
Qualiter officium ipsum fuerit ab initio Ecclesie.
 pag. 489.
 num. 9.
Ad potestatem exingui à Pontifice.
 ibid.
Ne aliquid momenti in oppositum habent verba Christi.
 ibid.
Quod attendendum de dignitate Archiepiscopali, Patriarchali &c.
 ibid. n. 20.
Officia singulorum Ordinum tam majorum, quam minorum recensentur.
 ibid. n. 21. & 22.
Cur aliqui Ordines appellentur majores & sacri, alii minores & non sacri.
 ibid.
Ordo Sacerdotii est verum Sacramentum.
 pag. 500.
 num. 23.
Quia est Ordo Episcopalis.
 ibid. n. 24.
Qui est potius præponendus essentialiter Sacerdotium, quam ceteri Ordines supponant inferiores.
 ibid. n. 25.
Ordo Diaconatus est verum Sacramentum.
 ibid. n. 26.
Objectioni satisficit.
 ibid. n. 27.
Ordo Diaconatus & quatuor minores sunt Sacramenta.
 p. 501. n. 28.
Contraria opinio non est reprobanda in Tridentino.
 ibid. & seqq.
Singulorum Ordinum Materia & Forma.
Iuxta communem sententiam materia Episcopatus est impressio manuum; forma, accipere Spiritum sanctum.
 ibid. n. 31.
Non constat ratione sufficienter, illam esse materiam & formam, saltem totam in se ratio libitandi allegatur.
 p. 502. n. 32.
Ad hoc capitis, & impressio manuum cum verbis correspondens, ad potestatem statui materiam partialis.
 ibid.
An ad hoc probandum recte addatur Ari. d. c. Cum venisset, de Sacra Unctione.
 ibid. n. 33.
Quæ est materia & forma Sacerdotii, quæ adfertur & statuitur.
 p. 503. n. 35.
Objectiones solvuntur.
 ibid. n. 37. & seqq.
Quædam Sacerdos ad consecrandum tantum, invalide absolveret & inungeret.
 p. 504. n. 43.
An valida foret ordinatio Sacerdotii cum patena & calice vacuo, vel si desit in alterutro materia consecrationis.
 ibid. n. 42.
An saltem tali casu deberet iterari sub contingente Ordinatione.
 ibid. n. 43.
Materia & forma Diaconatus duplex statuitur.
 ibid. num. 44.
Solvitur obiectio assumpta ex ordinatione Diaconorum ante scripta Evangelia.
 ibid. n. 45.
Materia & forma Subdiaconatus assignatur.
 pag. 505. n. 46.
Quid censendum de traditione libri Epistoliarum cum verbis correspondentibus.
 ibid. n. 47.
Materia & forma minorum Ordinum assignatur.
 ibid. num. 48.
An & qualiter requiratur contactus physicus instrumenti.
 Herincx Sum. Theol. Pars IV.

torum. ibid. n. 49.
Notabile pro praxi.
 ibid. n. 50.
Ad huc difficultas ex ritu Græcorum diverso à ritu Latinorum; Græcum tamen legitimum esse declaratur.
 ibid. n. 51.
Atque inde deducitur materiam & formam Ordinum relictam esse quodammodo determinationi Ecclesie.
 ibid. p. 506.
Respondetur Martino arguenti verba divina gratia &c. non esse formam.
 ibid. n. 52.

Ordinis Minister.

Ordinarius minister Ordinis est Episcopus.
 ibid. n. 53.
Ex commissione Papæ Abbatibus & aliis facta simplex Sacerdos est minister quoad minores Ordines: immo & Subdiaconatum, ac Diaconatum.
 ibid. n. 54. & p. 507. n. 55. & 56.
Episcopatus nequit conferri à non Episcopo; immo nec Sacerdotium.
 p. 507. n. 57.
Moveretur & solvitur difficultas in oppositum mota de Chore-Episcopis; quorum qualitas indagatur.
 ibid. n. 58. & seqq.
An Episcopus sit necessarius consecrandus à tribus Episcopis referuntur variae sententiae.
 p. 508. n. 61.
Indubitanter est sufficere unum Episcopum ex commissione Papæ frequenter facta.
 ibid. n. 62.
Discretum scriptum S. Gregorii ad S. Augustinum Anglie Apostolum.
 ibid.
Variae concessionis Pontificum in presenti materia factae referuntur.
 ibid.
Immo non constare, quod tres Episcopi, etiam ordinariè requirantur aliter, quam ex lege Ecclesiastica, variè probatur.
 ibid. n. 63.
Objectiones solvuntur.
 p. 509. n. 65. & 66.
Notabile prædicium.
 ibid. n. 67.

Ordinis Subjectum.

Subjectum Ordinis capax est solus vir.
 p. 510. n. 68.
Difficultas moveretur & solvitur de Diaconis & Presbyteris & Episcopis feminis.
 ibid. n. 69.
Infantes valde ordinari possent etiam in Episcopos citra consensum parentum vel inuorum.
 ibid. n. 70.
In ordinando non requiritur proprie aliqua acceptatio.
 p. 511. n. 71.
Ad licite suscipiendum Ordines requiritur imprimis certitas ætas. Quæ requiratur pro majoribus Ordinibus.
 ibid. n. 72.
An manè ordinari possit Sacerdos, qui sub vesperam inchoat annum vigesimum quintum.
 ibid. n. 72.
Præsumentes ordinari ante legitimam ætatem suspenduntur.
 ibid.
Quid si absit dolus seu præsumptio.
 ibid.
Ad Episcopatum requiritur annus trigessimus completus.
 ibid.
Suspensio non afficit eos, si citius ordinentur.
 ibid.
Quæ ætas requiratur pro minoribus Ordinibus & Tonstra.
 ibid.
Prærequiritur quoque in initiandis Confirmatio; & an sub mortali.
 ibid. n. 73.
Requiratur etiam scientia.
 ibid. n. 74.
Quid ad tonsuram & singulos Ordines sit necessaria.
 ibidem.
Examen scientiæ ad quos spectet.
 p. 512. n. 75.
Notandum pro Regularibus.
 ibid.
Requiratur ulterius probitas morum, de qua testimonium dare competit Superioribus Regularium quoad sibi subje-

INDEX RERUM.

- Subiectos. ibid.n.76.
 Item requiritur carentia impediementi Canonici & status gratia. ibid.
 Ordinandus denique c. alieno Episcopo, debet habere dimissoriales proprii. ibid.n.77.
 Censetur autem hic proprius Episcopus, qui est Episcopus originis, domicili, vel beneficii. ibid.
 An vel quando Capitulum Sede vacante possit dare dimissoriales, vel licentiam in diecesi ordinandi alieno Episcopo. ibid.n.78.
 Prelati Regularium de jure dant dimissorias suis, sed ad Diocesanos, si adsit & ordinandi, alias ad quemlibet. ibid.
 Quid possint ex privilegiis. ibid.n.79.
 An etiam Novitii possint dare dimissoriales. ibid.
Ordinandorum Titulus & Tempus Ordinationis.
 Initiandus sacris Ordinibus debet habere titulum beneficii. p.513.n.80.
 Quando sufficit titulus patrimonii aut pensionis. ibid.
 Quid statuat Tridentinum circa resignationem tituli Ordinationis. ibid.
 Religiosi professi non indigent alio titulo. ibid.n.81.
 Non professi qualiter liceantur, nisi titulum habeant. ibid.
 Ordinari tamen possunt Clerici Societatis postremis in eadem vota simplicia. ibid.
 Insufficiencia beneficii potest patrimonio suppleri. ibid.n.82.
 Quae quantitas fructuum sufficiat. ibid.
 Requiritur beneficium perpetuum. ibid.n.83.
 Non sufficit esse filium patris divitis: qui posset constringi ad portionem designandam in hunc suum; quae tamen computando venit in legitimam. ibid.
 Titulus Patrimonii potest alienari ad libitum, obtento alio de sufficienti sustentatione. p.513.n.84.
 An alienatio citius facta sit invalida. ibid.
 Promotus sine titulo sufficienti verosimiliter non incurrit suspensionem. ibid.n.85.
 Vix nec ordinatus ficto titulo, sed satis probato ipsi ordinanti. ibid.p.514.
 Opposta sententia Suarez quoad utrumque. ibid.
 Iudicium Auctoris. ibid.
 servanda sunt certa anni tempora; & quae illa sint. ibid.n.87.
 Tonsura omni die, hora & loco conferri potest. ibid.
 Privilegia Regularium recensentur. ibid.n.88.
 Interstitia sunt servanda, sic ut nullus eodem die possit suscipere duos Ordines sacros. ibid.n.89.
 Immo juxta Tridentinum requiritur intervallum minus anni, etiam inter Ordines minores & Subdiaconatum. ibid.
 Privilegia Regularium quoad interstitia. ibid.n.90.
 An iis derogatum per Tridentinum. ibid.n.91.
 Solvitur locus quidam Tridentini. ibid.
 An post Tridentinum sint data in hanc rem privilegia. ibid.
 Satisfit cuidam Declarationi Cardinalium. ibid.n.91.
Ordinis Effectus.
 Effectus huius Sacramenti est gratia habitualis, & danda suo tempore auxilia gratiae actualis. ibid.n.92.
 Item characterem imprimunt quotquot Ordines sunt Sacramentum; & quidem singuli distinctum specie. ibid.n.93.
- An in consecratione Episcopi, vel secunda ordinatione specialis Sacerdotis imprimatur distinctus character. ibid.n.94.
 Ordinibus sacris annexa continentia. p.516.n.95.
 Obligatio continentiae non tangit Religiosos minoribus sacris Ordinibus. p.516.n.95.
 An hi perent redeundo ad statum saeculare etiam sine causa. ibid.
 Quid si quis ab initio statum clericalem assumpserit ante persequendi. ibid.
 Sacerdos & Diaconus sicut ab initio inhibita contrahunt Matrimonii. ibid.n.96.
 Quid de Subdiaconis. ibid.n.97.
 Initiati sacris Ordinibus non tenentur illicitè, sed excommunicate valide contrahunt Matrimonium. ibid.
 Qui post initium Matrimonium susceperunt sacros Ordines, tenentur etiam ad continentiam. ibid.p.517.
 Idem fuit aliquando in Ecclesia vacante quod tamen nunc est abrogatum, saltem extra territorium. ibid.n.99.
 Nihilominus in ea non licet ordinatis transire ad nuptias. ibid.n.100.
 An si contrahant, eorum conjugia sine valida continentia Clericorum id quid obliget. ibid.n.101.
 Non est juris divini. ibid.
 Nec proprie ex voto, sed ex precepto Ecclesiastico. ibid.n.102. & p.518.n.103. & seqq.
 Probatur solè ex Tridentino Sess. 24. can. 9. sed in hoc citat, attendit historia Palavicini. p.518.n.102.
 Objectiones solvuntur. ibid.n.104. & seqq.
 Ordo sacer dirimit Matrimonium contrahendum iure Ecclesiastico. p.519.n.105.
 Ordinari in infantia non tenentur ad castitatem. ibid.n.110.
 Idque licet obligatio continentiae esset ex precepto divini. ibid.
 Non obligantur ordinati ante pubertatem, nisi postea vere castitatem perpetuam. ibid.n.111.
 Quid censendum de puberibus ante annum 16. annis ordinari. ibid.n.112.
 Qualiter applicatio subsequens inducat obligationem continentiae. p.519.n.113.
 Non ligantur ex continentiae ordinatus ex metu gravi ad id iniuste incho. ibid.n.114.
 Prout nec conjugatus suscipiens ordinem ex metu simili ad continentiam obligatur. ibid.
 Quid agendum in foro exteriori. ibid.
 Objectiones solvuntur. ibid.n.115. & 116.
 Ecclesia rectè mixuit sacris Ordinibus continentiam. p.521.n.117.
 Objectiones hereticorum solvuntur. ibid.n.118. & seqq.
 Quantum differant Catholici ab Hereticis prohibentibus nuptias. ibid.n.119.
- P.**
- Parochus.
- Q**uando & quomodo pro suis subditis obligetur ad hoc celebrare. p.375.n.95.
 Vide Sacrificii celebrandi tempus. p.456.n.53.
 Quando obligetur ministrare Sacramentum Penitentiae. p.483.
 Quando teneatur ministrare extremam unctionem. p.483.n.31.

INDEX RERUM.

obligatur Eucharistiam ministrare, quoties rationabiliter subdit eam petunt. p. 300 n. 13
ibid. ibid.
an obligetur tempore peccati cum periculo vite. ibid.
an possit se subducere periculo renuntiando officio. ibid.
an Parochus possit ubiuis assumi ad audiendas confessiones. p. 454 n. 44.
Pascha.
A Baptismo Christi usque ad eius mortem quot Paschas intercurrerint. p. 80 n. 63. & seqq.
Qua Pascha Iudaeorum quando celebrabatur. p. 240 n. 10.
Quo tempore Christus in die Pasche mortuus dicitur esse. p. 241 n. 14.
Quo Pascha occurrens in Parasceve potuerit transferri in Pascham. p. 242 n. 17.
Quid nomine Paschae intelligatur in precepto annuae communionis. p. 312 n. 38.
Peccatum.
Peccata qualiter sint conseruanda. Vide Confessio.
Peccata venialia remittuntur per quatuor Sacramenta. p. 176 n. 81.
De omnibus tamen est communior opinio. ibid.
Quaedam peccata sunt appetiatiue magis detestanda quam leuiter implicite scilicet, non necessario explicitè. p. 391 n. 27.
Poenitentiae Actus.
Pentecoste.
An festum Pentecostes anno passionis Christi incidere in sabbatum; quare vera ratio concordandi passionem Christi in die veneris cum aduentu Spiritus sancti in die Dominico. p. 243 n. 19.
Pœna, Poenaltas.
An sponsalibus possint apponi poena. p. 528 n. 29.
Differentia inter poenam proprie dictam & poenaltas huius vite. p. 206 n. 16.
Vide Baptismi Effectus. Indulgentiarum Effectus.
Poenitentia Sacramentalis. Vide Satisfactio Sacramentalis.
Poenitentiae Actus.
Penitentia interior quid; & quare dicitur etymologia. p. 386 n. 1.
Hereticorum de ea opinio refertur & refellitur. ibid.
Vide Contritio & Attritio.
An penitentia peccata coram Deo reconciliat debet esse effectus. p. 390 n. 20.
Effectus huius actus declaratur. ibid. n. 21.
Penitentia reconciliatiua debet esse cum proposito non peccandi de cetero. p. 391 n. 22.
Sufficit autem propositum implicitum in ipsa penitentia effici. ibid.
Auctoritates explicantur. ibid. n. 23.
Practice laborandum est pro explicito proposito. ibid.
Ad penitentiam reconciliatiuam non requiritur certa actus intentio aut duratio, sed perfecta appetitio. ibid. n. 24.
Aliquae expressae comparationes sunt periculosa imperfectis in charitate. ibid. n. 26.
An quae confessio perfecta appetitio declaratur. ibid. n. 25.
Maiores peccata sunt appetiatiue magis detestanda, implicitè scilicet, non necessario explicitè. ibid. n. 27. & seq.
Qui inter propria peccata comparatione facta leuius peccat. Herinex Sum. Theol. Pars I. V.

catum pro graui detestaretur, peccaret & quomodo. ibid.
Fors comparationum inter peccata propria & aliena, ista sunt pro his, etsi grauioribus, detestanda pag. 392. num. 29.
Poenitentia reconciliatiua debet esse omnibus mortalibus. ibid. n. 30.
Potesse dari alioquin poenitentia bona, que non est generalis. ibid. n. 31.
Generalitas motiui facit ordinariè falsam generalem esse dolorem de quouis mortali. ibid.
Singulos de singulis peccatis dolores aliqui requisierunt. ibid. n. 32.
Alii scilicet unum, qui distinctè feratur in singula peccata post examen occurrentia. ibid.
Que quidem sunt consulta; sed nullatenus esse necessaria, ostenditur. ibid. n. 33.
Poenitentiae Sacramentum.
Intra Concilia, Scripturam & Patres datur Poenitentiae Sacramentum. p. 377 n. 1. & seqq.
Qualiter distinguatur Sacramentum Poenitentiae à Baptismo. p. 378 n. 5.
Responsio Hæreticorum Auctoritates de Baptismo ad memoriam vocato exponentium enervatur. ibid. n. 4.
Exponitur locus Scripturæ & Augustini ab Hæreticis obiectus. ibid. n. 6.
Christus instituit hoc Sacramentum præcipue post resurrectionem. Joan. 20. ibid. n. 7.
Sacramentum poenitentiae validum & informe dari, diuersi diuersimodè adstruunt. p. 399 n. 58.
Oppositum probatur. ibid. n. 59.
Occurritur objectionibus. ibid. n. 60.
Cur dolor ob motiuium particulare non possit facere hoc Sacramentum validum & informe. ibid. n. 61.
Instantia quorundam Recentiorum soluitur. ibid. n. 62.
Quid censendum de absolutione data illi, qui perfectè attritus confessionem fecit, & ante absolutionem de nouo peccat. ibid.
Sacramenti Poenitentiae Materia & Forma.
Materia remota Poenitentiae sunt peccata post baptismum commissa, etiam venialia vel alia confessio & absolutio. p. 378 n. 8. & p. 379 n. 9.
Forma Sacramenti potest repeti super eandem materiam remotam. ibid. n. 10.
An requiratur cum iterata peccatorum confessione iteratus dolor. p. 379 n. 11.
Notabile pro praxi. ibid.
An peccatum dubium sit sufficiens materia Sacramenti. ibid. n. 22.
Quasi materia proxima sunt actus poenitentis, scilicet Contritio, Confessio & Satisfactio. ibid. n. 13.
Cur actus Poenitentis dicantur quasi materia. p. 380 n. 14.
Opinio Scottistarum de hac re solum in modò loquendi à reliquis differentium declaratur. ibid. n. 15.
Quare ratione actus poenitentis dicantur partes Poenitentiae: & ad illius constitutionem concurrant. ibid. n. 16.
An contritio debeat adesse tempore Confessionis, an verò possit tunc non amplius existere. ibid. n. 17.
An contritio debeat elici ex ipsa intentione confessionis seu Sacramentum suscipiendi. ibid. n. 18. & seq.
Notabile pro praxi. p. 381 n. 20. An

An contritio debeat precedere confessionem, an autem sufficiat, quod precedat absolutionem. *ibid.* n. 21.
 Vide Contritio, & Attritio vel Dolor.
 Secunda pars materialis Sacramenti Poenitentiae est Confessio. p. 400. n. 1.
 Vide Confessio.
 Tertia pars materialis est satisfactio. p. 425. n. 1.
 Vide Satisfactio.
 Forma Sacramenti Poenitentiae cum precibus laudabiliter adungi solitis ex Rituali Romano describitur. p. 382. n. 22.
 Brevis formula absolutionis in necessitate. *ibid.*
 Alia in concursu poenitentium, vel alia ad libitum adhibenda. *ibid.* p. 382.
 Forma essentialis quae. *ibid.* n. 23.
 Invocatio Trinitatis non spectat ad essentiam formae: cuius proinde effectus non suspenditur eo usque. *ibid.* n. 24.
 Ly omnibus in absolutione non est addendum. *ibid.*
 Ad valorem formae sufficit dicere, absolvo te. *ibid.* n. 25.
 Obicitur Tridentinum & explicatur. *ibid.* n. 26.
 An dum additur à peccatis suspendatur eo usque effectus Sacramenti. *ibid.* n. 27.
 Verba forma sunt preferenda indicativa. *ibid.* n. 28.
 Discutiuntur quae in contrarium ex laetis Negat Morinus. *ibid.* p. 383.
 Graeci mutantur forma indicativa, & quali. *ibid.* n. 29.
 Examinantur quae in contrarium adducit Morinus. *ibid.* n. 30.
 Variæ opiniones de sensu formae. p. 384. n. 31. & seqq.
 Qui verificetur forma circa peccata antea remissa. *ibid.* n. 34.
 Absolutionem absenti datam valere, & in necessitate licere olim plurimi docuerunt. p. 385. n. 36.
 Opinio contraria est communis, & satis certa ex decreto Clementis VIII. quod hic allegatur & expenditur. *ibid.*
 Idem probatur exemplo ceterorum Sacramentorum, & ex ipsa forma. *ibid.*
 Non obstant exempla Morini. *ibid.* n. 37.
 Eius doctrina singularis, uti & potestatio, discutitur. *ibid.*
 Occurrit etiam alteri obiectioni. p. 386. n. 38.
 Qualis & quanta presentia sit necessaria. *ibid.*
 Absolutio ore danda, si non scripto data certo non valeat. *ibid.* n. 39.
 Non obstat quod sententia iudicialis in aliis Sacramentis scripto detur. *ibid.* n. 40.
 Sacramenti Poenitentiae Minister.
 Solus Sacerdos est validus Minister Sacramenti Poenitentiae. p. 446. n. 1. & seqq.
 Examinantur dicta Pamelli & Morini circa hanc materiam. p. 447. n. 2.
 Laicus nullo modo est validus minister huius Sacramenti: apud eum proinde nullo casu instituenda confessio. *ibid.* n. 3.
 Respondetur ad Augustinum, & locum Jacobi 5. in contrarium allegatum. *ibid.* n. 4.
 Quid significetur nomine clavium. *ibid.* n. 4.
 Potestas clavium tum ad solvendum tum ad ligandum in qualiter detur in Ordinatione cuius Sacerdoti iuxta Tridentinum. *ibid.* n. 5.
 Refertur & refutatur opinio Hesselii dicentis, potestatem ligandi proprie non convenire omni Sacerdoti, sed tantum iis qui possunt excommunicare. *ibid.* n. 6.

Yissa Ordinationis forma exprimitur potestas vincendi peccata. *ibid.* p. 448.
 Quo sensu potestas excommunicandi &c. censeri possit nomine clavium. *ibid.* n. 7.
 Alia clavium scientiae, Alia potestatis. *ibid.* n. 8.
 Ad validam absolutionem certo requiritur iurisdictio ordinaria, vel delegata. *ibid.* n. 9.
 Vide erronea est doctrina Armachani, quae refertur. *ibid.* n. 10.
 In Ordinatione solum conferitur potestas Ordinis, non jurisdictionis. *ibid.* n. 11.
 Non esse potestates distinctas, contra Vasquez. *ibid.* n. 12.
 Improbatur similiter opinio Ruffini hac in re. p. 449. n. 14.
 Item improbat opinio Francisci Amici. *ibid.* n. 15.
 A venialibus & aliis confessis mortalibus absolvi non potest Sacerdos, idque ex confessione Ecclesiae, quae proinde jurisdictionem in illo potest abstrahere, & de facto abstrahit excommunicatis vitandis. *ibid.* n. 17.
 Possunt simplices Sacerdotes indirectè absolvere à mortalibus obliis, aut justà de causâ suppressis. p. 450. n. 18. & 19.
 Iurisdictio conferitur ab Ecclesia etiam pro articulo mortis. *ibid.* n. 20.
 In quo conferatur Iurisdictio Confessario Pontificis. *ibid.*
 Vide Iurisdictio.
 An Sacerdos dicere possit se absolvo. *ibid.* n. 21.
 à Pontifice. *ibid.* n. 21.
 Vide Confessarius.
 Qualiter in Ministro huius Sacramenti requiratur approbatio Episcopi. p. 452. n. 32. & seqq.
 Vide Approbatio.
 De scientia & ceteris in eodem requisitis.
 Vide Confessarius.
 Pontificio.
 Pollutio conjugata habet speciem mortalem. p. 599. n. 21.
 An ipsa sufficiat ad divorcium. p. 599. n. 22.
 Pollutio Ecclesiae. Vide Ecclesia Temporalis.
 Praelati Regularium.
 Possunt Praelati Ordinum Mendicantium Ecclesias suas & cimiteria benedicere. p. 355. n. 122.
 Possunt iidem Ecclesias consecratas, quando polluta sunt, reconciliare, sed nisi Episcopus a se ultra duas dies aqua ab Episcopo benedicta. *ibid.* p. 356.
 Possunt etiam Ornamenta Ecclesiastica benedicere. p. 356. n. 142.
 Provinciales possunt Oratoria privata in suis domibus designare. p. 354. n. 116.
 Vide Regulares. Sacrificet celebrandi locus.
 Praepositum.
 Praepositum phraasi Scripturae idem interdictum est, quod Gentilissimus: uti Circumcisio idem, quod Iudaismus. p. 122. n. 46.
 Privilegia Regularium. Vide Praelati Regularium Regulares.
 Pubes. Vide Infantes.
 Purificatio post partum. Vide Mariae Purificatio.
 Pyxis.
 An & qualiter, & à quo sit benedicenda. p. 359. n. 139.
 An possint hostiae consecrari in pyxide clausa. p. 248. n. 4.

Quantitas.

A in Eucharistia maneat quantitas panis, sive subiectum specierum Eucharisticarum. p. 291.
n. 9. Vide Eucharistia §. Accidentia Eucharistica.

Qualitas.

Quomodo qualitates Eucharistiae moveantur, frangantur, condensentur, corrumpantur &c. p. 2. n. 13. & seqq. Vide Eucharistia supra.
Opinio Gabrielis asserentis rationem hypostatice esse quantitatem solum errat in Philosophia. p. 14. n. 49.

R.

Raptus.

Raptus consistit in abductione violenta, non in detentione. p. 555. n. 78. Vide Matrimonii Impedimenta.

Ratihabitio.

Ratihabitio de futuro non sufficit ad validam absolutionem sacramentalem. p. 431. n. 29.

Regulares. Religiosus.

Mendicantes omnium fidelium, respectu quorum sunt approbati, confessiones audire possunt. p. 468. n. 1.

Regulares Religiosorum, qui per specialem ordinationem non prohibentur. ibid. n. 2.

In his qualis licentia Superiorum requiratur. ibid. n. 3.

In licentia Generali non continentur comprehensi casus reprobati. ibid. n. 4.

Pro quibus tamen posse concedi licentia etiam in Ordine Minorum. ibid. p. 469.

Possumt Confessarii Mendicantium excipere confessiones fidelium, etiam in articulo mortis & tempore Paschali. ibid. n. 5.

Objectiones solum. ibid. n. 6. & 7.

Possumt iidem Confessarii excipere confessiones ubilibet, etiam in domo & privatis. ibid. n. 8.

Abjuncte possunt ad omnibus casibus, etiam Papa referri, exceptis contentis in Bulla Cœna. p. 470. num. 9.

Quæ modificata facta sit pro Italis extra Urbem. ibid. num. 10.

Conceduntur ante absolutionem, absolvere etiam à casibus, quos Ordinarii sibi reservabant. ibid. n. 11.

Hæc facultas multum adversatur Decretum. §. Congregationis. ibid. n. 12.

Variorum de eodem iudicia. ibid.

Resolutio Diaconi & Auditoris. ibid.

Generales & Provinciales possunt de jure circa subditos, quod de jure Episcopi circa suos. p. 71. n. 14.

An iis competat potestas concessa in casibus occultis Episcopis in Tridentino sess. 4. c. 6. de Reform. controvvertitur. ibid. n. 15.

Hanc facultatem & alias, quæ formâ Pius V. extenderit ad Prelatos Regulares, etiam locales. ibid.

Quæ facultas sit concessa Generalibus & Provincialibus per privilegia. ibid. n. 16.

Qualiter hæc sit extensa ad Prelatos locales. p. 472. num. 17.

Est hæc facultas per Prelatos delegabilis. ibid.

An quoad casus Bullæ Cœna censetur revocata. ibid. num. 18.

Extendit se etiam ad casus postea per Pontificem reservatos. ibid. n. 19.

Regulares Mendicantes quia possunt, circa benedictionem vestium sacerdotium, tam propriis, quam aliis Ecclesiis. p. 359. n. 142.

An possint ordinari ab alieno Episcopo, extra tempora non servatis interstitiis. p. 512. n. 76. & 79. & p. 514. n. 88. & 89.

Regulares qui possunt circa impedimenta supervenientia matrimonio contracto. p. 593. n. 13.

Reliquiæ.

Cultum SS. Reliquiarum post Edonium & Vigilantium reprobant recentiores Hæretici. p. 58. n. 29.

Amplentur Catholicis. ibid.

Ab antiquo in veneratione habita sunt non solum integra SS. Corpora, sed & exigua particule, capilli sanguinis gutta, instrumenta passionis, vestimenta &c. p. 59. n. 33.

Similis planè cultus olim SS. Reliquiis exhibebatur, qui modo. ibid. n. 34.

Calumniæ Hæreticorum retunduntur. ibid. n. 35.

Eorundem objectiones solvuntur. ibid. n. 36. & seqq.

Ecclesiæ relictis superstitiones gentium in verum Dei & Sanctorum cultum transtulit. p. 60. n. 39.

Quid requiratur ad Reliquias privatim colendas. p. 61. num. 9.

Quid ad colendas publice. ibid. n. 41.

Reliquiæ legitime approbatae sunt absolute colende, etsi diversis in locis ejusdem nominis seu Sancti existere perhibeantur. ibid. n. 42.

Quid circa non beatificatos decreverit Urbanus VIII. ibid. n. 43.

Reservatio Casuum.

In Ecclesiâ est potestas reservandi casus. p. 461. n. 1.

Quæ est penes ordinariâ prædictos potestate per se loquendo. ibid.

Penes Pontificem quidem respectu totius Ecclesiæ. ibid. n. 2.

Penes Episcopos respectu suæ Diocesis. ibid.

Potestas Generalium & Provincialium sine Capitulo est restricta ad undecim casus, qui recensentur. ibid. n. 3. & p. 462. n. 4.

Illi Capitulo generale Ordinis Minorum superaddidit duos. ibid. n. 5.

Quid circa peccata alia videtur Pontifex Superioribus. ibid.

Non solet Ecclesiâ reservare merè interna. ibid. n. 6.

Reservatio Papalis cadit etiam super peccata, sed dependenter à Censurâ, quæ sublatâ aut non contractâ cessat. ibid. n. 6.

Intelligitur quoque reservatio de casibus non dubiis, & mortalibus in suo genere consummatis. ibid. n. 7.

Possit Ecclesiâ reservare peccata merè interna, & quodam sensu venialia: idem est de peccatis dubiis. p. 463. n. 8 & 9.

Reservatio locum habet etiam in illam ignorantibus. ibid. n. 10.

Moderatio quadam adhibetur. ibid.

Non est peccatum reservatum, si peccans falsò putet opus quod facit esse illius generis, quod verè reservatum foret. ibid. n. 11.

An gravis metus excuset à reservatione, nisi à censura. ibid.

Reservatio casuum in Religione non comprehendit Novitios. ibid. n. 12.

An vel qualiter absolute possit reservatio pro iis fieri per
 Reclatos Regulares. *ibid.*
 An reservatio particularium Prelatorum officii per
 nos. *ibid.* n. 23.
 Qui possint à reservatis absolvere. p. 464 n. 14.
 Vide Absolutio
 An ob reservationem liceat superiori absolutionem vel po-
 nitenti confessionem dimidiare. p. 466. n. 22. & seqq.
 Vide Confessionis Integritas.
 Reservatio probabiliter tollitur (quàm vis non desit ratio du-
 bitandi) à reservatis confessis invalidè sive absolutionem
 det superior, sive Delegatus, excepto casu Inhibiti. p. 467.
 n. 26. & 27.
 Confessione communi modo instituta apud praelatum sa-
 cultate in reservata non tollitur reservatio ab obli-
 g. *ibid.* n. 28.
 Limitatio Conclusionis. *ibid.* n. 29.
 Multorum Recentiorum doctrina longè generatior adfertur.
ibid. n. 30.
 Qua magis discutitur. p. 468. n. 31.
 Rubricæ Missalis.
 An & quæ rubrica obligent. p. 363. n. 164.

S.

Sacellanus.

Sacellani aut recipientes stipendium tenentur celebra-
 re toties & pro illis, quoties & pro quibus in litteris
 fundationis continetur, aut ratione stipendii censentur se
 obligasse. Vide Sacrificii Celebrandi Tempus.
 Missæ stipendium.

Sacerdos.

Sacerdos vi officii sacerdotalis tenetur aliquando celebrare,
 juxta opinionem hodie communissimam. p. 349. n. 52.
 Sicut ut secus faciens graviter peccet. *ibid.*
 Opinio contraria discutitur. p. 350. n. 93.
 Et cap. Dolentes de Celeb. Miss. non firmius colligi-
 tur communis opinio. *ibid.* n. 94.
 Vide Sacrificii Celebrandi Tempus.
 Sacerdos potest aqua à se benedicta reconciliari Ecclesiam
 prius solum benedictam. Idemque est de cœmeterio solita-
 ric simpliciter benedictio. p. 355. n. 122.

Sacramentalia. Vide Ceremoniæ.

Sacramentum.

Nominis Sacramenti varia acceptio. p. 111. n. 18 & seqq.
 Lutherana & Calvinistica Sacramenti definitio refertur &
 refutatur. p. 112. n. 7 & seqq.
 Commoda definitio Sacramenti prout est communis ad nova
 & vetera. p. 113. n. 8.
 Univocatio veterum & novorum Sacramentorum non est
 necessariò adstruenda. *ibid.* n. 10.
 Dissolvitur Obiectio Coninck, & altera Cardinalis Lugo.
ibid. n. 11. & 12.
 Arriaga ut univocationem statuat, novam Sacramenti de-
 finitiogem excogitavit. p. 114. n. 13.
 Quæ discutitur. *ibid.* n. 14.
 Quæ à solo Deo institui poterint Sacramenta etiam non
 causativa gratiæ. *ibid.* n. 15.
 An vel qualiter à ratione Sacramenti excludantur vetera
 sacrificia. p. 115. n. 16.
 Sacramenti strictè dicti multiple definitio. *ibid.* n. 17.
 Definitio Scoti cum sua declaratione allegatur. *ibid.* n. 18.
 & seqq.
 Sacramentum qualiter debeat esse sensibile, & quare. *ibid.*
 & n. 19.

Sacramentum est signum ex instituto & practicum. p. 116.
 n. 25. & 22.

Excluditur Martyrium à ratione Sacramenti. *ibid.* n. 23.
 Sacrificium novæ Legis an & quâ ratione sit excludendum.
ibid.

Excluditur Loto pedum à Christo facta. *ibid.* n. 24.
 Excluduntur sacramentalia. *ibid.* n. 25.

An requiratur stabilitas in signis sacramentalibus. p. 127.
 n. 26.

Quid censendum de verbis Christi ad Paraliticum & alios.
 Item de insufflatione ipsi Apostolos. *ibid.*

An per multam rationem Sacramenti sit ens rationis. *ibid.* n. 27.
 Sacramenta Legem novam antecedentia.

In statu Innocentia de sacro ministerio fuerint Sacramenta.
ibid. n. 28.

An fuissent, si status iste perseverasset. *ibid.* n. 29.

In statu legis naturæ fuit aliquod Sacramentum, quod
 Remedium contra Originale. p. 118. n. 30.

Quod fuisse Sacramentum ostenditur ex Augustino & con-
 gruentia. *ibid.* n. 31.

Quo sensu Patres dicant pro parvulis in statu isto sufficere
 nam fidem parentum. *ibid.* n. 32.

An vel in quo determinate signo consistebat Remedium
 legis Naturæ. *ibid.* n. 33.

Nullum præterea in statu Legis Naturæ fuisse Sacramen-
 tum. *ibid.* n. 34.

Sola Circumcisio excipitur, quæ pro familia Abrahæ instituta,
 & postea Legi Mosaicæ inserta fuit. p. 117. n. 35.

Vide Circumcisio.

In Lege Mosaicæ fuerunt varia Sacramenta. *ibid.* n. 36.

Quæ præter Circumcisionem ad tres classes reducuntur.
ibid.

Veteris Legis Sacramenta non contulerunt gratiam, sed
 galem sanctitatem. p. 120. n. 37.

Quo sensu Augustinus illa & nova dicat esse paria. *ibid.*

Sacrificia expiatoria non valent ad detrahendum peccatum,
 nisi ex opere operantis. *ibid.* n. 38.

Eatenus autem erant meritoria apud Deum. *ibid.*

Qualiter Circumcisio eadem est ac Receptio Legis Naturæ
 delesti Originalis, & contulerit gratiam. p. 120.
 quæst. 17. per totum. Vide Circumcisio.

Sacramenta novæ Legis.

In nova Lege Sacramenta instituta sunt congruentissimi.
 p. 123. n. 51.

De quorum numero valde incertantur & diversimode
 sentiunt Sectarii recentiores. p. 124. n. 52.

Sed fides Catholica non plura neque pauciora statuit
 septem. *ibid.* p. 53.

Objectiones hæreticorum solvuntur. *ibid.* n. 55. & 56.

An & quis sit ordo inter Sacramenta novæ Legis. p. 125.
 n. 57.

Christus immediate instituit omnia novæ Legis Sacramen-
 ta. *ibid.* n. 58.

Quantitas hujus doctrinæ certitudo. p. 126. n. 59.

Auctoritates contra immediatam Sacramentorum institutio-
 nem à Christo factam objectæ, solvuntur. *ibid.* n. 61.

An pura creaturæ divinitus potuisset committi institutio
 Sacramentorum. *ibid.* n. 62.

An potestas excellentiæ quoad Sacramentorum institutio-
 nem data humanitati Christi potuisset communicari pu-
 re creaturæ. *ibid.* n. 63.

Sacramentorum Materia & Forma.

In Sacramentis aggregatum signorum sensibilem quodam
 sensu est materia, significatio, forma. p. 127. n. 1.

INDEX RERUM.

In *affu* insuper rebus sensibilibus est distinguere *matrariam* & *formam*. ibid.
 Sic ut iuxta Florentinum omnia nova Legis Sacramen-
 ta perficiantur *eadem* tamquam materia, & verbis
 tamquam forma. ibid.n.2.
 Quid de Sacramentis veteris Legis. ibid.
 Est non quævis verba in omnibus Sacramentis sint
 forma; generaliter tamen vera manet doctrina Flo-
 rentini. ibid.n.3.
 In quo tamen excipitur solum matrimonium, in quan-
 tum illud potest perfici sine verbis strictè dicti-
 bus. ibid.n.4.
 In Florentinum velis, quid omnia Sacramenta essentia-
 liter constentur ex *verbis* & *verbis*. ibid.n.5.
 & intentionem ministri esse partem essentialem
 Sacramenti censent quidam Recentiores. ibid.n.6.
 Quomodo diuina examinantur, ac refutantur. ibid.
 Quomodo explicari possent, intentionem esse partem essen-
 tialem actionis sacra-
 mentalis, v.g. ablatio-
 nis &c. ibid.n.7.
 Hæretici Recentiores exigunt verba concionatoria; sed
 refutantur. p.129.n.9.
 Hæretici exigunt verba ritualia seu consecratoria: quod
 variè probatur. ibid.n.10.
 Hæretici in se fundantur in Augustino: cujus locus
 celebris ex Tract. 80. in Joan. explicatur. p.130.
 n.12. & 13.
 Verba sunt Christo determinata; sic ut Ecclesia nil in
 eis valeat immutare. ibid.n.14.
 Neque aliquid immutavit circa substantiam Sacramenti
 Matrimonii irritando matrimonia clandestina. ibid.
 Verbaque inter Ordinationem Græcorum & Latinorum
 est substantialis differentia. p.131.n.16.
 Omnis mutatio substantialis in materia vel forma Sa-
 cramenti irritat Sacramentum. ibid.n.17.
 Quædam sunt illa, contrariè in materia Sacramen-
 ti. ibid.
 Quando generatur forma. ibid.n.18.
 Regula prima ad hanc mutationem dignoscendam. ibid.
 Regula secunda de variis formis dubiis cui invalidis. ibid.
 n.19. & p.132.n.20.
 Alia regula ad discernendam materiam substantialem
 formæ sacramentalis allegantur. p.132.n.21 & 22.
 In coexistentia requiritur inter materiam & formam
 singularium datæ annexionis. ibid. & n.23.
 In materia vel omni non falsificans sensum formæ est mu-
 tatio accidentalis: est fiat animo. Aducendi novum
 ritum, etiam non toleratur. p.133.n.24.
 Cui non obstat famosa decisio Zacharia c. Retu-
 lerunt, de Consecr. d.4. ostenditur. ibid.n.25.
 Omitrens, quod falsè præter essentiali, ordinariè non con-
 ficit. ibid.n.26.
 Substitutio vocis synonymæ est accidentalis mutatio. ibid.n.27.
 Similiter transpositio, quæ tamen relinquit eundem sen-
 sum. ibid.
 Quid si dicatur Ego Patris baptizo te in nomine
 Filii & Spiritus Sancti. ibid.
 Interpretatio aut extraneorum interpretatio non notabilis
 nisi obstat valori formæ. ibid.
 Item est de mutatione aut mixtura idiomatum. p.134.
 n.28.
 Et de barbara aut mutilata pronuntiatione, quæ cum ex-
 pressionem veri sensus sit comparabilis. ibid.

Mutatio substantialis est mortaliter peccaminosa. ibid.n.29.
 Immo etiam adhibitio materiae aut formæ dubia. ibid.
 Aut excuset necessitas. ibid.
 Aut in deliberatio. ibid.n.30.
 Notabile circa repetitionem formæ super eadem materia. ibid.
 Mutatio accidentalis aliquando est gravis, aliquando le-
 vis pro diversitate materiae. ibid.n.31.
 Sacramentorum Minister.
 Is est validus Minister, quem Christus designavit. p.135.
 num. 1.
 Qui non angelos, sed homines designavit tamquam or-
 dinarios ministros. ibid.n.2.
 Et extraordinariè possit istud ministerium committi An-
 gelis. ibid.n.3.
 Quorum, si boni esse sentiantur, ministerium non foret re-
 vorandum in dubium. ibid.
 De animabus separatis idem est quod de Angelis. ibid.
 Beatus in corpore reassumpto, si mortale sit, esset indubiè
 minister ordinarius. ibid.n.4.
 An similiter, si in corpore glorioso, est plane incertum. ibid.
 Congruentia pro parte negativa sunt inefficaces; pro
 & alia pro parte affirmativa. ibid.n.5.
 Non omnis etiam fidelis est legitimus seu validus Mi-
 nister quorumlibet Sacramentorum. p.136.n.6.
 Infantes & amentes nullum possunt consecrare Sacramen-
 tum; muti vero solum matrimonium. ibid.n.7.
 Distributio tamen seu applicatio Eucharistiæ ab his fieri
 possit validè. ibid.
 Fidem in ministro requiri ad valorem censuit olim Cy-
 prianus. ibid.n.8.
 In eodem errore pertinaces postea fuerunt Donatistæ &
 Alii. ibid.
 Oppositum tradit fides Catholica; quæ variè probatur.
 ibid.n.9. & p.137.n.10.
 Objectiones hæreticorum solvuntur. p.137.n.11.
 An & qualis intentio requiratur in Ministro. ibid.n.13.
 & paginis seqq. Vide Intentio.
 Ad licitum ministerium requiritur Jurisdictio, præter
 quam in matrimonio. p.145.n.44.
 Requiritur etiam status gratiæ sub mortali in ministro
 ad consecrato. ibid.n.45.
 Hanc doctrinam expressè tradit Rituale Romanum.
 ibid.n.47.
 An vel qualiter possit probari ratione. ibid.n.48.
 An excuset ignorantia vel necessitas. p.145.n.45.
 Confessione à Ministro mortali consilio præmitti, est
 consilii, non præcepti. ibid.n.46.
 Varia Corollaria practica. p.146.n.49.
 Non sufficit sanctitas Sacramenti citra consecrationem
 ministri ad gravem obligationem. ibid.n.50.
 Ex quo tamen non bene infertur Sacerdotem extra sta-
 tum gratiæ in necessitate non solemniter baptizan-
 tem solum venialiter peccare. ibid.n.51.
 Aut non confessionem in malo statu, sed in bono absol-
 vens, non peccat mortaliter. ibid.n.52.
 Distribuens Eucharistiæ in malo statu peccat venosimi-
 liter mortaliter. ibid.n.53.
 Secus est, de Eucharistiæ transferente, aut cum ea popu-
 lum benedicente. ibid.p.147.
 Aut de Episcopo in malo statu consecrante Ecclesias,
 Christum, Oleum infirmorum &c. ibid.n.54.
 Idem est de Subdiacono, aut Diacono Sacerdoti sub
 Missa solemnè ministrante in malo statu. ibid.n.55.
 Item

Item de concionante in malo statu, secluso scandalo. *ibid.*
n. 56.
 Obiectis assumpta ex c. Quæsitum dissolvitur. *ibid.*
n. 57. & p. 148. n. 58.
 Ministrans Sacramenta indignis peccat mortaliter per se
 loquendo. *p. 148. n. 59.*
 Qualem debeat habere notitiam de dignitate suscipientis.
ibid. n. 60.
 Publicè indignus etiam publicè est repellendus. *ibid. n. 61.*
 Corollarium practicum cum sua limitazione. *ibid. n. 62.*
 Quando censetur peccatum notorium evidentiâ facti,
ibid. n. 63.
 An sufficiat publica & violenta suspitio ad negandum
 Sacramentum. *p. 148. n. 64.*
 Occultè indignus occultè repelli, publicè admitti libet.
ibid. n. 65.
 Patet ex Rituali Romano, usu Ecclesiæ & factò Christi
 & ratione. *ibid.*
 Objectiones solvuntur. *ibid. n. 66 & seqq.*
 An possit negari Eucharistia qua publicè petitur antequam
 occulto concultandi eam. *ibid. n. 67.*
 An possit indignè communicatio dari hostia non conse-
 crata. *p. 150. n. 69.*
 Qualiter nequeat Sacramentum dari ad purgationem
 criminis. *ibid. n. 70.*
 Responderit ad Decretum Concilii Wormatiensis, quod
 talem purgationem videtur indicare. *ibid. n. 71.*
 Non est ex natura rei illicitum se purgare receptione Sa-
 cramenti per modum juramenti execratorii. *ibid.*
 Quid sit speciale in Sacramento Ordinis quoad repulsam
 occultè indignorum. *ibid. n. 73.*
 Quid item speciale in matrimonio. *p. 151. n. 74. & seqq.*
 Sacramentum Ceremoniæ.
 Vide Ceremoniæ.
 Sacramentorum Subjectum.
 Solus homo unior est capax Sacramenti. *p. 154. n. 91.*
 In parvulis nulla requiritur intentio. *ibid.*
 In adulto requiritur absentia voluntatis contraria. *ibid.*
n. 92. Vide Intentio.
 Indigna Sacramenti susceptio est mortalis, & quare. *p. 155.*
n. 98.
 Excipiuntur à variis raris casibus. *p. 156. n. 99.*
 Dispositus ad effectum primarium, non tamen ad secun-
 darium, non peccat graviter. *ibid. n. 100.*
 Qualis requiratur in suscipiente notitia de probitate mini-
 stri. *ibid. n. 101.*
 Per se loquendo non licet suscipere Sacramenta ab indig-
 nis. *ibid. n. 102.*
 Nec unquam ab eo, qui nequit validè vel ligatè illa mi-
 nistrare. *ibid.*
 Rationalis tamen causa excusat accedentem ad malum
 ministrum, qui possit licitè ministrare. *ibid. n. 103.*
 Illicitè aditur minister, etiam Parochus & paratus, dum
 bonus sine incommodo adiri potest. *p. 157. n. 105.*
 Secus est si adsit notabile incommodum. *ibid. n. 106.*
 Ab excommunicato tolerato, etiam non Parochus, possunt
 recipi, & peti Sacramenta, uti ab alio peccatore, ob
 huiusmodi Ad evitanda. *ibid. n. 107.*
 Est in Parochus sit insuper concurrens obligatio ex parte
 officii. *ibid. n. 108.*
 Non potest tamen excommunicatus se ingerere. *p. 158.*
n. 109.
 Si putetur ministraturus in bono statu, possit adiri pro ar-
 bitrio. *ibid.*

Quid dicendum de ministro, qui est publicus excommunicatus.
ibid. n. 110.
 A ministris non toleratis extra articulum mortis illicitè
 recipiuntur Sacramenta. *p. 158. n. 111.*
 In articulo mortis licet petitur & recipitur ab illis Eucha-
 ristia & Penitentia. *ibid. n. 112.*
 Item alienando extrema Vinctio vel Viaticum. *ibid. n. 113.*
 Obiectio perita ex facto S. Hermenegildi dissolvitur. *ibid.*
num. 114.
 Sacramentorum effectus.
 Fides efficaciam Sacramentorum deprimit, & in-
 nam Catholicorum falsè calumniatur. *p. 159. n. 115.*
 Non excludunt Catholici interinas dispositiones. *ibid. n. 116.*
 Sunt.
 Quid sit Sacramenta causare gratiam ex opere operato.
ibid. n. 117.
 Hic modus loquendi valde antiquus est, in eadem
 locutione Scripturæ & Patrum.
 Fides decet omnia nomina Legi Sacramenta ex opere ope-
 rato causam gratiam. *ibid.*
 Probatum patet. *ibid. & p. seq. per totum.*
 Fundamentum hereticorum esse vanè ostenditur. *p. 160. n. 118.*
 Explicatur locus difficultatis I. Petri 3. *p. 161. n. 119.*
 Sacramenta mortuorum conferuntur per se prima gratiam
 at vivorum gratia augmentum. *ibid. n. 120.*
 Precepta tamen doctrina etiam Sacramentis vivorum in-
 terdum priorem gratiam per accidens causandam ad-
 scribit. *ibid. n. 121. & seqq.*
 Omnia Sacramenta largibundè conferunt gratias actuales
 tempore opportuno. *p. 162. n. 125. & seqq.*
 Qui ob indispositionem non accipit in Sacramentis gratiam
 habitualement, non accipit jus ad gratias actuales. *ibid.*
num. 17.
 Neque retinet, si à gratia habituali excidat. *ibid. n. 18.*
 Recuperatur tamen in Penitentia, & in Sacra-
 mentis, quæ sunt sublatò obiecti. *ibid. n. 19.*
 Gratia sacramentalis superaddit habitui si dumtaxat ex-
 cilia seu jus ad illa opportune. *ibid. n. 20.*
 Sacramenta non sunt causa Physicæ, sed morales. *ibid.*
ibid. n. 20. & seqq.
 Objectiones solvuntur. *p. 164. n. 25. & seqq.*
 Sacramenta nova conferunt gratiam majorem, quam
 contulerit in Antiquo. *p. 165. n. 26.*
 Quæ sunt diversæ species, conferunt in æqualem, & in
 interhabiliam rationem.
 In Sacramentis ejusdem speciei non major datur gratia
 ob majorem auctoritatem ministri. *ibid. n. 27.*
 Devotio ministri, parentum vel adstantium potest impe-
 trare aliquam gratiam actualem, & tamen in Sa-
 cramenti dandam. *ibid. n. 32.*
 Sacramenta ejusdem speciei æque dispositis semper æqua-
 lem dant gratiam. *ibid. n. 34.*
 Et melius dispositis majorem. *p. 166. n. 35.*
 Qui censentur melius præ aliis dispositi, quæque sit opti-
 ma dispositio. *ibid. n. 36.*
 Cur adultus in Baptismo semper recipiat majorem gra-
 tiam quam parvulus. *ibid. n. 37.*
 Major gratia in Sacramento non datur ob meritum dis-
 positionis, si carens quoque possit huic respondere gra-
 tia specialis. *ibid. n. 38.*
 Sacramenta non conferunt gratiam ante realem suscep-
 tionem. *p. 167. n. 39.*
 Quæ sit mens Patrum voto Sacramenti effectum sacra-
 menti.

INDEX RERUM.

mentalem adserbentium. *ibid.* n. 40.
 Sacramenta conferunt gratiam habitalem, quando resen-
 tialis complectuntur. *ibid.* n. 41.
 Sacramenta tria inderabilia. s. super imprimunt Chara-
 cterem. p. 172. & seqq. *Vid.* Character.
 Transmissio venialium est effectus non solum Baptismi & con-
 fessionis, Eucharistiae & Extremae V. ditionis, sed iuxta
 Doctores communis etiam ceterorum Sacramentorum.
 p. 76. n. 3.
 Quod Amen patitur effectum. *ibid.* n. 82.
 Quod illam responsione discernuntur. *ibid.* p. 177. &
 n. 83. & seqq.
 Sacramentorum Reviviscentia.
 Quod Christi suscipitur sacramentum. p. 167. n. 42.
 Quod minister suscipit obice sublato reviviscit. p. 168.
 Quod probationes adseruntur & expenduntur. *ib.* & n. seqq.
 Baptismus reviviscens conferit gratiam sibi specialem & jus
 ad auxilia actualia remissiones, que omnis parte tempo-
 ris debita pro peccatis Baptismum antecedentibus.
ibid. n. 46.
 Conferri autem gratiam iuxta proportionem dispositionis,
 qua tollitur obex. p. 169. n. 47.
 Negativus. Alius positivus. p. 170. n. 52.
Vide Obex.
 Prater Baptismum probabiliter nullum aliud reviviscit
 sacramentum. *ibid.* n. 48.
 Oppositum tamen de Confirmatione & Ordine est etiam
 probabile. *ibid.* n. 49.
 Ut variis censetur de extrema V. ditione & Matrimonio. *ib.*
 Sec. reviviscendo ostenditur. *ibid.* n. 50.
 Eucharistia saltem non reviviscit. *ibid.*
 Penitentia, si possit esse valida & informis, probabiliter
 non certo reviviscit. p. 172. n. 51.
 Baptismus cum obice negativus non reviviscit etiam
 cum solentur. s. si postea non fuerit commissum
 mortale. *ibid.* n. 53.
 Suscipiens cum obice positivus aut si postea sit commissum
 mortale, insuper suscipitur Confessio, vel saltem perfecta
 Confessio. p. 173. n. 54.
 Car. posit. usatum a titutione subsequente tollere indirecte
 nequeat peccata sequentia. *ibid.* n. 55.
 Peccatum, cui baptizandus adhaeret, non est materia confes-
 sionis nisi quatenus post baptismum committatur. *ib.* n. 56.
 Probabiliter de Baptismo absoluitur. *ibid.*
 Suscipitur gratia Sacramentorum. *ibid.* n. 57.
 Quod reviviscens eodem modo suscipitur opere-
 tur gratiam, quo suam contritio, vel Sacramentum per
 quod reviviscit. *ibid.* n. 58.
Sacrificium.
 Sacrificium laicis dicitur pro quovis opere bono. p. 329. n. 1.
 Scribitur & proprie pro specialis actus religionis. *ibid.*
 Hinc acceptioni obloquuntur delectarii referuntur. *ibid.* n. 2.
 Definuntur & explicantur Sacrificium proprie dictum. p.
 330. n. 3. & seqq.
 Quaedam excluduntur a ratione Sacrificii. p. 331. n. 6.
 Quae hinc hinc sunt Sacrificio essentialis quae adventitia. *ib.*
 Sacrificium dividi potest primo ex parte materiae. *ib.* n. 7.
 Secundo ex parte formae & finis. *ibid.* n. 8.
 Tertio ex parte temporis, quo offerendum est. p. 331. n. 9.
 Quarto ex parte temporis seu status, pro quo institutum est.
ibid. n. 10.
 Datur in Lege nova Sacrificium proprie dictum. *ibid.*
 num. 11.

Variis probatur, s. signatur ex Sacrificio Melchisedech. p.
 332. n. 13. & seqq.
 Quae res negantes Melchisedech sacrificasse, refutantur.
ibid. n. 14.
 Sacrificium novae Legis perficitur in Missa. p. 333. n. 21.
 Solvantur objectiones. *ibid.* n. 22. & seqq.
 Qui vult sacrificii cruenti non excludat incrementum.
ibid. n. 24.
 Ratio Sacramenti & Sacrificii potest esse eadem rei.
 p. 333. n. 25.
 Missa quid significet. *ibid.* n. 27. *Vide* Missa.
 Sacrificium proprie actum sacrificandi, interduum ipsam
 rem sacrificandam denotat. *ibid.* n. 28.
 In Missa sacrificatur proprie & principaliter Corpus &
 Sanguis Christi, seu ipse Christus. p. 336. n. 29.
 Secundario panis & vini. *ibid.* n. 30.
 Quorum destructio simul cum Christi positione sub specie-
 bus efficit unicum, non duplex sacrificium. *ibid.* n. 31.
 Ipsa species sunt medium sub quo fit sacrificium. *ibid.* n. 32.
 In recto sensu videntur posse dici pars quaedam ipsius
 victima. *ibid.* n. 33.
 Varias actiones Missae sunt sacrificio accidentales, v. g. obla-
 tio verbalis, sive antecedens sive sequens Consecrationem.
ibid. n. 34.
 Hinc fractio hostiae. *ibid.*
 Quae nequidem sunt de Sacrificii integritate. *ibid.* p. 337.
 Ratio oblationis satis reperitur in ipsa Consecratione *ibid.*
 n. 35.
 Distributio, quae fit laicis, non est ad sacrificium necessaria.
ibid. n. 36.
 Sine ea Missa privatae sunt licitae. *ibid.*
 Consonat tamen communicatio assistentium desiderio Triden-
 tino, sive sacrificii & Lyrurgiae. *ibid.* n. 37.
 Quotquot & quandocumque communicant, censentur par-
 ticipare de altari seu sacrificio. *ibid.*
 Sumptio sacrificantis facienda non est de essentia Sacri-
 ficii Missae. *ibid.* n. 38.
 Spectat tamen ad quamdam illius perfectionem & com-
 plementum, iure, ut apparet, divino. p. 338. n. 39.
 Officium in die sancto Parasceves non est proprie Missa seu
 sacrificium. *ibid.* n. 40.
 Seculus sumptione adhuc conveniret Sacrificio novae Legis
 ratio holocausti. *ibid.* n. 41.
 Essentia veri sacrificii consistit in Consecratione; immo in
 ea sola. *ibid.* n. 42. & seqq. & p. 339. n. 44.
 An & quomodo requiratur Consecratio duplicis speciei ad
 rationem Sacrificii. p. 339. n. 45.
 In qualibet Missa Christus est offerens, & quidem principa-
 lis, & quo sentit. p. 339. n. 46. & seqq.
 Hinc ratione Christus est Sacerdos in aeternum secundum
 Ordinem Melchisedech. p. 340. n. 48.
 Sacerdotes sunt Ministri proprie, etsi secundario, sacrifican-
 tes. *ibid.* n. 49.
 Fideles reliqui offerunt Sacrificium aliquo modo. *ib.* n. 50.
 Offerunt Sacrificium Missae pro vivis & defunctis, non
 quidem pro damnatis, sed pro excellentibus in purgatorio.
ibid. n. 51. & 52.
 Non etiam potest sacrificari pro Beatis, nisi certo sensu, qui
 declaratur. *ibid.* n. 53.
 Non potest sanctis Sacrificium offerri, sed Deo soli in ho-
 norem & memoriam Sanctorum. p. 341. n. 54.
 Potest offerri pro non baptizatis Sacrificium Missae quoad
 fructum impetratorum. *ibid.* n. 55.
 Vel quatenus est opus bonum sacrificantis, vel quatenus
 comple-

- completitur preces Ecclesie. ibid. n. 56.
- Non tamen quoad fructum principale seu satisfactorium ibid. n. 57.
- juxta receptam sententiam.
- Etsi oppositur non sit improbabile. ibid. n. 58. & seqq.
- Sacerdos in Missa triplicem personam sustinet. p. 342. n. 61.
- Perest in ea tanquam persona privata secreto orare pro ibid.
- excommunicatis, etiam non toleratis.
- Non tamen tanquam minister Ecclesie pro iis offerre sa- ibid.
- crificium aut publica suffragia.
- Tanquam minister Christi valide iis applicat fructum ibid.
- sacrificii. ibid. n. 62.
- An saltem illicitum. ibid.
- Suffragia publica possunt indirecte pro iis offerri. pag.
343. n. 63.
- Qua ratione in die Parasceves orat Ecclesia pro Hæreticis ibid.
- & Schismaticis.
- Quid censendum de excommunicatis toleratis. ibid. n. 64.
- Sacrificii Effectus.
- Sacrificium Missæ est Latreuticum, Eucharisticum & ibid.
- Propitiatorium, complectens omnes differentias legalium p. 343. n. 65.
- sacrificiorum.
- Vnde valet ad remissionem peccatorum & justificationem ibid. n. 66.
- peccatoris, non immediate, sed mediante auxilio ad ibid. n. 66.
- pœnitendum.
- Quod, saltem sufficiens, datur infallibiliter ex probabili p. 344. n. 67.
- ac recepta sententia.
- Altera sententia tamen non est improbabilis. ibid.
- valet quoque iustis ad gratiam augmentum, sed non nisi ibid. n. 68.
- mediate, vel quatenus hostiam veluti Sacramentum ibid. n. 68.
- ipse sacerdos sumit.
- Nec aliter quam mediante deest probabiliter venialia. ibid. n. 69.
- Deleatur quoque per Sacrificium pœna purgatorii, etiam ibid. n. 70. & 71.
- in defunctis; & quidem immediate, ac infallibiliter & ibid. p. 345.
- ex opere operato.
- An hoc sit certum omnino. ibid. p. 345.
- valet idem sacrificium ad quavis beneficia spiritualia at- ibid. n. 72.
- que etiam temporalia obtinenda, malaque avertenda, ibid. n. 73.
- veluti præstantissimum Orationis genus; non tamen ibid. n. 73.
- infallibiliter.
- An vel quo sensu ex opere operato. ibid. n. 73.
- Qualiter ad impetrandum proficiat devotio ministri. ibid. n. 74.
- Missæ pte celebrata qua ratione sit utilis. ibid. n. 75.
- Sacrificium prodest iis pro quibus offertur. ibid. n. 76.
- An fructus crescat pro eorum ad dispositione. ibid. p. 346.
- Fructus Missæ triplex est portio. ibid. n. 77.
- Portio specialis seu media datur ei pro quo sacrificatur. ibid.
- Portio specialissima reservatur Sacerdoti. ibid.
- An sit aliis applicabilis; an sit ex opere operato. ibid.
- An similis detur assistentibus Missæ. ibid. n. 78.
- Portio generalis que. ibid.
- Fructus est applicandus necessario per Sacerdotem. ibid. n. 79.
- Cujus, est religiosus sit, applicatio facta contra mandatum p. 347. n. 80.
- Prelati, valet.
- Quid fiat, si Sacerdos nulli fructum specialem applicaverit. ibid. n. 81.
- Pro securiori tamen suadetur secunda intentio. ibid.
- Efficit intentio seu applicatio habitualis. ibid. n. 82. &
- p. 143. n. 36. & 37.
- Quæ tamen debet fieri ante sumpcionem, immo ante con- p. 347. n. 82.
- secrationem, saltem calicis.
- Nonnulla praxes improbantur. ibid. n. 84.
- Qualiter valere possit applicatio Missæ celebranda facta ibid.
- ei, quem Deus novit primo peturum; & hoc tam quoad ibid.
- fructum impetratorum, quam satisfactorium. ibid. n. 85.
- Formule intentionis. p. 348. n. 86.
- Assistentes sacrificio quantumvis multiplicentur non idem ibid. n. 87.
- minorem fructum percipiunt.
- Idem videtur de fructu principali, dum plures sacerdotes ibid.
- concelebrant.
- Quo offertur Missa pro pluribus, minor est fructus in ibid. n. 88.
- genulis.
- Fructus sacrificii est finitus. ibid.
- Consumitur & diluuntur objectiones. ibid. n. 89.
- Quædam pro pluribus personis aut acceptis pluribus ibid.
- pendis Missam vni debent offerre. p. 349. n. 90.
- Fructus imperatorius est similiter finitus. ibid. n. 91.
- Notabile pro praxi. ibid.
- Parochi non tenentur fructum specialem applicare pro p. 350. n. 92.
- officiis. ibid. n. 92.
- Explicatur mens Tridentini.
- Sacrificii celebrandi Tempus.
- An & quoties teneatur celebrare. p. 349. n. 92.
- & seqq. Vide Sacerdos.
- Quando Parochi, beneficiati &c. celebrare debeant. p.
350. n. 95. & 96. & p. 351. n. 97.
- De obligato celebrandi quotidie missam conventuum ibid.
- tanquoad Collegiatas & Cathedralis, quoniam quoad ibid.
- Ecclesias Regularium.
- Licetum est Sacerdoti quotidie celebrare, præterquam in ibid.
- die sancto Parasceves. Quo tamen non inhihent p. 351. n. 98.
- nonnes communionem laicalem.
- Licet sunt Missæ privatae in feria V. Cæna Domini. ibid. n. 99.
- ibid. n. 99.
- Immo etiam in Sabbato sancto. ibid.
- Quando olim solita fuerit celebrari Missa in Sabbato sancto. ibid. n. 100.
- Et.
- Non nisi semel indies Missam celebrare licet. p. 352. n. 101.
- Excepto die Natalis Domini & casu necessitatis. ibid. n. 101.
- Quando subit negat celebrandi purges in die. ibid. n. 103.
- Tempus celebrandi incipit ab aurora, & terminatur in ibid.
- meridie. Vbi pariter opinio de aurora refertur. ibid.
- n. 104. & seqq.
- Apud Belgas & Vicinos in hiemem hiunt, Missa in p. 353. n. 100.
- auroram.
- In ipsa nocte Natalis Domini possunt omnes tres assistere. ibid.
- ibid.
- Muniti privilegio, & edis possunt in ea etiam celebrare ibid.
- extra tempus ordinariæ celebrandi. ibid. n. 105.
- An sint hec privilegia operæ, ratiocinium revocantur. ibid.
- In casu iuris necessitatis licet extra tempus celebrare. ibid. n. 106.
- Sacrificii celebrandi Locus.
- Missæ in locis sacris aut debet ad cultum divinum depu- p. 353. n. 109.
- tatis dicenda s. v. gravi obligatione.
- Excipiuntur casus necessitatis. ibid. n. 110.
- Item dispositio: quam in casu speciali & iusta de causa p. 354. n. 111. & seqq.
- potest dare Episcopus, non obstanti Concilio Tridentino.
- Immo iuxta receptam doctrinam possunt stabiliiter Episcopi ibid. n. 111.
- designare Oratoria privata, attenda dispositione Triden- ibid. n. 111.
- tini.
- Refertur dispositio, recentior: quæ in recepta, videtur ibid. n. 112.
- ibid. n. 112.
- Ea non obstante possent Episcopi in propria domo depu- ibid.
- re Oratorium.
- Excipiuntur denique privilegiati. ibid. n. 115.
- An privilegia concessa Mendicantibus ad celebrandum in ibid.

INDEX RERUM.

... loco honesta, sine revocata per Tridentinum. ibid.
... Mentinum concessa licentia hujusmodi pro co...
... in istis rebus refertur. ibid. n. 116.
... post Tridentinum data est Provincialibus facultas
... designandi in suis domibus aetoria privata, in quibus
... possit dici Missa. ibid. p. 355.
... Celebrare in Ecclesia polluta est peccatum mortale. ibid.
... Viae Ecclesia. Templum.
... n. 117.
... Ad celebrationem Requisita.
... Celebrandum requiritur altare. p. 356. n. 126.
... Altare.
... quod debet esse cooperatum. p. 357. n. 130.
... mappa debeant esse benedicta. ibid. n. 131.
... insuper corporale ex lino, allum. ibid. n. 132.
... simul operetur. idem, nisi nunc facti palla. ibid.
... debet esse ex eadem materia, & similiter benedicta.
... ibid.
... vel qua sit quoad hoc obligatio. ibid.
... corporalia & palla esse ex cenabz vel gossipio.
... p. 358. n. 133.
... etiam candela accensa. ibid. n. 134.
... sufficit una cerea, etsi deceat, ut sint duae. ibid.
... necessitate, etsi non aegna, sufficit lucerna ex oleo, &
... candela ex serbo. ibid.
... debet esse Malleale, & en semper. ibid. n. 135.
... in mensa altaris ponenda; circa obligationem, saltem
... gravem. ibid. n. 136.
... de pallio altari seu antependio. ibid.
... nisi cum patena, quoad cuppam saltem
... ex auro vel argento aut obnoxiam ex stanno, non ex
... vitro, ligno, vel aze. p. 358. n. 137.
... alibi excuset usum arcorum de auro ibid.
... patena debet esse consecratus. ibid. n. 138.
... debet esse consecratus, dum pes separatur a cuppa, nisi sit
... rotabilis vel quasi rotabilis. ibid.
... An similiter, dum de novo immittitur, est conversum.
... ibid. p. 359.
... Requiritur insuper purissimum, non tamen benedictum.
... ibid. n. 140.
... debent vestiri, & excedentia hujusmodi. ibid. n. 141.
... ut benedicti ab Episcopo, vel praeordinis. ibid. n. 142.
... ibid. n. 142.
... habent Praelati Regularium Mendicantium, etiam
... circa corporalia & mappas altaris. ibid.
... etiam alienis. ibid.
... Praelati non Praelati possunt esse be-
... nedi, ex ceptis corporaliu. ibid. n. 143.
... monumenta amittant suam benedictionem. pag.
... 360. n. 145.
... Munditia requiritur in istis. ibid. n. 146.
... Defectus potest, & in corporalibus, esse mortalis. ibid.
... Mappa & vestes sacerdotales possunt a quovis tangi.
... ibid. n. 147.
... Similiter pyxides corporales purificatoria ante usum. ibid.
... Suarez, etiam est verum ab Acolythis & aliis Cleri-
... cis. ibid.
... Non est grave peccatum, si reliqui etiam tangant, dum actu
... non continent Eucharistiam. ibid.
... Est tamen veniale, si acta committunt doctrinam. ibid.
... n. 148.
... Immo id plurimi extendunt ad omnes Substantias inferio-
... res. ibid. p. 361.
... Vestes ac vasa profana converti possunt in usus sacros.
... ibid. n. 149.
... Herincx Sum. Theol. Pars IV.

... Non contrahitur dum manet forma immutata. Alias committitur sacrilegium. ibid. n. 150.
... Quid censendum, si forma mutetur. ibid. n. 151.
... Celebrandum requiritur unus saltem minister. n. 152.
... Igitur masculus. ibid. n. 153.
... Quid censendum de opposito usui alibi vigente. ibid.
... Ad solvendum decentiam spectat, quod celebrans sit calcatus.
... ibid.
... Non est obligatio, saltem gravis, praemittendi matutinum celebrandi Missa. p. 362. n. 154.
... Obligatio dicendi orationes inter vestiendum praescriptas. ibid. n. 156.
... Idem est de praeparatione in Missa assignatis. ibid.
... Suppletio defectuum in Sacrificio occurrentium.
... Quid agendum Sacerdoti, dum in sumpione calicis, ad-
... verit aquam fuisse ministratam loco vini. pag. 362.
... n. 157.
... Quid faciendum, dum Sacerdos dubitat, an habuerit intentionem consecrandi hostias pro communicanda plebe delatas. p. 363. n. 158.
... Quid faciendum in casu, quo Sacerdos certus est vel dubitat se aliquid omisisse. ibid. n. 159 & seq.
... Qualiter peccet Sacerdos aliquid in Missa addens, vel de ea minuens. ibid. n. 161.
... An in Missa solenni Sacerdos teneatur privatim legere Epistolam & Evangelium. ibid.
... Opinio singularis Thomae Tamburini hac de re discutitur. ibid. n. 162.
... Omittere gloria vel Credo in Missa non est grave. ibid. n. 161.
... Quid si Regularis pro Episcopo loci nominaret in Canone suum generalem. ibid. n. 163.
... Vide Missa.
... Sanguis.
... Sanguis Christi fuit proxime & immediate unitus Verbo Dei. p. 14. n. 54.
... Opposita tamen sententia fusa a censura dicitur. p. 15 n. 55. & seqq.
... Controversia de unione sanguinis cum Verbo in triduo mortis in quo statuitur, accuratè ostenditur. ibid. n. 58. & p. 16. n. 62.
... Aseritur totum sanguinem retinuisse unionem, donec pars Christo resurgente relicta fuit unione ad Verbum privata. p. 16. n. 62.
... Aliquid de sanguine Christi effuso reservatum fuisse in terris tradunt historica monumenta fidei, non adversaria, in quo non manet unio ad Verbum. ibid. n. 63.
... Vt nec in partibus quotidie in Christo viatore naturaliter assumptis. p. 17. n. 63.
... Non est facienda quoad praemissa distinctio inter sanguinem nutrimentalem & non nutrimentalem. ibid. n. 64.
... Sancti.
... Sancti cum Christo regnantes sunt colendi & venerandi. p. 54. n. 15.
... Objectiones Haereticorum solvuntur. p. 55. n. 17 & seq.
... Sancti cum Christo regnantes sunt invocandi; quod variè probatur. p. 56. n. 20. & seq.
... Referuntur mendacia & contumeliae Calvini. ibid.
... Solvuntur Haereticorum objectiones. p. 57. n. 24. & seq.
... De Virgini debetur cultus hyperdulia; non latria. p. 58. n. 27.
... Sancti non beatificati possunt coli & invocari circa exhibitionem cultus publici. ibid. n. 28.
... Quis cultus censeatur publicus. ibid.
... Sal.

Sal. Salica. p. 181.
 Sal. resolutum an sit sufficiens materia Baptismi. p. 181.
 n. 16.
 Saliva an sit similiter materia sufficiens huius Sacramenti. ibid.
 An tractatio voluntaria saliva solvat ieiunium naturale. p. 316. n. 58.
 Satisfactio Christi.
 Refertur sententia recepta Doctorum, ad condignam pro peccato mortali satisfactionem, absolute necessariam fuisse Verbi Incarnationem. p. 99.
 Opposita Variorum, signanter Scotistarum, sententia. ibid.
 Ex hac non recte inferitur Verbum gratis esse incarnatum. ibid. n. 91.
 Obiectio quaedam dissolvitur. ibid. n. 92.
 Differentia ampla inter satisfactionem Verbi incarnati & purae creaturae. p. 24. n. 93.
 Satisfactio Christi pro peccatis nostris non fuit de rigore iustitiae. p. 43. n. 63.
 Quo sensu tamen dicatur subinde ex iustitia, immo superabundans. ibid.
 Satisfactio Sacramentalis.
 Quid nomine Satisfactionis intelligatur. p. 425. n. 1.
 Satisfactionis divisio. ibid.
 In Sacramento Penitentiae est regulariter imponenda satisfactio. ibid. n. 2.
 Satisfactio regulariter imponenda est per modum precepti. p. 426. n. 3.
 Potest tamen ex parte simul imponi per modum consilii. ibid.
 Satisfactio debet esse proportionata peccatis; & quare. ibid. n. 4.
 Monitio Ritualis Romani, aliaque cautela notabilis pro Confessariis. ibid. n. 5.
 In satisfactionem possunt imponi quaevis bona opera, etiam interna, vel alia praeccepta. ibid. n. 6.
 Expediunt tamen simul iniungi alia libera: eaque iniungi censentur, nisi aliud constet. ibid. & n. 7.
 Praecepto Confessarii satisfactio elemosinam erogans extreme indigenti. ibid.
 Alii casus recensentur. ibid.
 Potest iniungi confessio in satisfactionem nec non communitio, etiam non sacrilega; immo interdum a communione abstinentia. p. 427. n. 8. & seq.
 Denique iniungi possunt praeccepta aliis, etiam defunctis. ibid. n. 10.
 Implenda est poenitentia tempore praefixo: quae tamen etiam so regulariter non expirat. ibid. n. 11.
 Alias implenda est prima opportunitate. ibid.
 An vel qualis dilatio sit gravis. ibid.
 Peccatis occultis occulta imponenda est poenitentia: publicis publica imponi potest, & interdum debet. ibid.
 Rectius, non necessario imponitur satisfactio ante absolutionem. ibid. n. 12.
 Poenitens tenetur poenitentiam congruam acceptare. pag. 428. n. 13. & seq.
 Declaratur mens Scoti. ibid. n. 15.
 A fortiori tenetur poenitens poenitentiam acceptatam implere sub obligatione gravi ex genere suo. ibid. n. 16.
 An graviter obligare possit poenitentia imposita culpae verbis, aut aliis confessis. ibid. n. 17.
 Poenitens debet poenitentiam implere per se ipsum. p. 429. n. 18.
 Exceptio quaedam. ibid.

Proferuntur varia quae ab implatione poenitentiae excluduntur: signanter qualiter excusetur poenitens obli-vitatis. ibid. n. 19.
 Satisfactionis sacramentalis effectus & Commutatio.
 Satisfactio sacramentalis delet poenam temporalem ex opere operato. ibid. n. 20.
 Juxta qualem proportionem id fiat. ibid. n. 21.
 Incertum, an conferat gratias praevalescentes. ibid. n. 22.
 Implens poenitentiam in malo statu satisfacit obligationi. p. 430. n. 23.
 An conferat effectum remissionis peccati. ibid. n. 24.
 An vel qualiter peccator sit capax remissionis peccati remissoris. ibid. n. 26.
 Differentia inter effectum Satisfactionis sacramentalis & sacrificii Missae. ibid.
 An possit satisfactio sacramentalis a poenitente ipso commutari saltem in meliorem. p. 431. n. 27.
 An possit commutari ab eo, qui potest dare indulgentiam. ibid. n. 29.
 An sit facienda hic distinctio inter poenitentiam qua vindicativam & qua medicinalem. ibid. n. 30.
 Quilibet Confessarius potest commutare poenitentiam etiam ab altero: superiore, injunctam. ibid. n. 31.
 Commutatio tamen sententiae excipit poenitentiam imponitam pro reservatis. ibid. n. 32.
 Opposita tamen sententia non potest efficere improbatam. ibid. n. 33.
 Commutatio locum habet etiam in poenitentia in materia. ibid. n. 34.
 Commutatio facta an liberum evaneat implere alterutram. ibid. n. 35.
 Commutatio debet fieri intra confessionem. ibid. n. 36.
 Exceptio quaedam. ibid.
 An debeat intimari secundo confessario, impositam fuisse prius aliam poenitentiam. ibid. n. 37.
 An & quomodo poenitentiam poenitenti debeat assignari peccata ob quae fuit imposita. p. 438. n. 38.
 Scientia Christi. Vide Christi Scientia.
 Schismatis.
 Schismaticus sacerdos valide conficit. p. 439. n. 39.
 Quo sensu consecratio Schismatici interdum a poenitenti pelletur. ibid.
 Quo sensu Pelagius Papa dicitur, Non esse Corpus Christi, quod Schismaticus conficit. p. 439. n. 40.
 Servitus. Servus. Vide Matrimonium. Impeditur.
 Servitus Christiana. Vide Matrimonium. Servitus.
 Sigillum Confessionis.
 Sigillum Confessionis quid significet. p. 475. n. 41.
 Est praecceptum iure Ecclesiastico: atque super iure naturale servandum secretum: sed non sufficiens. ibid. n. 2. & 3.
 Accedit proinde obligatio fundata in ipsius institutione Sacramenti. ibid. n. 4.
 Ipsa quoque positiva lex Christi. ibid.
 Frangens sigillum graviter peccat contra Religionem, esse peccatum reuelatum sit leve: nisi excuset inde liberitas. p. 474. n. 5.
 An excuset levitas cognitionis seu suspitionis. ibid.
 Qualiter praeterea tenetur contra famam & secretum naturale. ibid.
 Confessarius: si communitatem alii sibi notum salvo sigillo manifestare potest. ibid. n. 6.
 An peccet contra secretum naturale frangens sigillum in casu, quo cessante sigillo non esset obligatio secreti. ibid. n. 7.
 Sigillum

sigillum nascitur ex omni & sola confessione sacramentali. p. 474. n. 8.
 Quamvis censetur talis. ibid.
 Talis est, esse sit laico, qui putatur Sacerdos; secus si sit laico cognito in tali. ibid. n. 9.
 Non est sacramentum, quod non sit animo se accusandi, neque in ordine ad absolutionem, quantumvis quis protestetur se quidpiam dicere sub sigillo confessionis. ib. n. 10.
 Non est tamen necesse, ut absolutio re ipsa subsequatur. p. 475. n. 11.
 Sigillum violatur, cum peccata cum suis circumstantiis, que sunt vel putantur ad eorum explicationem necessaria; publica, & in genere expressa mortalia, ib. n. 12.
 Confessio venialis in genere est venialis; item de penitentia non imposita. ibid. n. 13.
 An liceat dicere, Dominus instituit apud me confessionem generalem. ibid.
 pro praxi. ibid. n. 14.
 Dissolutio penitentis capit sub sigillum. ibid. n. 15.
 Corollaria practica. ibid. n. 16.
 Defectus naturalis, qui explicatur in ordine ad confessionem seu notitiam peccatorum, cadunt sub sigillum. p. 476. n. 17.
 Quis tamen contradicit, quando inde quis venit in notitiam peccati. ibid.
 Quis tamen a defectibus, qui deprehenduntur ex ipso confessione peccati. ibid. n. 18.
 Quis tamen de aliis quantitatibus, que etiam videntur in penitentia. ibid. n. 19.
 Peccatum copiosius cadit quoque sub sigillum. ibid. n. 20.
 Notabile. ibid. n. 21.
 Sigillum violatur etiam indirecte seu implicite notificatione per locum, que peccatum commisit. p. 477. n. 22.
 An sub sigillo eadem civitas vel communitas, in qua peccatum est commissum. ibid. n. 23.
 Obligantur sigillo, Confessarius, Interpres, confessionem faciens, aut etiam casu inculpabili audient. ibid. n. 24.
 Non is, quem peccatum spectat ad id assumit pro sui confessione. ibid.
 si id sit, necesse est, ut tempore raptus. ibid.
 Quod legente est, in qua sunt scripta peccata. ibid. p. 478.
 Obligatur etiam sigillo, cui confessarius sacrilege respondet, et ad quoscumque ea notitia pervenit. ibid. n. 26.
 de eo, cui regulatio fit, non penitentis, maxime si superior, aut consiliaris. p. 477 & 28.
 An vel que clere teneatur in penitentia. ibid. n. 29.
 Non licet extra confessionem agere, cum penitente absque ipsius licentia de auditis in Confessione. ibid. n. 30.
 An Oppositum sit violatio sigilli. ibid. n. 31.
 Qualis licentia sufficit. p. 479. n. 32.
 An licitum sit in Confessione loqui de aliis auditis. ibid.
 An possit statim post absolutionem loqui de Confessione. ibid. n. 33.
 Plurimi docent non sufficere licentiam penitentis ad querendum nisi de auditis in Confessione. ibid. n. 34.
 Requiritur ut actus scientia non confessionalis, que dari potest sub brevissimo appendice. ibid.
 Oppositum tamen ferè committitur. docetur. pag. 479. n. 35.

Quo supposito, sufficit licentia penitentis etiam ad revelandum peccatum complicis. ibid. n. 36.
 Immo insuper ad concedendum complicem. ibid. n. 37.
 Non sufficit tamen licentia solius complicis. ibid. n. 38.
 Licentia debet esse explicita, non tamen debet dari scripto. p. 480. n. 39.
 Cautela servanda in casu quo penitens obligatur revelare aliquid confessionale. ibid.
 Licitum est usus notitia Confessionalis citra revelationem aut penitentis gravamen. ibid. n. 40.
 Varias etiam practica. ibid. n. 41.
 Quis sit usus huiusmodi, quando habentes aliunde notitiam peccati coniciunt inde confessionem ejusdem. ibid. n. 42.
 Licitum est usus scientia Confessionalis quoad actiones spectantes ad iustitiam vindicativam vel commutativam. p. 481. n. 43.
 De aliis est controversia, seclusa revelatione etiam indirecte confessionis. ibid.
 Opinio probabilissima negat. ibid. n. 46.
 Plurimi tamen affirmant. ibid. n. 44.
 Quod valde difficile in casu, quo penitens ex se gravamen sustinere non deberet. ibid. n. 45.
 Sinenses.
 Apud Sinenses ex confessione Pauli V. potest Missa dici linguis binocularibus, que quidam illos est litterarum. p. 364. n. 167.
 Species sacramentales. Vide Eucharistia §. Accidentia Eucharistica.
 Spiritus.
 Spiritus vitales & animales an à Verbo assumpti immediate. p. 17. n. 65.
 Spiritus sanctus.
 Cur tribuatur Spiritui sancto incarnatio Verbi. pag. 12. num. 38.
 Cur Spiritus sanctus dici nequeat pater Christi. p. 73. n. 35.
 Explicatur apparitio Spiritus sancti in specie columbe. p. 74. n. 57.
 An Spiritus sanctus recte dici posset sedere ad dexteram Patris & Filii. p. 93. n. 120.
 Quo sensu Johannes prædixit, Christum esse baptizaturum in Spiritu sancto & igni. p. 180. n. 12.
 Quid sit per impositionem manuum dari Spiritum sanctum. p. 220. n. 8 & seqq.
 Quà die Spiritus sanctus descenderit super Apostolos in lingua igneis. p. 243. n. 19.
 Sponsalia.
 Sponsalia tripliciter accipiuntur. p. 522. n. 1.
 Quid significent sponsalia de presenti. ibid.
 Usitate stat nomen sponsalium pro sponsalibus de futuro. ibid.
 Eorumdem definitio. ibid. n. 2.
 Quamquam sint contractus onerosus, potest tamen dari promissio Matrimonii gratuita; aut reciproca quidem, sed sub veniali, aut ad solam obligans penam. p. 523. n. 3.
 Eiusmodi tamen promissio non habet vim sponsalium. ibid.
 An promissionis Matrimonialis ordinario sensu facta acceptatio, censetur eo ipso repromissio. ibid. n. 4.
 Ut sit promissio sponsalitia, debet esse unius cum una determinata. ibid. n. 5.
 Quid proinde ferret, si quis communitati Puellarum repromittenti promittat se ducendum unam ex illis. ibid.
 Sponsalia sub conditione de futuro imita ad quid obligent. ibid. n. 6.

- Implet a conditione transiens ad ipso ip. absoluta; ut etiam, si sponsi a conditione recedant. *ibid.*
- Initia inter impeditos sub conditione, si Papa dispensaverit, valent probabiliter, obtinent a dispensatione. *ibid.* n. 7.
- Occurritur objectionibus. *ibid.* & p. 524. n. 8.
- Quid censuram de sponsalibus iniuris sub conditione, et si aut impossibili. *ibid.* p. 524. n. 9.
- Obbligatio sponsalium si gravis. *ibid.* n. 10.
- Ad implerionem potest iudex cogere resistentem iniuste. *ibid.*
- Consultius tamen a coactione subinde desistat. *ibid.*
- An sponsis vi sponsalium sint licita oscula, alique talis amplexus. *ibid.* n. 11.
- Ad sponsalia requiritur interior intentio serio promittentis sic ut non sufficiat intentio debita. *ibid.* p. 525. n. 12.
- Occurritur objectionibus. *ibid.* n. 13.
- Contrahentes sponsalia graviter peccant fingendo. *ibid.* n. 14.
- Commissio sponsalitia debet esse sufficienter expressa. *ibid.* n. 15.
- Qualiter sit standum communi verborum intelligentia. *ibid.*
- Qualiter interpretationi ipsorum preferentium. *ibid.* p. 526. n. 15.
- Varia sponsalium forma allegantur. *ibid.* n. 16.
- Que signa a verbis distincta sufficiant. *ibid.* n. 17.
- Contractus impuberum iniuris per verba de presenti habent vim sponsalium, quantumvis iniuris clandestine. *ibid.* n. 18.
- An idem sit de Matrimonio clandestino puberum. *ibid.* n. 19.
- Ad sponsalia requiritur perfecta deliberatio. *ibid.* p. 527. n. 20.
- Error substantialis ea irritat ipso facto; accidentalis irritabilia facit; secundum plures etiam ipso facto irritat, qui tamen faciunt quasdam exceptiones. *ibid.*
- Modus gravis iniustus an irritet ipso facto. *ibid.* n. 21.
- Quid de metu levi. *ibid.* n. 22.
- Idem Ecclesiastico ad contrahenda sponsalia requiritur septennium completum. *ibid.* n. 23.
- Citius contracta non valent, etiamsi prudentia superet aetatem. *ibid.* n. 24.
- Satisfit fundamentis sententia opposita. *ibid.* n. 25. & 26.
- Sponsalia clandestine contracta valent, & licent. *ibid.* n. 27.
- Quantumvis ne conscius quidem sit nuptis testis. *ibid.* n. 28.
- An poena sponsalibus apponi possit. *ibid.* n. 29.
- Apposita non sunt solvenda etiam ab iniuste resistente. *ibid.* p. 529. n. 29.
- Objectionibus satisfit. *ibid.* n. 30.
- Cur potius apponi possint arrha, quam poena. *ibid.* n. 31.
- Sponsalium Dissolutio.**
- Sponsalia puberum etiam jurata dissolvuntur mutuo consensu. *ibid.* p. 539. n. 32.
- Non jurata impuberum dissolvuntur etiam consensu unius illud post pubertatem reclamantis, aut in reclamante prius facta persistentis; alterius pubertate non expletata. *ibid.* n. 33.
- A juratis sponsalibus non nisi mutuo consensu tales rescindi possunt. *ibid.* n. 34.
- Sponsalia dissolvit superveniens impedimentum dirimens. *ibid.* p. 530. n. 35.
- Item professio religiosa. *ibid.* n. 36.
- Occurritur objectioni. *ibid.*
- Sponsalia suspenduntur solum per religionis ingressum ad
- arbitrium remanentis in seculo. *ibid.* p. 537.
- Extinguntur eadem per Ordinis sacri suspensionem. *ibid.* n. 37.
- Scelus est de voto illius aut voto simplici castitatis, si ipsa iam sint contracta. *ibid.*
- Nihilominus votens castitatem aut suspensionem Ordinis sacri ex sua parte renuntiat sponsalibus. *ibid.* p. 538. n. 39.
- Solvuntur. Subsequens enim alia matrimonium, non tamen per nova sponsalia utpote invalida. *ibid.* n. 40.
- Quid si secunda sit copula cum posterius de sponsa. *ibid.* n. 41.
- Subsequens cum secunda matrimonium in vigore perseverans quam extinguit prima sponsalia, si prior sponsa est. *ibid.* n. 42.
- Subsequens fornicatio alterutrinus dat potestatem resciliendi, est sponsalia sint jurata, idque quantumvis sponsa vi foret oppressa. *ibid.* n. 43.
- An si uterque fornicetur sit locus compensationi delictorum. *ibid.* p. 532. n. 42.
- Quid si solim turpes actus sint admisi. *ibid.* n. 44.
- Quid si fornicatio praescribit sponsalia. *ibid.* n. 45.
- Qualiter solvantur sponsalia ob discessum sponsi in remotas terras. *ibid.* n. 46.
- Item ob iram alterutrinus. *ibid.* n. 47.
- Deinde ob venationem noctivalem quae fuerit. *ibid.* n. 48.
- Utrum ob gravia male, quae merito timeantur. *ibid.* n. 49.
- Regula generalis, & apud Doctores recepta allegatur. *ibid.* n. 50.
- Perinde est noctivalem mutationem, sive causam adveniens, & latentem innotescere. *ibid.* p. 533. n. 51.
- Quid si dubitet quis, an contrahens sponsalia ita est resistentis, ut adhuc intendere se obligare, etiamsi scilicet vitium occultum. *ibid.*
- Facultas nullius de causis resciliendi non arguit sponsalia esse conditionata. *ibid.* n. 52.
- An dissolutio, si alium exeat sententiam. *ibid.* n. 53.
- An occulto defectu laborans potest annis contracta, & ad completionem, comparari. *ibid.* n. 54.
- Stella.**
- Stella sub tempore iuramenti quo sensu, cadent de caelo. *ibid.* p. 103. n. 35.
- Stella manifesta. Regis Christi nati. *ibid.* p. 140.
- Non erat ante mundum. *ibid.*
- Illius motus. Circumstantiae referuntur. *ibid.*
- Stiperium. Mistae. Vide Mistae. *ibid.*
- Subdiaconus. Subdiaconatus. *ibid.*
- Subdiaconus in male statu assistens sacrificio in vel qualiter peccet. *ibid.* p. 147. n. 55.
- Ex commissione Papae potest simplex Sacerdos conferre Subdiaconatum. *ibid.* p. 507. n. 55.
- Suffragium. Vide Indulgentia.**
- T. Tab-

Tabacum.

Tabacum sumptio vel masticatio an solvat jejunium
naturali. p. 315. n. 38.
Ejus quorundam sacerdotum abusus taxatur. ibid.

Tactus.

Quo vel qui tactus necant Sponsis. p. 524. n. 11.
Qui tactus & qualiter sine liciti conjugatis. p. 597. n. 33.

Vide Debitum conjugale.

Templum.

Quo dicantur soli Deo, esse frequenter sub iudicio
sacrificio alicujus Sancti. p. 341. n. 4.
Venerum templi, & superstitiosos in iis gentilium cultus,
et in Ecclesia Deo memoriam sanctorum di-
cas, & quosque cultus Christiani venterunt. p. 60.
num.

Quando tollatur templi consecratio, ut sit reconsecra-
tum. p. 356. n. 125.

Qualiter violenter per homicidium, sanguinis effusionem,
seminis emissionem, aut sepulturam excommunicati
vel pagani. p. 355. n. 117. & seqq.

An etiam per actum conjugalem. ibid. n. 118.

Qualiter & per quos reconciliantur, signantur an per Pri-
vilegium. ibid. n. 122.

Quo violenter per Missam in templo bona fide ce-
lebrata. p. 356. n. 123.

An & quando templo destructo, restituito vel translato,
an & quando canitur, vel transferantur indulgentie.
p. 443. n. 89.

Vide Ecclesia: Sacrificij celebrandi locus.

Confusio clericalis. Vide Ordinis Sacramentum.

Transfiguratio.

Transfiguratio Christi qua occasione solemnizetur per Offi-
cium Ecclesiasticum. p. 81. n. 68.

Quo contigit in monte Thabor, cum Petro, Joanne &
Matthaeo. & quo fit. ibid.

In quo res cessat, magis declaratur. ibid. n. 69.

Transfusa. Vide Conversio substantialis.

Trinitas.

Trinitas est effectiva incarnationis. p. 12.
n. 38.

An & quare tota Trinitas vere non sit incarnata. p. 13.
num.

Quo, quia hic paritur negantes distinctionem
in personis. ibid. n. 44. & seqq.

Quo modo recte depingatur. ibid. n. 47.

Auctoritas suprema iudicandi qui competat omnibus
tribus personis. p. 103. n. 39.

Invocatio eius Trinitatis necessaria est ad valorem
Baptismi. p. 188. n. 45. & seqq.

Vide Baptismi forma.

Expressa Trinitatis invocatio an necessaria in forma Con-
firmationis. p. 227. n. 32. & seqq.

Tota Trinitas adesse in Eucharia per concomitantiam.
p. 275. n. 40.

Invocatio Trinitatis non spectat ad essentiam forme ab-
solutionis. p. 382. n. 24.

Valentianus Imperator.

Non attendit Polygamiam, neque ipsam lege per-
mitte. p. 557. n. 27.

Vagus.

Vagi cuius jurisdictioni ordinarij subiciantur. p. 451. n. 25.

Vagorum Matrimonio quis valide assistat. p. 564. n. 16.
Quo circa illos sit Paolus observandum & prescripto
Ecclesia. ibid. n. 17.

Vallis Josaphat.

Vallis Josaphat erit locus iudicii universalis. p. 104. n. 41.

Verbum Divinum.

Congruentius fuit incarnari Verbum, quam aliam perso-
nam divinam. p. 3. n. 4.

Forma sumere naturam angelicam. ibid. n. 5.

Congruentius tamen humanae succurrit divina pietas per
incarnationem. ibid.

Paucis quaque assumi natura irrationalis. ibid.

Immo & accidens. p. 4. n. 5.

Verbum incarnatum est propter salutem hominis lapsi.
p. 8. n. 70.

An, si Adam non peccasset, Verbum incarnatum fuisset
judicatu difficile esse, recte dixit D. Bonaventura. ibid.

Opinio affirmativa probatur. ibid. n. 71. & p. 19. n. 72.
& seqq.

Opinio contraria fundatur potissimum in variis An-
tiquitatibus: qua explicantur. p. 19. n. 76.

Verbum venit in carne passibili ad delenda peccata, etiam
actualia. p. 20. n. 78.

Principaliter tamen ad delendum originale. ibid.

Quod etsi solum fuisset, adhuc venisset in carne passibili
vi presentis decreti. ibid.

Secus est, si sola fuissent actualia. ibid.

Etsi fortasse vi alterius decreti tunc ponendi ob peccata
actualia sola, praesertim gravia & multorum, ve-
nisset in carne passibili. ibid. n. 79.

Verbi incarnatio non fuit Deo necessaria. p. 23. n. 89.

Etsi supposito peccato, immo & voluntate liberandi ho-
minem a peccato. ibid.

Sed hoc potuisset gratuito remitti, aut requiritur solum sa-
tisfactioni congrua vel imperfecta. ibid.

Ad condignam pro peccato mortali satisfactionem abso-
lute necessariam fuisse Verbi incarnationem tradit, re-
cepta multorum doctrina. ibid. n. 90.

Quam remanet variis signanter Scotista. ibid.

Ex quorum sententia non sequitur Verbum esse gratis in-
carnatum. p. 23. n. 91.

Obiectio quaedam solvitur. ibid. n. 92.

Explicantur Patres exaggerantes necessitatem incarnatio-
nis Verbi. p. 24. n. 93.

An Verbum sit praedestinatum, ut sit homo. p. 26. n. 106.

Verbum assumpsit veram, corpus & animam rationalem
invicem unita. p. 14. n. 52.

Assumptio tamen anima & corporis ab eorumdem mutua
unione non necessario dependet. ibid.

Assumpsit Verbum corpus integrum, adeoque omnes partes
integrantes, etiam dentes, & sanguinem, si sit anima-
tus. ibid. n. 53. & seqq.

Propria tamen sententia a graviore censura fuisse vendica-
ta. p. 15. n. 55. & seqq.

Quod de sanguine, idem de pituita, atra & flava bili est
sentiendum. p. 17. n. 65.

Item de spiritibus vitalibus & animalibus. ibid.

Quid censendum sit de rore & cambio. ibid.

Item de unguibus & capillis. ibid.

De chylo, saliva, sudore, lacrymis & accidentibus, id est
negandum. ibid.

Humanitas Christi fuit assumpta primo instanti sua
existen-

sentia. p. 17. n. 66.
Quod necessarium erat, ut B. Virgo esset ad diceretur
Deipara. ibid.
Anima & corpus simul inter se & cum humanitate
assumpta. ibid. n. 67.
Quo sensu verbum assumpserit carnem mediante
& animam mediante spiritu. p. 18. n. 69.
Festes Sacrae.
Quae vestes sacrae requirantur ad celebrandum. pag. 359.
num. 141.
A quo sint benedicendae, ubi de potestate Regularium
dicantium quoad hoc. ibid. n. 142. & 143.
Vinum. Vinum Congelatum. Vide Eucharistiae
materia.
Virginitas.
Virginitas in Lege veteri non fuit illicita neque pro-
brofa. p. 72. n. 28.
Unic hypostatica.
Unio hypostatica ad Deum terminata non causat in co-
mutationem aut novam denominationem intrinsecam.
p. 3. n. 2.
Unio potius quam actio potest terminari immediate ad
unum, quia terminetur ad aliud realiter idem &
formaliter distinctum. ibid. n. 3.
Unio hypostatica est realiter distincta ab extremis. p. 11.
n. 34.
Terminus formalis incarnationis est unio hypostatica.
12. n. 41.
Unio hypostatica nequit coalescere in unum modum cum
actione productiva humanitatis. p. 11. n. 36.
Vide Incarnatio.
Unio hypostatica proxime consistit inter naturam huma-
nam & personalitatem Verbi. p. 13. n. 43.
Ne si immediate respiciat ipsam deitatem, tota Trinitas sit
incarnata. ibid.
Gravissimam tamen quoad hoc difficultatem patiuntur, qui
non admittunt in divinis distinctionem formalem.
ibid. n. 44.
Effugiam quorundam praeccluditur. ibid.
Duplex instantia, superfluitatem distinctionis formalis ad
hoc mysterium salvandum contenden. dissolvitur.
ibid. n. 45. & 46.
Unio hypostatica est purus modus, relatioque extrinsecus ad-
veniens. ibid. n. 47.
Qua an dicenda sit accidens, an reductive substantia
curatur. ibid. n. 48.
Unio statuens unionem hypostaticam, in qua sit actio
solam in Philosophia. p. 14. n. 49.
Unio hypostatica est quodam sensu maxima, notatur in
ratione domi: quod maxime fuit gratuitum respectu
humanitatis, non autem ipsius Christi. ibid. n. 50.
Quodam sensu non est maxima. ibid. n. 51.
Unio hypostatica non ponitur sub speciebus si verbum.
p. 276. n. 45.
Ad hoc valiter sanctificaverit Christus. p. 32. n. 52.
Votum.
Votum solvere dirimit Matrimonium contrahendum.
77. n. 42.
Idem est de voto simpliciter emisso in Sacratate. ibid.
Votum solemne dirimit Matrimonium jure non Eccl-
astico. ibid. n. 43.
Votum de ingrediendo Religionem, si nullum tempus de-
terminet, & libet statim, moraliter loquendo impleri.
p. 204. n. 10.
Votum simplex castitatis, aut suscipiendi Sacros Ordines
non dissolvit sponsalia antea contracta. p. 530. n. 38.
Idem votum, in eadem Religione, aut non rubendi, realiter
alia & aliter in eodem illicitum. p. 537. n. 40.
Differencia notanda inter votum non nuptiarum, Ordinis
Sacri, Castitatis & Religionis. ibid. n. 17.
Uve.
Uva seu jacea, in vis inebrius consecrari non potest.
252. n. 25.
Cur minus, quam Vinum Congelatum. p. 253. n. 30.
W
Waldenses.
W Aldenses fuere primi impugnatores indulgentiarum. p. 433. n. 29.
Z Zacharia.
Z Actus inter Joannis Baptistae & Mariae, respicitur, sed non quam Deipara. p. 69. n. 1.
Qualiter Zacharias & ipsa provavit, quod unum essent
in nomine Patris & Filii, & Spiritu sancto. p. 133. n. 25. & 134. n. 28.

BENIGNE LECTOR

EX novissimo Bullarii Romani Tomo, Lugdani anno 1673. impresso, innotuere nobis subsequencia, sed tardius quam et loco suo (nimirum in disp. 8. de Sacrificio Missae q. 15. n. 192. ubi resolutio datur conformiter ad eas communes, regulanda est ad novas declarationes) de his fieri mentio, valde aliquin opportuna: quam proinde hic ad calcem indicis supplementi ad Alex. VII. recte consulens, tum observantia Rubricarum Missalis praescriptarum, ut in festo duplici Missae dicantur, de festo, tum solatio annuarum purgatorii, declaravit per litteras in forma Brevis expositas, die 22. Januarii, 1667. Quoad Altaria privilegio Apostolico pro animabus fidelium defunctorum in perpetuum decorata, & in quibus proinde quotidie, etiam in festis raris dupliciter celebranda essent Missae defunctorum ex obligatione, per celebrationem Missarum de festo currenti satisfieri in junctis obligationibus, & Indulgentias per ejusmodi privilegia